

LIBRI I PSALMEVE

LIBRI I PARË

Lumturia e vërtetë

1 Lum ai njeri që nuk ndjek këshillat e të pabesëve, që nuk ecën në rrugën e mëkatarëve dhe nuk përzihet me ata që e përbuzin Zotin. ²Lum ai që kënaqësinë e gjen te mësimet e Zotit dhe ditë e natë mendon për Ligjin e tij. ³Ai i ngjan pemës së mbjellë pranë vijës së ujit; gjethet e saj rrinë të gjelbra e të freskëta dhe për çdo vit jep fruta. Këtij njeriu i shkon mbarë çdo gjë që bën. ⁴Por krejt ndryshe ndodh me ata që nuk duan t'ia dinë për Zotin; ata janë si fija e kashtës që era e merr me vete. ⁵Ata nuk do t'i qëndrojnë dot Gjqyt dhe vendi i tyre nuk është në bashkësinë e Zotit. ⁶Zoti tregon kujdes për ata që e dëgjojnë, kurse të pabindurve do t'u shuhen gjurmët.

Mbreti i emëruar nga Zoti

2 Ç'kanë kombet që pështhellohen? Përse popujt bëjnë plane të kota? ²Sunduesit e botës ngrenë krye; sundimtarët bashkohen kundër Zotit dhe kundër mbretit që Ai vetë e ka zgjedhur. ³«Ne nuk duam të jemi më skllevërit e tyre! Ngrihuni e prangat e tyre t'i këputim!» ⁴Zoti në qiell qesh e tallet me ta. ⁵Pastaj zemërohet; frikë e tmerr u kall atyre; me zërin e tij të ashpër i lemeris. ⁶«Unë vetë e kam caktuar atë mbret! Ai mbretëron në Cion, në malin tim të shenjtë.» ⁷Ju njoh me atë që dekretoi Zoti. Ai më tha: «Ti je Biri im, sot të kam emëruar (mbret). ♦» ⁸Kërkoji prej meje të gjitha kombet. Unë t'i dhuroj. Po të jap ty për pronë mbarë botën. ⁹Sundoji banorët me grusht të hekurt! Po të duash, thyeji si një enë balte!» ¹⁰Prandaj ejani në vete, o mbretër; le të jetë ky një paralajmërim për ju, të fuqishmit e botës! ¹¹Nënshtrojeni Zotit, pranojeni pushtetin e tij dhe priteni me brohoritje. ¹²Nderojeni Birin e tij, që ai të mos zemërohet dhe ju të mos shkatërroheni, sepse zemërimi i tij mund të shpërthejë menjëherë. Lum ata që kërkojnë strehim tek ai!

♦ fjj. Që sot unë jam ati yt.

Besimi te mbrojtja e Zotit

3 *Këtë këngë e hartoi Davidi kur duhej të largohej nga i biri, Avshalomi.* ²O Zot, ³janë kaq shumë ata që drejtohen kundër meje, saqë nuk mund t'i numëroj dot. ³Shumë njerëz me zemërligësi thonë për mua. «Perëndia nuk e ndihmon më!» ⁴Megjithatë, o Zot, ti më rrethon me mbrojtjen tënde; ti e vë në vend nderin tim, ti më jep të drejtë. ⁵Sa herë që të thërras për ndihmë, ti më dëgjon në shenjtëroren tënde e më dërgon përgjigje nga Mali yt. ⁶I sigurt bie të fle, sepse e di se jam nën mbrojtjen tënde derisa të zgjohem. ⁷Nuk kam frikë nga ata që më rrethojnë, edhe sikur të jenë me mijëra. ⁸Mos qëndro më spektator, o Zot, o Perëndia ime, por ndërhyr! Unë e di se ti i godet në nofull të pafytyrët. Dhëmbët ti ua thyen armiqve të mi. ⁹Njeriu, kur e ndien veten ngushtë, tek ti kërkon ndihmë. O Zot, jepi popullit tënd sukses dhe lumturi!

Gëzim dhe paqe pavarësisht nga shpifjet

4 *Këngë e Davidit, që këndohet e shoqëruar me vegla muzikore me tela.* ²O Perëndi, për mua ndërhyre! Kur u ndodha ngushtë, ti ndërhyre për mua; kur mezi merrja frymë, ti më nxore në liri. Prandaj tani, ki mëshirë për mua! Më dëgjo kur të thërras për ndihmë, përgjigju lutjes sime! ³Ju të pasur, pushtet keni e megjithatë, e shpërdoroni atë për gënjeshtër e shpifje; nderin tim me baltë e keni përlyer. Kur do të pushoni? ⁴Shikoni: për njeriun që ia mban besën atij, Zoti bën mrekulli. Ai më dëgjon kur e thërras për ndihmë. ⁵Dridhuni para tij dhe jepini fund padrejtësisë! Natën, kur jeni vetëm, mendohuni thellë dhe qetësohuni. ⁶Sillini Zotit flijimin tuaj, jepini të drejtë, dhe besojini atij përsëri! ⁷Shumë veta ankohen: «Ç'e mirë na pret, kur Zoti nuk na shikon me shumë dashamirësi?» ⁸E megjithatë, ti më dhe gëzim shumë të madh, më të madh sesa e kanë ose mund të kenë ata që i gëzohen grurit e verës së tyre. ⁹Mua nuk më mundon asnjë shqetësim. Kur bie të fle, më merr gjumi plot qetësi e siguri. Të gjitha këto, vetëm ti m'i jep, o Perëndi!

Lutja e një hallexhiu

5 *Këngë e Davidit, që këndohet e shoqëruar me fyell.* ²O Zot, dëgjo fjalët e mia; merre parasysh vuajtjen dhe rënkimin tim! ³Mos i mbyll veshët, o mbreti dhe Perëndia ime! Ty ta drejtoj lutjen time. ⁴Ti e dëgjon thirrjen time që herët në mëngjes. Pa aguar mirë,

paraqes para teje çështjen time dhe pres vendimin tënd.

⁵Ty, O Perëndi, nuk të pëlqen padrejtësia dhe larg të qëndron ligësia. ⁶Ti nuk duron mendjemëdhenjtë dhe urrejtja jote godet kriminelët. ⁷Në shkatërrim gënjeshtarët i hedh, vrasësit e mashtruesit ti i urren.

⁸Por mua më tregon mirësinë tënde: mund të vij në Tempullin tënd, të bie përmbys para shenjtërores sate dhe të lutem me nderim të thellë. ⁹O Zot, bëj, pra, që armiqtë e mi të shohin se si më ndihmon ti! Ti e ke planin e jetës sime; tregoma rrugën nga do që të shkoj!

¹⁰Askush nuk mund t'u besojë fjalëve të tyre; ata mendojnë vetëm për ligësi.

Ëmbëlsia e fjalëve të tyre është kurth i ngrehur që të sjell vdekje dhe shkatërrim. ¹¹Le ta paguajnë ligësinë, o Zot, dhe ta pësojnë vetë nga intrigat e tyre. Dëboji nga prania jote, se të panumërta janë poshtërsitë e tyre dhe kryeneçë ndaj teje pa mbarim janë.

¹²Të gëzohen të gjithë ata që besojnë tek ti. Brohoritjet e tyre të mos pushojnë kurrë, sepse ti je mbrojtësi i tyre. Të këndojnë nga gëzimi të gjithë ata që të duan. ¹³Ti u jep lulëzim të gjithë atyre që ta mbajnë besën, o Zot. Ata janë të rrethuar e të mbrojtur nga dashuria jote.

Thirrje për ndihmë

6 *Këngë e Davidit, që shoqërohet me vegël me tetë tela.*

²O Zot, ti zemërohesh me mua dhe më ndëshkon. Po mjaft me kaq; mos më dëno më! ³Ki mëshirë, o Zot; jam shumë i mjerë. Më shëro, o Zot! Forcat po më lënë. ⁴Nuk kam asnjë rrugëdalje. Edhe sa kohë, o Zot, do të më ndëshkosh? ⁵Zbute zemërimin tënd! Më shpëto! Më ndihmo, siç i premtove popullit tënd! ⁶Kur të vdes, nuk mund të të lavdëroj më. Atje poshtë, tek të vdekurit nuk të lavdëron askush.

⁷Jam lodhur nga rënkimet. Çdo natë e laj shtratin me lotët e mi. ⁸Sytë i kam të enjtur nga vajtimet; nga ato që m'i shkaktojnë armiqtë e mi. ⁹Më mirë zhdukuni, o ju keqbërës! Vajtimet e mia Zoti i ka dëgjuar.

¹⁰Ai ma dëgjon thirrjen dhe lutjen time e pranon. ¹¹Të gjithë armiqtë e mi do të mbulohen me turp kur ai të bëjë që t'i pushtojë paniku e të marrin arratinë.

Zoti më jep të drejtë

7 *Këngë vajtimi, me të cilën Davidi iu drejtua Zotit, kur e padiste Kushi, një njeri nga fisi i Benjamin.*

²O Zot, Perëndia ime, strehim tek ti kërkoj, më ndihmo! Nga njerëzit që më ndjekin, më shpëto!

³Përndryshe, në grykë si luanët do të më kafshojnë. Nga dhëmbët e tyre askush nuk mund të më shpëtojë.

⁴O Perëndi! O Zot! Padia e tyre në qoftë e vërtetë, në qoftë se duart e mia përlyer me gjak janë, ⁵në qoftë se pabesisht me ta jam sjellë e grabitje atyre unë u kam bërë, ⁶armiku le të më ndjekë e shpirtin tim të ma rrëmbejë, të më zvarrisë në pluhur e nderin të më përlyejë.

⁷Ngrihu, o Zot, dhe derdhe zemërimin tënd. Vepro ndaj atyre që më janë sulur me tërbim. Ndërhyr, më ndihmo, e të drejtën rivendos. ⁸Rreth teje mbliidhi popujt për gjyq dhe ulu lart përmbi ta. ⁹O Zot, gjyqtar i popujve, më jep të drejtë! Më shfajëso, o Zot; ti e di se unë jam i pafajshëm. ¹⁰Jepu fund ligësive të keqbërësve; dhe besnikëve të tu jepu qëndrueshmëri, ti, Perëndi i drejtë, që mendimet dhe dëshirat më të fshehta i di!

¹¹Te Perëndia gjej strehim. Të gjithë ata që e dëgjojnë, ai i shpëton. ¹²Perëndia është gjykatës i drejtë. Ai çdo ditë fajtorët dënon. ¹³Kur ata mend nuk zënë, Zoti shpatën e tij e mpreh, harkun tendos dhe i qëllon.

¹⁴Armët vdekjeprurëse i mban gati për fajtorët. Me shigjeta të zjarrta, ai i bombardon.

¹⁵Kush vetëm të këqija pa pushim mendon, mbi kokë fatkeqësia gjithnjë i qëndron dhe zhgënjime pa fund ai përjeton. ¹⁶Kush gropën të tjerëve me zell ua gërmon, mirë le ta dijë, për vete po e thëllon! ¹⁷Të gjitha ligësitë mbi kokë do t'i bien, dhe vdekjen vetes me punën e tij ia afron.

¹⁸Për besën e tij Zotin do ta lavdëroj; atij, Perëndisë më të lartë, me falënderim këngën time do t'ia këndoj.

Madhështia e Perëndisë dhe dinjiteti i njeriut

8 *Këngë e Davidit, që shoqërohet me një vegël muzikore nga Gati.*

²O Zot, o sundimtari ynë! Në mbarë botën shihet madhështia jote. Shkëlqimi i madhësisë sate ndriçon mbarë qiellin. ³E pamasë është fuqia jote. Prej lavdisë së më të vegjëlve të popullit tënd, ti murin ndërton që kundërshtarët dhe armiqtë e tu i rrëzon. ⁴Habitem me ato që ti krijove, me qiellin, me hënën, yjet që në orbitat e tyre i vendose. ⁵Sa i vogël është njeriu! Megjithatë, ti kujdesesh për të.

⁶Atij i dhe pushtet e dinjitet. Dhe për pak, ai si ti do të ishte. ⁷Sundues e bërë mbi krijesat në tokë.

Gjithçka që ti krijove, atij ia nënshtrove, ⁸dele, dhi e bagëti të tjera, zogj, shpendë e kafshë të egra, ⁹peshqit e gjithçka që rritet në det. ¹⁰O Zot! O sunduesi ynë! Në mbarë botën që ti krijove, e pafund është madhështia jote!

Perëndia kujdeset për drejtësinë

9 *Këngë e Davidit për zërat e lartë djalosharë.*

²O Zot, me gjithë zemër do të të lavdëroj. Fuqinë e veprave të tua të gjithëve do t'ua tregoj. ³Për ty do të ngazëllohem e do të gëzohem, O Perëndi i lartë, për ty do të këndoj.

⁴Armiqtë e mi përtokë u rrëzuan, vdekja i përfshiu sapo u shfaqe ti, të turpëruar, të njollosur u zmbropsën ata. ⁵Në karrigen e gjykatësit ulur ti je dhe me ndihmën tënde të drejtën e fitova. Me vendimet e drejta që more ti, ⁶armiqtë i shpartallove e të tjerët i kërcënovë. Qytetet e tyre ua zbraze, me shkatërrim i rrënovë dhe emrat e tyre përgjithmonë i shovë.

⁷Shtëpitë bëre gërmadha dhe qytetet shpopullove. Në harresë të përjetshme të gjitha i kalove. ⁸Vetëm Zoti i gjallë përgjithmonë qëndron, nga fron i gjykatësit botën e gjykon. ⁹Për të gjithë njerëzit vendime të drejta jep; të paanshme janë ato, siç është dhe ai vetë. ¹⁰Të shtypurve mbrojtjen e tij u afron. Të sigurt ata ndihen atje ku ai i strehon. ¹¹Dhe të besoj ty, sepse e di kush je. Kush vjen tek ti, o Zot, në baltë nuk e lë. ¹²Më këngën tuaj Zotin lavdëroni, që fronin e ka në malin e Cionit, dhe veprat e tij ndër popuj i njoftoni. ¹³I dëgjon të varfrit kur ndihmë i kërkojnë, mundimet e të shtypurve nuk i harron dhe përndjekësve të tyre llogari u kërkon.

¹⁴O Zot, ki mëshirë për mua! Shiko si më shtrëngojnë me urrejtjen e tyre! Më largo nga portat e botës së të vdekurve. ¹⁵Atëherë pranë portave të Jerusalemit do të qëndroj dhe të gjithëve do t'u them për se ty të lavdëroj.

¹⁶Popujt ranë në gropën që për të tjerët gërmuan. Ata rrjetat e tyre shtrinë, por vetë në to u kapën. ¹⁷Dhe kështu, e drejta triumfoi. Me këtë, Zoti fuqinë e tij tregoi. Keqbërësit në kurthet e veta i lëshoi.

¹⁸Të mos harrojnë popujt që Perëndinë e mohojnë, se në botën e të vdekurve do të përfundojnë. ¹⁹Sa për të varfrit, ata duken sikur janë harruar. Por shpresat e tyre nuk do të mbeten pa u plotësuar. ²⁰O Zot! Ndërhyr e kurrë mos lejo që njeriu të të dalë përballë! Përpara gjyqit tënd nxirri dhe vendimin tënd shpallu! ²¹Mbushi zemrat e tyre me frikë e tmerr, O Zot! Tregoj atyre se janë veçse njerëz.

Përse nuk ndërhyr Perëndia?

10 Përse qëndron aq larg, o Zot? Nuk dimë nga t'ia mbajmë! Përse qëndron në heshtje? ²Njerëzit e poshtër e të pacipë, të varfrit i ndjekin dhe me djallëzi në grackë ata i ndjellin. ³Lakminë kanë për mburrje, mbi gjithçka vetëm fitimin vlerësojnë. O Zot, gjithmonë të shajnë e kurrë nuk të falënderojnë. ⁴Mendjemadhësia dhe fodullëku i kanë pushtuar dhe guxojnë të thonë me mendjelehtësi: «Si do të na kërkojë llogari Zoti, kur ai nuk ekziston?» ⁵Bëjnë si të duan dhe çdo gjë u shkon mbarë. Ti qëndron larg e shumë lart dhe ata nuk kujdesen aspak për dënimin tënd. Tallen e qeshin me çdo kundërshtar. ⁶Kanë guxim dhe thonë: «Cila është ajo gjë që mund të na tronditë? Çdo fatkeqësi lehtas na kalon. Kështu ka qenë e kështu do të mbetet.» ⁷Shajnë, gënjejnë e kërcënojnë dhe atij që ka guxim t'u kundërshtojë, i shkaktojnë humbje e fatkeqësi. ⁸Në pritë, pranë fshatrave, ata qëndrojnë dhe presin njerëzit, kur andej të kalojnë. Fshatarëve përpara papritur u dalin dhe njerëzit e pafajshëm tinëz i vrasin. ⁹Zënë pritë e ruajnë si luanë në shkurre, që viktimën ta zënë në rrjetat e tyre. ¹⁰Si luanë përkulen kur hidhen në sulm e të varfrit i shtrijnë për tokë me dhunë. ¹¹Në këto raste thonë: «Perëndia larg qëndron. Ai nuk e di se ç'ndodh këtu.»

¹²Ndërhyr, o Perëndi! Ngrihu, o Zot! Merri në mbrojtje të dobët, mos i harro. ¹³Përse i lejon të këqijtë të thonë: «Zoti ne nuk na ndëshkon»? Dhe të pabesët që të përbuzin, vallë si i duron? ¹⁴I verbër ti nuk je! Fatkeqësitë e vuajtjet ti i sheh! Ndihmoji jetimët kur vijnë tek ti. Dhe mbështetje për të dobët bëhu ti.

¹⁵Shkatërroje pushtetin e keqbërësve; laji hesapet me ta; jepi fund krimin!

¹⁶Ti, o Zot, je mbret gjithmonë! Të huajt që për ty nuk duan t'ia dinë, duhet të zhduken nga toka jote.

¹⁷Lutjet e të varfërve ti i pranon; shpresë e guxim ti u jep, o Zot! Kujdesi yt ata i rrethon.

¹⁸Jetimëve e të shtypurve të drejtën ua jep. Terrorin të përhapë askujt më nuk ia lejon.

Siguria te Perëndia

11 *Këngë nga Davidi.*

Pranë 11Zotit jam i sigurt. Përse më thoni: «Shko në mal porsì zog!»? ²Çeta e vrasësve tani harkun ka tendosur, shigjeta është në kordë gati për të qëlluar, njerëz të pafajshëm në terr për të vvarë.

³Kur prishet çdo rregull, ç'të bëjë atëherë njeriu që u përmbahet urdhërimeve të Perëndisë?

⁴Zoti është këtu, në Tempullin e tij të shenjtë; fronti i tij është në qiell. Sytë e tij u janë drejtuar njerëzve, asgjë nuk i shpëton shikimit të tij ngulmues. ⁵Zoti i sheh besnikët e tij, edhe të tjerët që e përbuzin. Kush e do dhunën, atë Zoti e urren. ⁶I dënon fajtorët me fatkeqësi të rënda; lëshon mbi ta zjarr dhe squfur, u dërgon atyre afshin përvëlues të diellit. ⁷Zoti e plotëson atë që premtoi dhe i do të gjithë ata që mbajnë premtimin e tyre; kush i qëndron besnik, mund të jetojë në praninë e tij.

Perëndia e mban premtimin

12 *Këngë e Davidit e shoqëruar me vegël me tetë tela.*

²O Zot, na ndihmo, se besnikët e tu po pakësohen! Njerëz të besueshëm ka gjithnjë e më pak.

³Njerëzit gënjejnë njëri-tjetrin, me buzët gënjeshtarë lavdërojnë, kurse zemrat bëjnë lojë të dyfishtë.

⁴O Zot, pushoju këto buzë lajkatare! Mbylljau gojën këtyre llafazanëve arrogantë, ⁵që thonë: «E kemi gjuhën brisk dhe gjithçka e nxjerrim në krye! E kemi gati përgjigjen; askush nuk mund të bëjë garë me ne!»

⁶«Po, – thotë Zoti, – tani po ndërhyj sepse i shtypin të varfrit dhe ata pa përkrahje po rënkojnë. Do t'u sjell

çlirim atyre që janë marrë nëpër këmbë.»

⁷Mund t'u besohet fjalëve të Zotit; ato janë të pastra dhe të kulluara si argjendi, që pastrohet shtatë herë në furrë.

⁸O Zot, ti e mban premtimin, tani dhe përgjithmonë; ti do të na ruash nga këta gënjeshtarë, ⁹edhe në qoftë se gjithkund enden lirisht andej-këtej, edhe në qoftë se poshtërsia e tyre shtohet.

Frika dhe besimi

13 *Këngë e Davidit.*

²O Zot! Mos më ke harruar përgjithmonë? Edhe sa kohë do të fshihesh? ³Edhe për sa kohë do të më mundojnë hallet; për sa kohë do të më brejnë shqetësimet? Edhe për sa kohë duhet të më mundojnë armiqtë e mi?

⁴Më shiko përsëri, o Zot! Jepmë përgjigje, o Perëndia ime! Bëj dritë përsëri para syve të mi, që të mos zhdukem në natën e vdekjes! ⁵Ndryshe, armiqtë e mi do të thonë: «Atë e hoqëm qafe!», e do të ngazëllohen për rrënimin tim.

⁶Por unë mbështetem në besnikërinë tënde; ngazëllohem për ndihmën tënde. Me këngën time do të të falënderoj, o Zot, sepse ti u solle me kaq mirësi ndaj meje.

Nuk ka Perëndi?

14 *Këngë e Davidit.*

Janë të marrë ata që thonë: «Nuk ka Perëndi, që t'i japim llogari!» Këta njerëz janë të prishur dhe çdo gjë që bëjnë është e pështirë. Asnjëri prej tyre nuk bën mirë. ²Që lart nga qielli Zoti vështron njerëzit, kërkon të shohë a ka ndonjë të arsyeshëm që atë kërkon. ³Por, mjerisht, të gjithë dolën të pabesë, ata u prishën njëri pas tjetrit. Askush prej tyre nuk vepron drejt, as edhe një!

⁴«Ata janë të verbër – thotë Zoti. – Ku është logjika e këtyre keqbërësve? Ata e hanë popullin tim sikur të ishte bukë dhe askush prej tyre nuk më drejtohet mua.»

⁵Së shpejti do të tmerroheni, sepse Perëndia mbetet besnik ndaj atyre që e dëgjojnë. ⁶Ju kishit për qëllim të shkatërronit shpresën e të varfërve, por Zoti atyre u jep mbrojtjen e sigurt.

⁷Me sa padurim po pres që të vijë Shpëtimtari i Izraelit nga mali i Cionit! Kur Zoti të ndryshojë fatin e popullit të tij, atëherë pasardhësit e Jakovit do të ngazëllohen; atëherë mbarë Izraeli do të gëzohet.

Kushtet e Perëndisë

15 *Këngë e Davidit.*

«O Zot, kush mund të hyjë në Tempullin tënd? Cilin e lejon të banojë në malin e shenjtë?»

²«Ja ç'kërkon Perëndia me ngulm: Ai duhet ta dëgjojë Zotin për gjithçka dhe të sillet me drejtësi në çdo rast. Ai duhet të mendojë e të thotë vetëm të vërtetën. ³Në prani të të tjerëve, ai nuk duhet të flasë keq për asnjëri. Nuk duhet të bëjë asgjë që i sjell të keqe tjetrit dhe asgjë që diskrediton të afërmin. ⁴Ai e përbuz njeriun që dënoi Perëndia, por nderon të gjithë ata që i përuken Perëndisë me respekt. Mban fjalën e dhënë, edhe atëherë kur kjo e vë në pozitë të vështirë. ⁵Nuk kërkon asnjë kamatë për paratë që jep hua. Asnjëherë nuk merr ryshfet për t'u mohuar të pafajshmëve të drejtën e tyre.

Kush vepron kështu, mbetet përgjithmonë në themel të sigurt.»

Ti më tregon rrugën për në jetë

16 *Këngë e Davidit.*

Më mbro, o Zot! Kam besim tek ti. ²Të them: «Ti je Zoti im. Lumturinë time e gjej vetëm tek ti!» ³Sa të shkëlqyer janë besnikët e Zotit! Mua, mbi gjithçka, më pëlqen shoqëria me ta. ⁴Kush vrapon pas perëndive të tjera, duhet të durojë tërë dënimin e tij. Unë nuk do të marr pjesë në flijimet e tyre; nuk do t'i adhuroj perënditë e tyre.

⁵O Zot, ti je fati i jetës sime, pjesa që më takon mua; të ardhmen time e mban në duart e tua. ⁶Sa të mira e të mrekullueshme janë dhuratat që më dhuron!

⁷Zotin e adhuroj, sepse më drejton, edhe natën ndërgjegjia ime më paralajmëron. ⁸Gjithnjë e ndiej praninë e Zotit; ai është afër dhe asgjë nuk më trondit. ⁹Prandaj jam plot mirënjohje dhe gëzohem; e ndiej veten plotësisht të sigurt, ¹⁰sepse ti më mbron nga pushteti i vdekjes. Të kam shërbyer me besnikëri e ti nuk do të më lësh në botën e të vdekurve. ¹¹Ti do të më tregosh udhën që më çon për në jetë; prania jote më mbush me gëzim dhe më sjell kënaqësi përgjithmonë.

Lutja e të pafajshmit të përndjekur

17 *Lutje e Davidit.*

O Zot, po kërkoj të drejtën! Dëgjoje ankesën time, pranoje lutjen time; sepse të lutem me gjithë zemër. ²Vendimi yt do të më shfajësojë, sepse ti e sheh se jam i ndershëm dhe i drejtë.

³Ti i di mendimet e mia. Sonte do të vish, do të gjurmosh në zemrën time edhe hollësitë më të vogla dhe

nuk do të gjesh asgjë për të më qortuar. Mendimi im është në pajtim me fjalën time. ⁴Në tërë jetën time jam drejtuar gjithnjë sipas fjalës sate e asnjëherë sipas shembullit të keqbërësve.

⁵Gjithnjë kam ndjekur udhën tënde; prej saj nuk jam shmangur asnjë hap.

⁶Po të drejtohem ty, o Perëndia ime, e di se do të më përgjigjesh. Tani drejtohu nga unë, dëgjoji fjalët e mia. ⁷Tregomi mirësitë e tua të mrekullueshme, o Shpëtimtar i të gjithë atyre që kërkojnë tek ti strehim nga sulmet e të ligjve. ⁸Më ruaj si ai që mbron dritën e syve të vet dhe më jep strehim nën flatrat e tua!

⁹Më shpëto nga keqbërësit që më mendojnë, nga armiqtë që më rrethojnë e duan të më zhdukin!

¹⁰Zemra e tyre është e pamëshirshme, goja e tyre flet fjalë të tmerrshme. ¹¹Tani po më rrethojnë dhe më vështrojnë, përgatiten që përdhe të më rrëzojnë. ¹²Si luanë lakmitarë që rrinë gati për t'u hedhur, ata janë vërsulur pas viktimës për ta shqyer.

¹³Ngrihu, o Zot! Përballoji kundërshtarët e mi! Rrëzoji përdhe këta kriminelë, e më shpëto me shpatën tënde! ¹⁴Më liro nga ata me dorën tënde të fortë! Shkurtoje shortin e tyre të jetës! Jepu atë që meritojnë; jepu të pijnë kupën e hidhërimit, le të ngopen me të edhe fëmijët e tyre, dhe për stërnipërit le të mjaftojë!

¹⁵O Zot, unë jam pa faj! Prandaj lejomë të të shoh. Kur të zgjohem, prania jote do të më mbushë me gëzim.

Falënderim për ndihmën e Perëndisë

18 *Nga Davidi, i besuari i Zotit. Ai e këndoi këtë këngë, sepse Zoti e kishte shpëtuar nga Shauli dhe të gjithë armiqtë e tjerë.*

²Atëherë ai këndoi: Të dua, o Zot, sepse falë teje jam i fortë! ³Ti je shkëmbi im, kështjella ime, Shpëtimtari im, ti, Perëndia ime, strehimi im i sigurt, mbrojtësi im, ndihmësi im i fortë, fortesa ime në rrëpirë! ⁴Kur të thërras për ndihmë, ti më shpëton nga armiqtë. Të lavdëroj, o Zot!

⁵Isha i lidhur me prangat e vdekjes, më sulmonin valë shkatërrimtare, ⁶botë e të vdekurve më zinte në lak, kurthi i vdekjes më zuri përfund. ⁷Në dëshpërimin tim thirra Zotin, Perëndinë tim, për ndihmë. Ai më dëgjoi në Tempullin e tij; thirrja ime për ndihmë shkoi gjer te veshi i tij. ⁸Atëherë toka u tund dhe u shkund, themelet e maleve lëvizën; u drodhën para zemërimit të tij. ⁹Një tym i errët i doli nga fejsat e hundës, flakë përpirëse lëshoi goja e tij, shkëndija të zjarra shoqëruan ato. ¹⁰E uli qiellin përmbi tokë dhe fluturoi poshtë përmbi re të zeza. ¹¹Hipur mbi një engjell rojtar, ai u vërtit poshtë përmbi krahët e stuhisë. ¹²U mbështoll me terr, me errësirën e shiut dhe me re të zeza. ¹³⁻¹⁴Nga shkëlqimi i tij verbues u ndezën retë e breshëri dhe shkëndijat e zjarra flakërinë. Pastaj Zoti bëri qiellin të bubullojë, shungulloi zëri i madh i më të lartit Perëndi. ¹⁵Qëlloi me shigjetat e tij dhe shpartalloi armiqtë e mi; rrufe u hodhi dhe i trembi.

¹⁶Atëherë u zbulua fundi i detit, u dukën themelet e tokës, kur ti, o Zot, kërcënove armiqtë e tu dhe i bërë të ndiejnë zemërimin tënd.

¹⁷Nga qielli shtriu duart, më kapi dhe më nxori nga valët, ¹⁸më rrëmbeu nga armiku im i fuqishëm, nga kundërshtarët shumë të fortë që më urrenin. ¹⁹Ata më sulmuan në ditën e fatkeqësisë, por Zoti më mbrojti prej tyre. ²⁰Më shpëtoi dhe ma ktheu lirinë. Më do, prandaj më ndihmoi.

²¹Zoti e shpërbleu bindjen time; e di se duart e mia janë të pastra. ²²Gjithnjë kam ndjekur udhën që ai më ka treguar; kurrë nuk u largova prej saj për shkak të ndonjë faji. ²³Urdhërimet e tij i mbaja gjithnjë para sysh, dhe urdhrat e tij kurrë nuk i kundërshtova. ²⁴Bëra pikërisht atë që kërkoi prej meje dhe gjithnjë iu shmanga padrejtësisë. ²⁵Zoti e ka shpërblyer dëgjuesën time; duart e mia janë të pastra, këtë ai e di.

²⁶Kur një njeri të do, o Zot, ti i tregon dashuri; dëgjesa e plotë shpërblehet me mirësinë e plotë; ²⁷me të pastrit ti tregohesh me pastërti të kulluar, kurse me mashtruesit je shumë i ashpër. ²⁸Ti i vjen në ndihmë njeriut të vuajtur, por mendjemadhin e rrëzon nga kali i lartë. ²⁹Ti bën të shkëlqejë drita e jetës sime. Ti vetë, o Perëndi, ndriçon errësirën time. ³⁰Me ty shpartalloj hordhitë e armikut; me hirin tënd, o Perëndia ime, kapërcej bedenat e kalave.

³¹Gjithçka që bën Perëndia, është e përsosur dhe ajo që thotë Zoti, është pa dyshim e vërtetë. Kush është në rrezik dhe kërkon strehim tek ai, gjen gjithnjë atje mbrojtje të sigurt. ³²Zoti, dhe vetëm Zoti, është Perëndi. Vetëm Perëndia jonë është shkëmb mbrojtës, vetëm Ai. ³³Është Ai që më bën të fortë dhe rrugën time e bën të sigurt. ³⁴Këmbët m'i bën të shkathëta si të gazelës dhe të qëndrueshme në të gjitha majat e rrëpirat. ³⁵Është Ai që m'i stërvit duart për luftë dhe më mëson të ngreh harkun.

³⁶O Zot, ti je mbrojtja dhe ndihma ime; ti më mban me dorën tënde të fuqishme; përgjigjja ndaj lutjes sime, më forcon. ³⁷Ti e ke hapur rrugën para meje; tani mund të përparoj pa pengesë. ³⁸I ndjek armiqtë e mi, i arrij dhe nuk prapsem derisa t'i shkatërroj. ³⁹I godita pa pushim, i shpartallova dhe ata nuk mund të ngrihen më, nën këmbët e mia janë shtrirë përdhe. ⁴⁰Ti ma dhe forcën për këtë luftë. Ti bërë që t'i mposht armiqtë e mi ⁴¹dhe arratinë të marrin para meje; me ty unë arrita t'i shpartalloja të gjitha ata që më urrejnë. ⁴²Thirrën për ndihmë, por nuk kishte asnjë që t'i shpëtonte. Të thirrën ty, o Zot, për ndihmë, por ti nuk iu përgjigje aspak. ⁴³I bëra pluhur e hi, që t'i vërtitë era dhe i shkela si baltën e rrugës. ⁴⁴Ti më shpëton nga njerëz kryengritës dhe më bën sundimtar të mbarë botës. Fise të panjohura mua më nënshtrohen. ⁴⁵Të huaj vijnë dhe më puthin këmbët, dëgjojnë atë që u them dhe i binden menjëherë urdhrat tim. ⁴⁶Ata nuk kanë më forcë për të më kundërshtuar; dalin duke u dridhur nga strehimet e tyre.

⁴⁷Zoti është gjallë! Dua ta lavdëroj shkëmbin tim mbrojtës! Do ta lavdëroj Perëndinë, shpëtimtarin tim.

⁴⁸Më lejoi të marr hakun, m'i nënshtroi kombet ⁴⁹dhe më shpëtoi nga armiqtë e mi.

Po, o Zot, ti më vure përmbi ta dhe më rrëmbeve prej duarve të tyre mizore. ⁵⁰Prandaj do të të lavdëroj, dhe ndër popuj do të këndoj për lavdinë tënde. ⁵¹Ti i jep mbretit fitore të mëdha; ti i tregon të zgjedhurit tënd të mira të mëdha. Kështu do ta trajtosh Davidin dhe bijtë e tij brez pas brezi.

Madhështia e Perëndisë në krijimin dhe në Ligjin e tij

19 *Këngë e Davidit.*
²Qielli shpall: Perëndia është i madh! Për fuqinë e tij krijuese dëshmojnë yjet. ³Njëra ditë ia përcjell këtë lajm tjetrës, secila natë ia transmeton tjetrës që vjen pas. ⁴Asnjë fjalë nuk flitet, asnjë tingull nuk dëgjohet, ⁵e, megjithatë, mesazhi i tyre përshkon mbarë tokën, ai depërton deri në skajet më të largëta të botës.

Qiellin Perëndia ia ndërtoi diellit për tendë. ⁶Në mëngjes ai del si dhëndri nga dhoma e nuses; si fitimtar fillon udhëtimin e tij. ⁷Lind në një skaj të qiellit dhe kalon deri në skajin tjetër. Asgjë nuk mund t'i fshihet syrit të tij të zjarrtë.

⁸Ligji i Zotit është i përsosur; ai jep forcë dhe jetë. Kërkesat e Zotit janë të nevojshme, ato i bëjnë naivët që të vijnë në vete. ⁹Udhëzimet e Zotit janë të besuara, e mbushin zemrën me gëzim. Urdhërimet e tij janë të kthjellta; japin gjykim të mirë. ¹⁰Fjala e tij është pa mashtrim, qëndron përgjithmonë. Vendimet e Zotit kanë fuqi të plotë dhe të gjitha pa përjashtim janë të përligjura. ¹¹Ato janë më tërheqëse se ari, se një sasi metalesh të çmueshme, më të shijshme se mjalti më i ëmbël.

¹²O Zot, edhe unë u bindem urdhërimeve të tua, sepse kush i zbaton ato, merr shpërblim të madh. ¹³Çdo njeri bën gabime pa ditur; m'i fal fajet që më shpëtuan pa dashur. ¹⁴Më ruaj nga njerëzit pa skrupuj, që ata të mos më mashtrojnë. Atëherë do të jem i pastër dhe i mbrojtur nga faji i rëndë. ¹⁵Miratoftsh atë që kam thënë dhe menduar në praninë tënde, o Zot, o strehimi im, mbrojtësi im!

Urimi i bekimit për mbretin

20 *Këngë e Davidit.*
²Zoti të dhëntë përgjigje, kur të biesh në rrezik dhe kur ta thërrasësh për ndihmë. Vetë Perëndia e Jakovit qoftë mbrojtësi yt. ³Të dërgoftë ndihmë nga Tempulli i tij; të dërgoftë përkrahje nga mali i Cionit! ⁴Mos harroftë asnjërën nga dhuratat e tua dhe pranoftë me mëshirë flijimin tënd të përkushtimit! ⁵Plotësoftë dëshirën e zemrës sate, bëftë që të të shkojnë mbarë të gjitha planet e tua! ⁶Atëherë ne do të ngazëllohem, sepse ai të ndihmoi të korrësh fitore. Do të lavdërojmë emrin e Perëndisë sonë dhe do të ngremë flamurin e ushtrisë sonë. Zoti të dhëntë gjithçka që ti kërkon tek ai!

⁷Tani e di: Zoti e përkrah mbretin e tij; nga shenjtërorja e tij në qiell i jep përgjigje, dora e tij e fuqishme ndërhyr dhe e liron. ⁸Shumë kanë besim te karrocata e blinduara, të tjerët besojnë te kuajt; por ne besojmë në Zotin, Perëndinë tonë! ⁹Ata të gjithë bien në gjunjë dhe rrëzohen përdhe, kurse ne qëndrojmë në këmbë dhe rezistojmë.

¹⁰O Zot, ndihmoje mbretin! Plotësoje lutjen tonë, kur të të thërrasim për ndihmë!

Gëzimi i mbretit

21 *Këngë e Davidit.*
²O Zot, mbreti gëzohet dhe ngazëllohet, sepse ti je i fuqishëm dhe i dhe fitoren. ³Ti e plotësove dëshirën e zemrës së tij dhe nuk ia kundërshtove lutjen. ⁴Ti i dhuron lumturi dhe sukses, dhe i vë në kokë kurorën e artë. ⁵T'u lut për jetë të gjatë – e pranove lutjen e tij; ti i jep shumë e shumë vite të pasura. ⁶Fama e tij u bë e madhe në saje të ndihmës sate; ti e rrethon me madhësi dhe shkëlqim. ⁷Ti bekon tërë jetën e tij, atë vetë dhe gjithçka që ndërmer ai. Ti e mbush me gëzim nëpërmjet pranisë sate. ⁸O Zot, mbreti beson në ty. O Perëndi, ti i larti, me anë të mirësisë sate mbreti qëndron i sigurt dhe i patundur.

⁹O Zot, ti i zbulon të gjithë armiqtë e tu; dora jote e fuqishme do t'i gjejë të gjithë ata që të urrejnë. ¹⁰Ti do t'i shkatërrosh me flakë të zjarrtë, në ditën kur do t'u shfaqesh. Zemërimi yt do t'i djegë si zjarri e do t'i përpijë me gjithçka. ¹¹Zhduke pjellën e tyre nga toka; shfarosua pasardhësit nga njerëzimi. ¹²Ata u lidhën kundër teje dhe po hartojnë shumë plane të guximshme; por asgjë nuk do të arrijnë. ¹³Sepse ti i qëllon me harkun tënd dhe i shpartallon. ¹⁴O Zot, shfaqu me fuqinë tënde, dhe pastaj do të këndojmë për veprat e tua të mëdha.

Shpëtimi nga braktisja e madhe

22 *Këngë e Davidit, sipas melodisë 'Një drenushë në mëngjes'.*
²O Perëndia ime, o Perëndia ime, përse më ke lënë në baltë? Përse nuk më dëgjon kur të thërras? Përse më rri kaq larg? ³O Perëndia ime, ditë e natë të thërras për ndihmë, por ti nuk më jep përgjigje dhe nuk më jep asnjë shenjë. ⁴Por ti je Perëndia e shenjtë, për nder të të cilit Izraeli këndon këngët e falënderimit. ⁵Të parët tanë kishin besim tek ti, mbështeteshin në ty dhe ti i shpëtove. ⁶Të thirrën për ndihmë dhe ti i çlirove; shpresat i varën tek ti dhe nuk u zhgënjyen.

⁷Prej meje nuk ka mbetur pothuajse asgjë! Jam krijesë e mjerë; të gjithë më përqeshin dhe më përbuzin.

⁸Kush më sheh, tallet me mua; shtrembërojnë buzët dhe tundin kokën. ⁹Më thonë: «Besoji Zotit! Ai do të të ndihmojë. Nuk të lë në baltë! A nuk je ti i zgjedhuri i tij?» ¹⁰Po, ti më nxore nga prehri i nënës, dhe në gjirin e saj më mësove të besoj. ¹¹Pa ty nuk mund të marr frymë; që prej lindjes, ti je Perëndia ime. ¹²Tani mos më qëndro larg, sepse jam në rrezik! Askush tjetër nuk mund të më ndihmojë!
¹³Shumë armiq më rrethojnë; si dema të egër më vijnë rrotull. ¹⁴Si luanë të uritur ata ulërijnë. Me gojë të çapëlyer dhëmbët tregojnë. ¹⁵Forcat më lanë si uji që derdhet; eshtrat e trupit zbërthehen të gjitha, zemra më bëhet si dylli nga nxehtësia. ¹⁶Gryka më është tharë; gjuhë e qiellzë janë bërë bashkë. Të shtrirë përdhe ti më le, sikur i vdekur unë të isha. ¹⁷Një bandë keqbërësish më rrethon, këta qen nuk më lënë të kaloj. Më çjerrin këmbë e duar. ¹⁸Të gjitha brinjët e mia mund t'i numëroj; armiqtë pranë meje qëndrojnë, e gojëhapur më vështrojnë. ¹⁹Short po hedhin për rrobat e mia; dhe ndërmjet tyre ato i ndajnë.
²⁰Mos qëndro larg meje, o Zot! Ti je shpëtimtari im, eja të më ndihmosh! ²¹Më shpëto nga shpata e armiqve të mi, ma shpëto jetën nga kjo tufë qensh! ²²Më rrëmbe nga goja e luanit, më shpëto nga brirët e demave të egër! O Zot, ti e dëgjove lutjen time!
²³Do t'u tregoj vëllezërve të mi për ty; do të të lavdëroj në bashkësinë e besimtarëve. ²⁴Ju që i takoni Zotit: lavdërojeni Atë! Të gjithë ju, o pasardhësit e Jakovit, nderojeni! Mbarë Izraeli ta adhurojë! ²⁵Asnjë i mjerë nuk është tepër i vogël për Zotin; thirrja ime nuk ishte e bezdisshme për të. Nuk më ktheu shpinën, por e dëgjoi lutjen time për ndihmë. ²⁶Prandaj të falënderoj, o Zot, para mbarë kishës. Në prani të të gjithë atyre që të nderojnë, po të sjell fljimin që të premtova. ²⁷Le të ngopen të varfrit; ata që të kërkojnë, o Zot; le të këndojnë këngët e lavdisë; le të kenë jetë të gjatë!
²⁸Të gjitha kombet ta mendojnë mirë; të vijnë te Zoti nga të gjitha anët e botës për të rënë përmbys para tij. ²⁹Sepse Zoti është mbret; ai sundon mbi të gjithë popujt. ³⁰Para tij të gjithë të pushtetshmit duhet të përkulen; të gjithë të vdekshmit ta nderojnë, të gjithë ata që do të zbresin në botën e të vdekurve. ³¹Edhe pasardhësit e tyre duhet t'i shërbejnë. Brezave të ardhshëm t'u tregohet për Zotin, ³²gjithmonë në të ardhmen do t'u tregohet fëmijëve çfarë bëri Zoti, dhe si e mban ai besën.

Ti je bariu im

23 *Këngë e Davidit.*

Ti, o Zot, je bariu im, prandaj kam gjithçka që më duhet. ²Ti më çon në kullota të bollshme; ti më lejon të pushoj pranë ujit të freskët ³e më jep forca të reja.

Ti më çon në rrugë të sigurta, sepse je bariu i Izraelit. ⁴Edhe në qoftë se rruga më çon nëpër luginën e errët të vdekjes – nuk kam frikë! Ti, o Zot, je pranë meje; ti më mbron dhe më udhëheq; kjo më jep zemër.

⁵Para syve të armiqve të mi, ti më shtron tryezën; ti më pret si mysafir dhe ma mbush kupën deri në grykë.

⁶Mirësia dhe dashuria jote do të më rrethojnë për të gjitha ditët që do të vijnë; në shtëpinë tënde do të rri përgjithmonë.

Hyrja në Tempull

24 *Këngë e Davidit.*

Zotit i takon mbarë toka me gjithçka që jeton mbi të. ²Ai e ndërtoi përmbi ujëra dhe ia hodhi themelet në fundin e detit.

³«Kush mund të ngjitet në malin e Zotit? Kush ka të drejtë të hyjë në vendin e shenjtë?» ⁴«Duart e tij duhet të jenë krejt të pastra dhe ndërgjegjja e tij duhet të jetë e kulluar nga faji. Në mendjen e tij nuk duhet të ketë vend mashtrimi dhe në buzët e tij nuk duhet të vijë asnjë betim i rremë. ⁵Zoti do ta pranojë një njeri të tillë; do t'ia plotësojë lutjet dhe do ta bekojë. ⁶Të tillë janë njerëzit që kërkojnë Perëndinë dhe që mund t'i afrohen. Ata janë pasardhës të vërtetë të Jakovit.»

⁷«Hapuni krejt, ju porta të nderuara! Mbreti i fuqishëm do të hyjë!» ⁸«Kush është ky mbret i fuqishëm?»

«Është Zoti, i Forti dhe i Fuqishmi! Zoti, Fitimtari i çdo beteje! ⁹Hapuni krejt, ju porta të nderuara! Mbreti i fuqishëm do të hyjë!» ¹⁰«Kush është ky mbret i fuqishëm?» «Është Zoti i qiellit dhe i tokës! Ai është mbreti i fuqishëm.»

Ma fal fajin

25 *Nga Davidi.*

Ty, o Zot, ta drejtoj zemrën dhe mendjen time. ²Në ty, o Zot, besoj; mos më zhgënje! Këtë triumf nuk do ta kenë armiqtë e mi! ³Askush nuk do të zhgënjehet në qoftë se i var shpresat tek ti; por njeriu pa besë që largohet prej teje, do të shkatërrohet.

⁴O Zot, ma trego rrugën, nëpër të cilën duhet të kaloj; lëjomë ta mësoj atë që ti kërkon prej meje. ⁵Më mëso ta pranoh besnikërinë tënde dhe ta çoj jetën time duke të qëndruar besnik. Ti je ai tek i cili mund të gjej ndihmë; tek ti shpresoj në çdo kohë.

⁶Kujtohu, o Zot, se deri tani ti ke qenë gjithnjë plot me mirësi dhe me mëshirë. ⁷O Zot, mos mendo më për gabimet e rinisë sime; as për fajet e mëvonshme; më mirë mendo për mua në dashurinë tënde – unë

mbështetem te mirësia jote!

⁸Zoti është i mirë dhe i besuar; mëkatarëve u tregon rrugën e drejtë. ⁹Atyre që u janë hequr të drejtat, ua jep ato, dhe i mëson të njohin vullnetin e tij. ¹⁰Gjithçka që bën Zoti, është mirësi dhe besnikëri për ata që respektojnë besëlidhjen e tij dhe dëgjojnë udhëzimet e tij.

¹¹Për hir të nderit tënd, o Zot, ma fal fajin tim – aq i madh është ai!

¹²Çfarë bëhet me atë që e nderon Zotin me jetën e tij? Zoti i tregon atij rrugën që duhet të ndjekë. ¹³Ai vetë jeton në lumturi, dhe fëmijëve të tij do t'u takojë toka (e premtuar). ¹⁴Atij që e nderon Zotin me jetën e tij, Ai i hap mendjen dhe i tregon të fshehtat e besëlidhjes së tij. ¹⁵Sytë e mi shikojnë gjithnjë drejt Zotit; ai do t'i nxjerrë këmbët e mia nga rrjeta.

¹⁶O Zot, kthehu nga unë dhe ki mëshirë për mua; jam krejt i vetmuar dhe i hutuar. ¹⁷Zemra ime mundohet gjithnjë e më shumë nga ankthi; më liro nga çdo presion! ¹⁸Hidhi sytë në mjerimin dhe në fatkeqësinë time! Ma fal tërë mëkatin tim! ¹⁹Shikoj armiq të e mi, o Zot; kam kaq shumë dhe më urrejnë.

²⁰Mbroje jetën time dhe më shpëto! Tek ti kërkoj strehim, mos më zhgënje! ²¹Qysh tani jeta ime të udhëhiqet nga pastërtia dhe ndersshmëria; O Zot, kam besim tek ti.

²²O Perëndi, çliroje Izraelin nga të gjitha hallet e tij!

Lutja e të pandehurit të pafajshëm

26 *Nga Davidi.*

¹O Zot, më jep të drejtë! Nuk kam bërë asnjë faj; besnikëria ime ndaj teje është e patundur. ²Më vër në provë, o Zot, provoji dëshirat dhe mendimet e mia!

³Mirësinë tënde kurrë nuk do ta harroj, dhe nga besnikëria jote jetoj. ⁴Nuk kam punë me njerëz mashtrues as nuk merrem me të pabesët. ⁵I shmangem shoqërisë me keqbërësit dhe rri larg njerëzve të pandërgjegjshëm.

⁶Si provë të pafajësisë sime laj duart, o Zot. Pastaj shkoj rreth altarit tënd për të të falënderuar me këngën time dhe për të shpallur veprat e tua të mrekullueshme. ⁸E dua shtëpinë, ku banon ti, vendin ku je i pranishëm.

⁹Mos më vrit bashkë me mëkatarët; mos ma merr jetën, sikur të isha vrasës, ¹⁰në duart e të cilit ka zënë vend padrejtësia dhe që jetën e bën me dhuratat e lajkatarëve. ¹¹Por unë bëj një jetë pa të meta. Prandaj ki mëshirë për mua dhe më shpëto!

¹²Tani mbështetem në themel të sigurt. Për këtë do ta lavdëroj Zotin, kur të mblidhet populli i tij.

Nën mbrojtjen e Zotit

27 *Nga Davidi.*

¹Zoti është drita ime, më çliron dhe më ndihmon; prandaj nuk kam aspak frikë. Tek ai jam i sigurt si në kështjellë; prandaj nuk dridhem nga askush. ²Kur armiq të e mi më shtypin, kur kërkojnë plot urrejtje të më vrasin; ata papritur rrëzohen dhe shkatërrohen. ³Edhe në qoftë se mbarë ushtria më rrethon, nuk kam aspak frikë. Edhe kur vjen beteja, nuk shqetësohem.

⁴Kam vetëm një lutje për Zotin dhe kjo është dëshira e zemrës sime: gjatë tërë jetës sime dua të rri në Shtëpinë e tij, ta provoj çdo ditë mirësinë e tij ndaj meje, dhe të dëgjoj këshillën për rrugën që duhet të ndjek. ⁵Kur të vij në ditë të këqija, Zoti do të më pranojë tek ai, do të më japë mbrojtje nën strehën e tij dhe do të më vendosë në themel të sigurt. ⁶Atëherë do të triumfoj mbi armiq të e mi që më rrethojnë nga të gjitha anët. Në Tempull do të sjell fljimin tim, me ngazëllim të madh do ta falënderoj Zotin, do ta lavdëroj me këngë dhe me vegla muzikore.

⁷O Zot, më dëgjo kur të thërras; ki mëshirë për mua dhe më jep përgjigje! ⁸Fjalët e tua i mbaj mend; ti the: 'Eja tek unë!' Prandaj e kërkoj praninë tënde, o Zot. ⁹Mos u largo prej meje! Mos më hidh në zemërimin tënd! Gjithnjë më ke ndihmuar; mos më lër tani në baltë! Mos më braktis, o Perëndi, o shpëtimtari im!

¹⁰Edhe në qoftë se babai dhe nëna më mohojnë, ti, o Zot, më pranon.

¹¹O Zot, më trego rrugën e drejtë, më ço në udhën e duhur, që të heshtin armiq të e mi. ¹²Mos më dorëzo tek ata! Dëshmitarët që duan të më ngarkojnë me faj, janë gënjeshtarë që e shtrembërojnë drejtësinë!

¹³Por unë e di, nuk do të zbres poshtë ndër të vdekurit; mund të vazhdoj të jetoj për të parë mirësinë tënde. ¹⁴Ki besim te Zoti, bëhu burrë dhe merr zemër, ki besim te Zoti!

Ndihmë për rastet e jashtëzakonshme

28 *Nga Davidi.*

¹O Zot, të thërras për ndihmë! Ti, o mbrojtësi im, mos e bëj veshin të shurdhër! Në qoftë se me heshtje më refuzon, atëherë nuk ka më shpresë për jetën time. ²Më dëgjo, kur të thërras, kur të thërras për ndihmë, kur me lutje i zgjas duart e mia drejt vendit më të shenjtë të Tempullit tënd.

³Mos më dëno bashkë me ata që përbuzin paturpësisht urdhërimet e tua, as bashkë me ata që veprojnë keq – që vërtet flasin butësisht me të gjithë, por në zemrat e tyre hartojnë plane të këqija. ⁴Jepu shpërblimin e merituar; ndëshkoi për veprat e tyre; paguaja veprat e tyre të turpshme! ⁵Ata nuk duan t'ia dinë për veprat e tua, nuk vënë re se si ndërhyti ti, o Zot! Ti do t'i rrëzosh përdhe, që të mos kenë mundësi të

ngrihen më.

⁶Lavdi Zotit, sepse e dëgjoi thirrjen time për ndihmë. ⁷Më mbrojti dhe më ruajti; tek ai mund të mbështetem. Më ndihmoi, prandaj gëzohem nga zemra dhe e falënderoj me këngën time.

⁸Zoti është mbrojtësi i fuqishëm i popullit të vet; mbreti, që ai zgjodhi, është i sigurt pranë tij si në një kështjellë. ⁹O Zot, shpëtoje popullin tënd! Bekoje, o Zot, popullin tënd, i cili të takon vetëm ty; na udhëhiq dhe na ndihmo!

Madhështia e Perëndisë në stuhi

29 *Këngë e Davidit.*

I gjithë nderimi i takon Zotit! Ju engjëj të fuqishëm, nderojeni Zotin, nënshtrojuni pushtetit të tij!

²Jepini nderin, ju që merrni anën e tij! Bini përmbys para tij për madhështinë dhe shenjtërinë e tij.

³Zëri i Zotit jehon përmbi ujë, Perëndia e fuqishme bën të bubullojë; Zoti është ulur në fron mbi oqeanë.

⁴Zëri i tij ushton i fuqishëm; gjëmon madhështor. ⁵Cedrat e fortë ai i thyen, cedrat e Libanit i copëton.

⁶Shkrepata e Libanit kërcëjnë si viç, Hermoni hidhet përpjetë si buall i ri. ⁷Zëri i tij lëshon flakë përvëluese.

⁸Shkretëtira dridhet nga zëri i tij; Zoti bën të tundet shkretëtira e Kadeshit. ⁹Zëri i Zotit bën të dridhen lisat; ua heq gjethet pemëve të pyllit, dhe në sallën e fronit qiellor secili thërret: 'Nder Zotit!'

¹⁰Zoti ishte ulur në fron përmbi Përmbytje, e tani sundon si mbret përgjithmonë. ¹¹Zoti do t'i japë forcë popullit të vet, do t'i dhurojë atij lumturi dhe paqe.

Ti ma ktheve jetën

30 *Këngë e Davidit, për kushtimin e Tempullit.*

²Të lavdëroj, o Zot, sepse më nxore nga humnera dhe nuk u dhe armiqtë të mi asnjë arsye për t'u gëzuar për rrëzimin tim. ³O Zot, o Perëndia ime, të thirra për ndihmë dhe ti më shërove. ⁴Ti më nxore nga të vdekurit. Isha me një këmbë në varr e ti jetën më dhe rishtas.

⁵Ju të gjithë që i takoni Zotit, adhurojeni me këngët tuaja, falënderojeni atë dhe merreni parasysht shenjtërinë e tij! ⁶Zemërimi i tij na prek vetëm për një çast, kurse mirësia e tij na rrethon përjetë. Në mbrëmje mund të derdhim lot, por në mëngjes brohorasim me gëzim. ⁷Kur e ndjeva veten të sigurt, mendova: «E çfarë mund të më ndodhë mua?» ⁸U tregove i mirë me mua, o Zot, dhe më mbrojte si kështjellë në shkëmb. Por pastaj ti u fshehe nga unë dhe më rrëzove në frikë dhe në tmerr. ⁹Të thirra për ndihmë, o Zot, t'u luta: ¹⁰«Ç'dobi ka në qoftë se vdes tani, në qoftë se duhet të zbres në varr? A mund të të falënderojë ndokush, kur të jetë bërë pluhur? A mund, atëherë, i vdekuri të lavdërojë besnikërinë tënde?»

¹¹O Zot, ki mëshirë, më dëgjo, më ndihmo, o Zot!»

¹²Këngën time vajtuase ti e shndërrova në valle hareje, në vend të rrobave të zisë, më dhe petkat e festës.

¹³Nuk duhej të heshtja përgjithmonë; mund të të lavdëroj me këngët e mia. Ty, o Zot, të falënderoj përgjithmonë!

Besoj në ty, o Zot

31 *Këngë e Davidit.*

²O Zot, kërkoj strehim tek ti; mos lejo të zhgënjehem kurrë! Më shpëto siç më premtove! ³Më dëgjo dhe eja, më ndihmo shpejt! Bëhu për mua shkëmbi shpëtues, mali mbrojtës; atëherë do të jem i sigurt. ⁴Ti më jep mbështetje, ti më jep mbrojtje. Eja me mua e më udhëhiq, sepse ti je Perëndia ime. ⁵Më ruaj nga gracka që më ngritën tinëz; sepse ti je mbrojtësi im! ⁶Ty të dorëzohem plotësisht, ti do të më shpëtosh, o Perëndi, që e mban besën!

⁷I urrej të gjithë ata që jepen pas idhujve; unë vetë mbështetem në ty. ⁸Gëzohem se ti je aq i mirë ndaj meje. Ngushticën time e pe dhe e kuptove se nuk kisha më shpresë. ⁹Ti nuk më dorëzove tek armiqtë e mi, por më ngrite përsëri në këmbë dhe ma ktheve lirinë. ¹⁰Ki mëshirë, o Zot; nuk di nga t'ia mbaj! Sytë e mi janë të lodhur nga të qarat, forcat më kanë lënë. ¹¹Jetën ma shkurtojnë shqetësimet. Hallet m'i pakësojnë vitet. Dëshpërimi m'i merr forcat, gjymtyrët nuk më punojnë më.

¹²Për armiqtë e mi jam bërë leckë, tallje jam për fqinjët e mi, fantazmë tmerri për miqtë e mi. Kur më shohin rrugës, ata largohen prej meje. ¹³Më kanë harruar, si njeriu që ka vdekur prej kohësh, si enë e thyer dhe e hedhur mënjanë. ¹⁴Dëgjo se si pëshpëritin vesh më vesh për mua; nga të gjitha anët më kërcënojnë. Këshillohen dhe mendohen se si të më vrasin. ¹⁵Por unë mbështetem tek ti! Ti, o Zot, je dhe mbetesh Perëndia ime! ¹⁶Ajo që do të ndodhë me mua, është në dorën tënde. Më shpëto nga armiqtë e mi dhe nga përndjekësit! ¹⁷O Zot, ji mirëdashës me mua, sepse jam i yti. Më ndihmo, unë mbështetem në besnikërinë tënde! ¹⁸⁻¹⁹Të thërras, o Zot, për ndihmë, mos më zhgënje! Por le të mashtrohen këta keqbërës. Dërgoji poshtë, në botën e të vdekurve, që të heshtin përgjithmonë, këta gënjeshtarë mendjemdhenj që shpifin paturpësisht për të pafajshmit.

²⁰Sa e madhe është mirësia jote, o Zot! Ti u shfaqesh atyre që të dëgjojnë. Në sy të të gjithëve kjo mirësi u jepet atyre që kërkojnë strehim tek ti. ²¹Pranë teje ata janë të sigurt, nën strehimin tënd janë të mbrojtur nga të gjitha intrigat. Ti i mbron nga shpifësit e tyre. ²²Të falënderoj, o Zot! Ti e tregove mirësinë tënde; ti bërë mrekulli kur armiqtë e mi më shtrëngonin nga të gjitha anët. ²³Isha i frikësuar kur mendoja se isha i

dëbuar nga prania jote. Por ti më dëgjove kur të thirra për ndihmë.

²⁴Duajeni Zotin, ju, besnikët e tij, sepse ai e mbron atë që ia mban besën. Por të gjithë ata të cilëve u rritet mendja, i gjen zemërimi i tij. ²⁵Ju që besoni te Zoti, bëhuni të fortë dhe merrni zemër!

Gëzimi i ndjesës

32 *Poemë e Davidit.*

¹Të gëzohen të gjithë ata, të cilëve Perëndia ua fali gabimin dhe ua mbuloi mëkatën. ²Të gëzohen të gjithë ata, të cilëve Zoti nuk ua llogarit fajin dhe jeta e të cilëve është pa mashtrim.

³O Zot, në fillim desha ta fshihja fajin tim, por u sëmura, kështu që rënkova gjithë ditën. ⁴E ndjeva dorën tënde që më shtypte ditë e natë, që forcat jetësore m'i shteroi, si burimi në thatësinë e verës. ⁵Prandaj vendosa t'i pranoja gabimet e mia. Atë që bëra, e pranova; nuk ta fsheha më fajin tim. E ti më fale gjithçka! ⁶Prandaj kushdo që ta mban besën, të të lutet ty, kur mund të të gjejë. Kur fatkeqësia të më përmbytë si baticë, me siguri nuk do të më përpijë. ⁷Tek ti gjej mbrojtje. Ti e mban larg meje rrezikun, që unë të ngazëllohem për shpëtimin tim.

⁸Zoti m'u përgjigj kështu: «Unë do të them se ç'duhet të bësh dhe do të të tregoj rrugën e drejtë. Nuk të heq nga sytë. ⁹Mos u bëj i pa mend si mushka ose kali që duhet të tërhiqet për freri. Atëherë ty nuk do të ndodhë asgjë e keqe.»

¹⁰Kush nuk i përfill urdhërimet e Perëndisë, i shkakton vetes shumë mundime; por kush i beson Perëndisë, do të provojë mirësinë e tij. ¹¹Ju që e dëgjoni Zotin, gëzohuni dhe ngazëllohuni për të. Kush merr anën e tij, të këndojë nga gëzimi.

Krijuesi i botës mbron popullin e tij

33 Brohoritni Zotin, sepse jeni populli i tij. Ju që e dëgjoni, ju keni nderin ta lavdëroni. ²Falënderojeni Zotin me lirë. Luani për nder të tij në harpë me dhjetë tela. ³Këndoni për të një këngë të re, këndonin e luani, këndonin më gjithë zemër.

⁴Ajo që thotë Zoti, duhet të besohet; këtë e provon me veprat e tij. ⁵Ai do që të mbretërojnë e drejta dhe drejtësia; mbarë bota jeton nga mirësia e tij. ⁶Qielli u krijua me fjalën e Perëndisë, dhe yjet në qiell me urdhrin e tij. ⁷Ujërat e qiellit i ka ruajtur në re, oqeanin e ka mbyllur në depot e tij. ⁸Prej tij duhet të frikësohet mbarë bota dhe para tij duhet të dridhet çdo njeri. ⁹Sepse kur ai flet, bëhet çdo gjë; kur jep urdhër, zbatohet.

¹⁰Zoti i prish planet e popujve; synimet e tyre ai i përmbys. ¹¹Por vendimin që merr vetë, e zbaton dhe plani i tij i sigurt qëndron përgjithmonë. ¹²Lum ai popull që Zotin ka për Perëndi, të cilin Ai e zgjodhi si pronën e tij!

¹³Zoti hedh vështrimin nga qielli mbi njerëzit; ¹⁴që lart nga fronti i tij, banorët e tokës shikon. ¹⁵Mendje e vullnet ai u ka dhënë, çfarë bëjnë, me se merren, ai mirë e di. ¹⁶Kur mbreti fitoren korr në betejë, për nder nuk ia di ushtrisë së tij të madhe, dhe kur ushtari i paprekur shpëton, këtë nuk ia detyron forcës së tij. ¹⁷Kush beson në ushtri kalorësish, mbetet në baltë, sepse nuk janë kuajt ata që e sjellin fitoren. ¹⁸Por Zoti i mbron të gjithë ata që e dëgjojnë, të gjithë ata që mbështeten në besën e tij. ¹⁹Ai do t'i ruajë nga vdekja dhe ata do të mbeten gjallë kur uria të mbjellë të zezën.

²⁰Shpresojmë te Zoti, na ndihmon dhe na mbron. ²¹I besojmë atij dhe qëndrojmë në të. ²²O Zot, na lejo ta shohim mirësinë tënde, ashtu siç e presim.

I liruar nga shqetësimi

34 *Nga Davidi. Këtë këngë ai e hartoi, kur e kishte dëbuar Avimelehu, sepse në praninë e tij Davidi ishte shtirur si i çmendur.*

²Zotin do ta lavdëroj në çdo kohë, kurrë nuk do të pushoj së falënderuari. ³Për atë që bëri, do ta mburr. Dëgjojeni këtë, ju që keni besim tek ai dhe gëzohuni. ⁴Lavdërojeni bashkë me mua veprat e Zotit; ta nderojmë së bashku emrin e tij!

⁵Unë iu drejtova Zotit dhe ai m'u përgjigj; më liroi nga të gjitha shqetësimet e mia. ⁶Kur njeriu shikon drejt Zotit, lumturia i shkëlqen në fytyrë dhe nuk do të zhgënjehet për besimin e tij. ⁷Këtu qëndron një njeri që thërret për ndihmë. Zoti e dëgjoji dhe e shpëtoi nga çdo ngushticë. ⁸Të gjithë ata që e dëgjojnë Zotin, engjëlli i tij i rrethon me mbrojtjen e fuqishme dhe i çon larg rrezikut. ⁹Provoje këtë vetë dhe do ta shohësh që Zoti është i mirë! Sa të lumtur janë ata që kërkojnë strehim tek ai. ¹⁰Ju që i përkisni Zotit, nënshtrojeni atij! Kush e dëgjon, gjen një asnjë hall. ¹¹Madje edhe luanët e fortë vuajnë shpeshherë nga uria, por ai që vjen te Zoti, gjen gjithçka që i duhet për jetën.

¹²Ejani, ju të rinj, më dëgjoni! Unë do t'ju them se ç'do të thotë ta nderoni Zotin me jetën tuaj. ¹³A dëshironi ju të arrini diçka në jetën tuaj dhe mundësisht të kaloni ditë të lumtura? ¹⁴Atëherë shikoni që gjuha juaj të mos thotë gënjeshtër e shpifje për askënd. ¹⁵Kthejini shpinën së keqes dhe bëni mirësi! Bëni çmos për të ruajtur paqen me të gjithë!

¹⁶Zoti kujdeset për ata që i qëndrojnë besnikë, dhe thirrjet e tyre i dëgjon. ¹⁷I kundërshton ata që veprojnë keq, dhe bën që, bashkë me ta, të vdesë edhe kujtimi i tyre.

¹⁸Por kur të thërrasin besnikët e tij, i dëgjon dhe i shpëton nga çdo ngushticë. ¹⁹Kur ata janë të dëshpëruar dhe nuk kanë më zemër, u shkon pranë dhe i ndihmon.

²⁰Kush besnik Zotit i qëndron, nëpër shumë rreziqe kalon, por nga të gjitha ato Zoti e shpëton. ²¹Ai bën që të mos dëmtohet trupi i tij dhe thyerje kockash të mos pësojë.

²²Kush bën keq, atë e keqja do ta vrasë. Kush i urren besnikët e Zotit, nuk do t'i shpëtojë dënimit të tij.

²³Zoti e shpëton jetën e shërbëtorëve të tij; nuk ka asnjë dënim për ata që i drejtohen atij për ndihmë.

Zoti merr në mbrojtje të dobët

35 *Nga Davidi.*

¹O Zot, fajësoji ata që më paditin; sulmoji kundërshtarët e mi. ²Merre mburojën dhe armët, eja të më ndihmosh. ³Vringëlloje heshtën, pritjau rrugën, që të mos më arrijnë ata që më ndjekin. Jepma premtimin se do të më ndihmosh!

⁴Turp e faqe të zezë paçin ata që duan të më vrasin! Detyrohen të zbrapsen të turpëruar të gjithë ata që hartojnë plane të këqija kundër meje. ⁵U shpërndafshin si kashta nga era, kur t'i dëbojë engjëlli i Zotit.

⁶Rruga e tyre u bëftë e errët dhe e rrëshqitshme, kur engjëlli i Zotit t'i ndjekë nga pas. ⁷Pa arsye më kanë ngrehur një grackë; më kanë hapur një gropë, të cilën e kanë mbuluar me rrjetë. ⁸Krejt papritur i zëntë fatkeqësia. U zënshin në grackën e tyre dhe rënshin në gropën, që kanë hapur vetë.

⁹Por unë do të ngazëllohem e do të gëzohem, sepse Zoti më ndihmoi. ¹⁰Me gjithë zemër Zotit do t'i them: «O Zot, askush nuk është si ti! Ti e ndihmon të dobët kundër të fortit, ti e mbron të pambrojturin dhe të varfrin nga ai që dëshiron t'i grabitë.»

¹¹Dëshmitarë të rremë dëshmojnë kundër meje. Më marrin në pyetje për një krim, për të cilin nuk di asgjë.

¹²Të mirën e shpërblejnë me të keqe; asgjë nuk më mbetet veç vetmisë. ¹³Më parë, kur njëri prej tyre ishte i sëmurë, u veshëm me të zeza. Për t'ia larguar sëmundjen, hoqa dorë nga ushqimi; kokën e përkula thellë mbi gjoks dhe për të iu luta Perëndisë, ¹⁴sikur ta kisha vëllanë ose mikun tim. U enda si ai që vajton nënën e vet, i pikëlluar dhe plot vuajtje. ¹⁵Kurse tani, ata gëzohen për fatkeqësinë time dhe bashkohen kundër meje. Edhe harbutët e pafytyrë, njerëz të panjohur, vijnë dhe nuk pushojnë së shari. ¹⁶Tallen me pamjen time të shëmtuar, m'i skërmitin dhëmbët me kërcënim. ¹⁷O Zot, edhe sa kohë do t'i shikosh në heshtje? Më shpëto nga sulmet e tyre. Ruaje jetën time nga ata luanë. ¹⁸Atëherë do të të falënderoj para mbarë kishës, para popullit të mbledhur do të të lavdëroj. ¹⁹Mos lejo që armiqtë e mi, kjo bandë gënjeshtarësh, të ngazëllohen për fatkeqësinë time! Më urrejnë pa asnjë arsye dhe me vetëdije i shkelin syrin njëri-tjetrit. ²⁰Kurrë nuk dëgjohet prej tyre një fjalë e mirë. Kundër njerëzve të qetë dhe paqedashës të vendit, hartojnë gjithnjë shpifje të reja. ²¹Hapin gojën kundër meje dhe tallen: «Ja, e shihni këtë? Ja ku e kemi provën!»

²²Ti, o Zot, ke parë gjithçka! Mos hesht më, mos qëndro larg meje! ²³Ngrihu, ndërhyr, ndaj drejtësinë! O Zoti dhe Perëndia ime, merre në dorë çështjen time! ²⁴Ti je i drejtë, o Zot, më shpall të pafajshëm; mos i lejo të kënaqen fshehtas për fatkeqësinë time! ²⁵Mos i lejo kurrë të thonë: «Më në fund arritëm ta heqim qafel!» ²⁶Të mbeten të zhgënjyer të gjithë ata që gëzohen për fatkeqësinë time! Të tërhiqen me turp e me faqe të zezë, ata që më shikojnë me përbuzje. ²⁷Por të gjithë ata që kërkojnë pafajësinë time, të ngazëllohen e gjithnjë të thonë: «Zoti është i madh! Ai kujdeset që njeriu i besuar i tij të jetojë në lumturi dhe në paqe.»

²⁸Unë vetë do ta shpall besnikërinë tënde; përherë do të të lavdëroj.

Ligësia e njerëzve dhe mirësia e Perëndisë

36 *Nga Davidi, i besuari i Zotit.*

¹Rebelimin kundër Perëndisë njerëzit e ligj e kanë në gjak, për ta nuk është asgjë e shenjtë. ²Ata janë shumë mendjemdhenj për ta zbuluar padrejtësinë e vet dhe për ta urreyer atë. ³Gjithçka që thonë është gënjeshtër e mashtrim; ajo që bëjnë, nuk është as e arsyeshme, as e mirë. ⁴Madje edhe në shtrat hartojnë plane të liga. Ngulin këmbë me veprat e tyre të këqija; asgjë nuk i mban nga ligësia e tyre.

⁵O Zot, mirësia jote arrin deri në qiell dhe besnikëria jote deri në re! ⁶Drejtësia jote ngrihet lart si malet e përjetshme, vendimet e tua kanë themele të thella si thellësia e oqeanëve. Ti, o Zot, ndihmon njerëzit dhe kafshët. ⁷Dashuria jote është e pashoqe. Ti je Perëndia jonë, tek i cili gjejmë mbrojtje. ⁸Ti na ngop me pasurinë e shtëpisë sate; mirësia jote na i përtërin forcat si uji i freskët. ⁹Ti vetë je burimi që na jep jetën. Dashuria jote është dielli nga i cili jetojmë.

¹⁰Qëndro tek ata që të njohin për Zot, tregohu i mirë ndaj atyre që të dëgjojnë. ¹¹Mos i lejo mendjemdhenjtë të më shtypin, as njerëzit e ashpër të më dëbojnë nga shtëpia ime dhe nga vendi im.

¹²Unë i shoh se si rrëzohen ata keqbërës; ata janë të shtrirë përdhe dhe nuk ngrihen më.

Përvoja nga jeta me Zotin

37 *Nga Davidi.*

Mos u shqetëso për njerëzit që përbuzin urdhërimet e Zotit! Edhe në qoftë se u shkon mbarë

keqbërësve, mos i ki zili! ²Sepse së shpejti do të thahen si bari, si bimët e vjeshtës do të fishken. ³Mbaji besën Zotit dhe bëj atë që është e drejtë; atëherë do të qëndrosh në tokën (e premtuar) e do të jetosh i sigurt. ⁴Lejoje Zotin të jetë burimi i gëzimit tënd; ai do të plotësojë çdo dëshirë tëndën. ⁵Vëre fatin tënd në dorën e Zotit, mbështetu në të dhe ai do të bëjë që të të dalë mirë! ⁶Besnikërinë tënde ndaj tij ai do ta bëjë të dukshme si drita dhe të drejtën tënde do ta bëjë të ndritë si dielli në mesditë. ⁷Rri i qetë para Zotit, prite me qetësi veprimin e tij! Kur ndonjërit i shkojnë mirë punët e tij të këqija, mos u shqetëso! ⁸Mos lejo që të të përfshijë inati dhe zemërimi; mos u inatos kur të tjerët vepronë keq, që të mos i bësh keq vetes! ⁹Kush e kundërshton Perëndinë, do të shfaroset; por kush i var shpresat tek ai, Zoti do t'i japë tokën (e premtuar). ¹⁰Edhe pak e do të zhduken të këqijtë, atyre nuk do t'u gjesh më asnjë gjurmë. ¹¹Por atyre që kanë besim te Zoti, do t'u takojë toka (e premtuar) dhe nuk do t'u mungojë asgjë për lumturinë e tyre. ¹²Ai që e përbuz Zotin kërcëllin dhembët kundër atij që i qëndron besnik Perëndisë dhe me urrejtje bën plane që ta shkatërrojë. ¹³Por Zoti nuk shqetësohet për të, sepse e di që dita e gjyqit po afrohet. ¹⁴Të këqijtë e kanë nxjerrë shpatën, e kanë tendosur tashmë harkun. Ata duan të vrasin të varfërit dhe të pambrojturit, të gjithë ata që bëjnë jetë të drejtë. ¹⁵Por shpatat do të ngulen në zemrat e tyre, dhe harqet do t'u thyhen. ¹⁶Të jesh i varfër, por të jetosh me Zotin, është më mirë se të kesh gjithë pasurinë e atyre që jetojnë në kundërshtim me parimet e tij; ¹⁷sepse Zoti ua heq pushtetin kundërshtarëve të tij, por ata që besojnë në të, ai i bën të fortë. ¹⁸Zoti kujdeset çdo ditë për ata që për gjithçka jetojnë sipas parimeve të tij. Toka që do t'u japë ai, do të mbetet përgjithmonë pronë e tyre. ¹⁹Në ditë të keqe nuk i zhgënjën; në kohë urie i ushqen. ²⁰Por armiqtë e Zotit do të vdesin; të këqijtë do të zhduken si lulet e fushave, do të digjen në zjarr dhe era do ta shpërndajë hirin e tyre. ²¹Kush nuk e përfill Zotin, mbetet gjithmonë borxhli. Kush e dëgjon Zotin, ka gjithmonë për të tjerët dhe për vete përsëri i mbeten. ²²Njerëzit që i bekon Zoti, për pronë kanë tokën (e premtuar); por kush mbetet nën mallkimin e tij, vdes. ²³Zoti kënaqet me njeriun e ndershëm, dhe e drejton atë në çdo veprim. ²⁴Edhe kur pengohet, nuk rrëzohet përdhe, sepse Zoti e mban për dore. ²⁵Kam jetuar shumë gjatë; kurrë nuk kam parë një besnik të Perëndisë të braktiset prej tij; fëmijët e tij kurrë nuk kanë mbetur pa bukë. ²⁶Çdo ditë ai mund të japë hua bujarisht dhe fëmijët e tij të kenë bekim. ²⁷Ktheji shpinën së keqes dhe bëje të mirën; atëherë banesa jote do të jetë përgjithmonë e sigurt. ²⁸Sepse Zoti e do të drejtën dhe nuk e braktis atë që i qëndron besnik; atë e mbron gjithmonë. Por pasardhësit e armiqve të Zotit do të asgjësohen. ²⁹Të bindurve do t'u takojë toka (e premtuar); ata do të banojnë përgjithmonë atje. ³⁰Kush i takon Zotit, flet me mend, thotë atë që i përgjigjet vullnetit të Tij. ³¹Ligjin e Zotit e mban në zemër, prandaj nuk largohet nga rruga e drejtë. ³²Kush e përbuz Zotin, pret ta vrasë njeriun që i bindet Atij. ³³Por Zoti nuk lejon që ai të bjerë në duart e vrasësve ose që të dënohet në mënyrë të paligjshme. ³⁴Vari shpresat te Perëndia dhe dëgjoji urdhërimet e tij; atëherë ai do të të nderojë dhe tokën (e premtuar) do të ta dhurojë, e ti do ta shohësh se si shkatërrohen armiqtë e tij. ³⁵Kam parë një njeri të keq se si e shpërdoronte pushtetin e tij; rritej gjithnjë e më shumë, si një pemë në tokë pjellore. ³⁶Por, kur kalova përsëri, ishte zhdukur plotësisht. E kërkova, por nuk i gjeta asnjë gjurmë. ³⁷Përfilli njerëzit e ndershëm dhe të panjollë, e do të shohësh: kush e do paqen, atij do t'i mbeten pasardhësit. ³⁸Por keqbërësit do të shkatërrohen të gjithë, dhe pasardhësit e tyre do të shfarosen. ³⁹Zoti i ndihmon ata që marrin anën e tij. Kur afrohet rreziku, ata gjejnë strehim tek ai. ⁴⁰Ai i shpëton dhe i ndihmon. Nga e keqja do t'i shpëtojë dhe do t'i ndihmojë, sepse tek ai kërkohen mbrojtje.

Nën barrën e sëmundjes dhe të fajësisë

38 *Këngë e Davidit, që Perëndia ta kujtojë.*

²O Zot, ti je zemëruar me mua dhe po më dënon. Mjaft më, jepu fund mundimeve të mia! ³Shigjetat e tua më shpojnë dhe dora jote më qëllon me goditje të fuqishme.

⁴Në trupin tim nuk duket asgjë e shëndoshë dhe asnjëra nga gjymtyrët e mia nuk është e saktë. Kjo është përgjigjja jote për fajin që kam bërë; kjo është arsyeja e zemërimit tënd. ⁵Mëkatet e mia më kanë mbuluar kokë e këmbë; vuaj aq shumë, sa që nuk mund të duroj më. ⁶Qeshë shumë budalla se nuk të nderova me jetën time. Prandaj plagët e mia qelbëzohen dhe mbajnë erë të pështirë. ⁷I përkulur nga dhembjet, i shpartalluar dhe i dërrmuar nga vuajtja hiqem zvarrë ditaditës. ⁸Thellë në trup i ndiej ethet që më djegin. Në mbarë trupin tim nuk ka një vend të shëndoshë.

⁹Po më mbarojnë forcat, tortura është tepër e madhe, kam fuqi vetëm të bërtas. ¹⁰Ti e di se ç'dëshiroj me gjithë zemër, o Zot! Ti e dëgjove gjithë rënkimin tim. ¹¹Të rrahurat e zemrës sime janë të dobëta; forcat e mia po shterojnë, edhe sytë nuk më shohin më. ¹²Miqtë dhe fqinjët e mi më shmangen, frikësohen nga fatkeqësia ime. Edhe të afërmit më qëndrojnë larg. ¹³Kërkohen të më vrasin, më ngrenë gracka, më duan të keqen, flasin që të më dëmtojnë dhe shpifin gjithë ditën.

¹⁴Por, unë shtirem si i shurdhër, sikur nuk dëgjoj asgjë; goja ime mbetet e mbyllur, sikur të isha memec.

¹⁵Shtirem si njeriu që nuk dëgjon, prandaj edhe nuk përgjigjem. ¹⁶Sepse besoj në ty, Perëndia ime dhe Zoti

im; ti do t'u japësh përgjigje në vendin tim. ¹⁷Nuk dëshiroj që ata ta festojnë fatkeqësinë time, që t'u rritet mendja, kur pengohem. ¹⁸Sepse edhe pak e do të rrëzohem; dhembjet e vazhdueshme këtë më sjellin në mendje.

¹⁹E pranoj: mëkatova dhe nuk gjej qetësi për shkak të fajësisë sime. ²⁰Por armiqtë e mi të betuar janë të pushtetshëm dhe të fuqishëm; shumë prej tyre më urrejnë pa arsye. ²¹Të mirën ma shpërblejnë me të keqe; më përndjekin sepse kërkoj mirësi.

²²O Zot, mos më lër në baltë, mos qëndro larg meje, Perëndia ime! ²³Eja shpejt e më ndihmo, o Zot, ti shpëtimtari im!

O Zot, më trego sa e shkurtër është jeta ime!

39 *Këngë e Davidit për Jedutin.* ²Kisha vendosur të tregohesha i kujdesëshëm, dhe të mos thoja asgjë, për të cilën mund të më bënin fajtor; të heshtja në prani të njerëzve të poshtër, sikur ta kisha gjuhën të lidhur. ³Gojën nuk e hapa, por përsëri asgjë nuk ndryshoi, sepse torturat e mia u bënë gjithnjë e më të forta: ⁴Zemra më digjej si zjarr dhe për pak do të më pëlciste; atëherë nuk mund të duroja më, vendosa të flisja!

⁵O Zot, më trego edhe sa ditë më kanë mbetur deri në fund të jetës sime, si po vjen mbarimi im në mënyrë të pashmangshme; më trego kur do të më vijë fundi. ⁶Për ty e gjithë jeta ime është e gjatë vetëm një pëllëmbë dhe, në sytë e tu, ajo zgjat vetëm një çast. Njeriu që mendon se është diçka, për ty nuk është tjetër veçse një hije. ⁷Vjen dhe shkon, por gjithçka i ngjan ëndrrës; është i zënë me punë dhe bën zhurmë – por më kot; mbledh dhe grumbullon të mira, por nuk e di se ç'do të bëjë me to.

⁸O Zot, a më ka mbetur ndonjë shpresë? Unë i var të gjitha shpresat tek ti! ⁹Më çliro nga mëkatet e mia dhe mos më përbuz para njerëzve që përçmojnë urdhërimet e tua. ¹⁰Tani do të pushoj, nuk do të them më asgjë; gjithçka që më ka ndodhur, më ka ardhur prej teje. ¹¹Le të mjaftojë kjo; shumë më mundove; nuk mund t'i duroj më goditjet e tua! ¹²Ti e dënon njeriun për fajin e tij; gjënë më të vlefshme që ai ka, jetën e tij, ti e shkatërron si mola që ha rrobën. Për ty çdo njeri është vetëm një hije dhe asgjë tjetër.

¹³Dëgjoje lutjen time, o Zot, merre parasysh thirrjen time; mos e bëj veshin të shurdhër ndaj ankimeve dhe të qarave të mia! Jam vetëm mysafir tek ti, si të gjithë të parët e mi, një i huaj pa të drejta, që mbështetet në mirësinë tënde. ¹⁴Largoje prej meje shikimin dënues, që të marr frymë përsëri, para se të më marrë vdekja.

Falënderimi dhe premtimi solemn

40 *Këngë e Davidit.*

²Me besim të plotë i kam varur shpresat te Zoti dhe ndihmën e tij e kam pritur. Thirrjen time ai e dëgjoi dhe më ndihmoi. ³Më nxori nga pusi i errët i vdekjes, më tërhoqi nga moçali që po më përpinte, në një vend të sigurt e të fortë më vendosi, hapat m'i drejtoi drejt një vendi pa rreziqe. ⁴Më mësoi se si ta këndoja këngën e re, me të cilën mund ta lavdëroj Perëndinë tonë. Këtë le ta shohin shumë njerëz; atëherë do ta nderojnë përsëri Zotin me jetën e tyre dhe do të besojnë në të. ⁵Lum ai njeri që i beson plotësisht Zotit dhe nuk lidhet me asnjë fuqi tjetër që e çon vetëm në rrugë të gabuar.

⁶O Zot, Perëndia ime! Ti ke bërë për ne kaq shumë; askush nuk është si ti! Sa plane dhe vepra të mrekullueshme ke bërë për ne! – po të doja t'i numëroja të gjitha, kurrë nuk do të mbaroja. ⁷Për ty flijimet dhe dhuratat nuk janë kryesore, ti nuk kërkon prej meje flijime përkushtimi. Por ti më hape veshët për të të dëgjuar! ⁸⁻⁹Prandaj them: O Zot, jam i gatshëm të bëj atë që kërkon ti prej meje, ashtu siç është shkruar për mua në librin e Ligjit. Gëzohem për Ligjin tënd dhe e mbaj atë thellë në zemrën time. ¹⁰Para mbarë kishës do të tregoj se si ti i mban premtimet. Nuk do të pushoj së foluri për këtë; ti e di, o Zot. ¹¹Atë që ke bërë për mua, nuk e mbaj për vete, por dëshmoj para të gjithëve se ti je besnik dhe më ndihmon. Nuk do t'ia fsheh kishës se sa i mirë dhe i besueshëm je. ¹²O Zot, ti nuk do të ma largosh mëshirën tënde. Mirësia dhe besnikëria jote do të më ruajnë gjithnjë.

¹³Fatkeqësitë bien mbi mua nga të gjitha anët, nuk mund t'i numëroj sa herë më kanë goditur. Po vuaj pasojat e mëkateve të mia, nuk duroj më t'i shoh. Janë bërë më shumë se qimet e kokës. Prandaj më pushton frika. ¹⁴Ki mëshirë, o Zot, më shpëto, eja shpejt më ndihmo! ¹⁵Turp dhe faqe e zezë për të gjithë ata që kërkojnë të më vrasin! Le të zbrapsen e të shkatërrohen të gjithë ata që gëzohen për fatkeqësinë time! ¹⁶Le të tmerrohen për turpin e tyre, ata që thërrasin me ligësi: «Ja, a e shihni?» ¹⁷Por të gjithë ata që kërkojnë praninë tënde, le të gëzohen e të ngazëllohen! Të gjithë ata që kërkojnë ndihmën tënde, le të thërrasin gjithnjë e më shumë: 'Zoti është i madh!'

¹⁸Unë jam i varfër dhe i pambrojtur; o Zot, mos më harro! Prej teje pres ndihmë që të më çlirosh, o Perëndia ime, mos u vono!

LIBRI I DYTË

Lutja e një të sëmuri

41 *Këngë e Davidit*

²Sa i lumtur është ai që kujdeset për të dobëtit. Kur është në rrezik, Zoti e nxjerr ³dhe e mban gjallë; të gjithë në tokë do ta quajnë të lumtur. Zoti nuk e lë në mëshirën e armiqve të tij. ⁴Kur sëmundja e vë poshtë, Zoti e ndihmon dhe e ngre përsëri.

⁵Meqë e di këtë, them: para teje, o Zot, jam fajtor! Por ki mëshirë për mua dhe më shëro. ⁶Armiqtë e mi janë mizorë. Ata pyesin: «Kur do të vdesë ai më në fund, që ta harrojmë sa më shpejt?» ⁷Edhe në qoftë se njëri prej tyre më bën vizitë, e bën këtë me prapamendim; kërkon të mësojë për se jam fajtor; sapo del jashtë, shpif për mua. ⁸Janë mbledhur të gjithë ata që më urrejnë, këshillohen; pëshpëritin njëzëri për mua, dhe flasin për fundin tim. ⁹«Atë nuk do ta lëshojë bota e të vdekurve; shtratin e tij do ta lërë vetëm si i vdekur!» ¹⁰Edhe shoku im më i mirë, të cilit i besoja si askujt tjetër, ai që hante bukë bashkë me mua, tani është kthyer kundër meje! ¹¹Por ti, ki mëshirë për mua, o Zot, më ngri përsëri në këmbë që t'u kërkoj llogari!

¹²Kur të pushojë thirrja e fitores së armiqve të mi, atëherë do ta di se ti më do të mirën. ¹³Meqë jam i pafajshëm, ti merr anën time dhe më lejon të jetoj përgjithmonë në praninë tënde.

¹⁴Lavdi i qoftë Zotit, Perëndisë së Izraelit, në jetë të jetëve! Amen, ashtu qoftë!

Lutja e njeriut në mërgim

42 *Poemë e korahasve.*

²Ashtu si dreri që ka etje për ujë të freskët, ashtu edhe mua më merr malli për ty, o Perëndia e gjallë! ³Jam i etur për Perëndinë, për Perëndinë e vërtetë dhe të gjallë. Kur do të mund të shkoj tek ai, kur do të mund ta shoh? ⁴Lotët janë ushqimi im, ditë e natë, sepse më pyesin vazhdimisht: «Ku është futur ai, Perëndia jote?» ⁵Kur mendoj për kohët e mëparshme, zemra më lëndohet. Atëherë shkoja bashkë me turmën e madhe drejt Tempullit, atëherë mund të gëzohesha e të të falënderoja midis turmës festuese. ⁶Përse jam kaq i hutuar? A duhet ta humbas shpresën? Në Perëndinë do të shpresoj! E di se do ta lavdëroj përsëri, atë, Perëndinë tim, që më ndihmon.

⁷Jam i tronditur! Prandaj mendimet e mia i drejtohen atij – nga larg, nga toka pranë burimeve të Jordanit, nga mali i Hermonit me majat e tij. ⁸Rreth meje shungullon e gjëmon; valët e dërguara prej tij përplasen vullshëm mbi mua dallgë pas dallgë. ⁹Ditën ai do të më tregojë mirësinë e tij dhe natën unë do t'i këndoj me falënderim; do t'i lutem Perëndisë, i cili më jep jetën. ¹⁰I them mbrojtësit tim; përse më ke harruar? Përse duhet të vuaj vazhdimisht, përse i lejon armiqtë e mi të më mendojnë? ¹¹Për mua përbuzja e tyre është si plagë vdekjeprurëse, sepse më pyesin çdo ditë: «Ku është futur ai, Perëndia jote?»

¹²Përse jam kaq i hutuar? A duhet ta humbas shpresën? Në Perëndinë do të shpresoj! E di se do ta lavdëroj përsëri, atë, Perëndinë tim, që më ndihmon.

Lutja e njeriut në mërgim (vazhdim)

²Më jep të drejtë, o Perëndi, mbroje çështjen time kundër një populli të pabesë! Më çliro nga gënjeshtarët dhe keqbërësit! ³Ti, o Perëndi, ke qënë gjithnjë mbrojtja ime! Përse tani më ke harruar? Përse duhet të vuaj vazhdimisht, përse i lejon armiqtë e mi të më mendojnë? ⁴Lërmë të shoh dritën tënde dhe besnikërinë tënde! Le të më drejtojnë ato e të më çojnë te Mali yt i shenjtë, te vendi ku banon ti. ⁵Atje do t'i afrohem altarit tënd, para teje, o burimi i gëzimeve të mia. Me tingujt e harpës do të të lavdëroj, o Perëndia ime!

⁶Përse jam kaq i hutuar? A duhet të mbetem pa shpresë? Në Perëndinë do të shpresoj! E di se do ta lavdëroj përsëri, atë, Perëndinë tim, që më ndihmon.

Lutja për mbrojtje

44 *Poemë e korahasve.*

²O Perëndi, me veshët tanë e dëgjuam, etërit dhe stërgjyshërit na e treguan atë që bëre ti në kohën e tyre – atëherë, shumë kohë më parë. ³Ti dëbove nga toka (e premtuar) popujt e huaj, që të banonin të parët tanë atje. Të huajt i godite rëndë, që të parët tanë të jetonin në liri. ⁴Ata e pushtuan, vërtet, tokën (e premtuar) dhe korrën fitore mbi popujt, por jo me shpatat e tyre dhe as me forcat e tyre, por me dorën tënde, me forcën tënde dhe me praninë tënde, sepse ti (i zgjodhe dhe) i doje.

⁵Ti, o Zot, je mbreti ynë. Ti u jep fitore pasardhësve të Izraelit. ⁶Me ndihmën tënde i mposhtim kundërshtarët, me fuqinë tënde armiqtë tanë i shkelim me këmbë. ⁷Nuk mbështetemi në harqet tona, nuk presim që të na shpëtojë shpata jonë. ⁸Vetëm ti na çliron nga armiqtë tanë dhe i turpëron ata që na urrejnë. ⁹Çdo ditë do të të lavdërojmë e do të të falënderojmë pa mbarim, o Perëndia jonë!

¹⁰Tani na braktise e nuk na e kurseve turpin e disfatës; ti nuk shkon më në luftë bashkë me ushtritë tona. ¹¹Ti lejon që të ikim prej armiqve tanë; ata mund të na plaçkitin pa asnjë vështirësi. ¹²Si bagëtinë e caktuar për therje, ti na dorëzon tek ata dhe na shpërndan ndër popujt të huaj. ¹³Ti e shet popullin tënd me çmim

qesharak, pa nxjerrë prej tij as fitimin më të vogël! ¹⁴Ti i lejon armiqtë tanë të tallen me ne; ata kanë leje të na përqeshin e të na shajnë. ¹⁵Ti na bën qesharakë para popujve; të gjithë tundin kokën dhe tallen me ne. ¹⁶Çdo ditë ndihemi të turpëruar dhe fytyra na skuqet nga turpi, ¹⁷kur dëgjojmë përqeshjet e armiqve dhe fyerjet e poshtërimet e atyre që kërkojnë hakmarrje. ¹⁸Të gjitha këto ranë mbi kokat tona, megjithatë, ne nuk të harruam ty, dhe nuk e prishëm besëlidhjen me ty! ¹⁹Ne nuk të kthym shpinën dhe nuk u larguam aspak nga rruga jote. ²⁰Por ti na përplase përtokë; ne duhet të banojmë në gërmadha si çakej; ti neve nuk na jep as edhe shpresën më të vogël. ²¹Po ta kishim harruar Perëndinë tonë, po t'u faleshim perëndive të tjera, ²²ti menjëherë do ta merrje vesh, ti që i njeh thellësitë e zemrës sonë! ²³Meqë të takojmë ty, përditë jemi të rrezikuar nga vdekja. Na quajnë si delet që janë për t'u therur. ²⁴Zgjohu, o Zot! Përse fle? Zgjohu, mos na braktis përgjithmonë! ²⁵Përse nuk pranon të na shikosh? Përse nuk do t'ia dish për mundimet e për vuajtjet tona? ²⁶Jemi të poshtëruar, të rrëzuar përdhe, me fytyrë në pluhur e pa ndihmë. ²⁷Ndërhyr dhe na ndihmo, na liro! Mbështetemi në besën tënde!

Kënga për dasmën e mbretit

45 *Poemë e korahasve, që këndohet sipas melodisë 'Zambakët', këngë dashurie.*

¹Fjalë të ëmbla burojnë nga zemra ime, një këngë për mbretin Perëndia më frymëzon. Gjuha ime fjalët do t'i gdhendë, si dora e artistit që gdhend një gravurë.

²Ti je më madhështori nga të gjithë burrat, nga buzët e tua rrjedhin fjalë plot mirëdashje; duket qartë që Perëndia të ka dhënë bekimin. ³Ngjeshe shpatën në brez, o kreshnik, me madhësi mbulohu dhe me shkëlqim! ⁴I mbuluar me madhësinë e fitores hip në karrocë dhe lufto për të vërtetën, për të mbrojtur të dobët, që të fitojnë të drejtën e tyre! Kryej vepra që u kallin njerëzve frikë! ⁵Shigjetat e mprehta lëshoji mbi ta, në zemrat e armiqve të tu të ngulen dhe popujt të bien nën këmbët e tua! ⁶Froni yt, o Perëndi, qëndron i patundur përgjithmonë. Ti e sundon perandorinë tënde me drejtësi. ⁷Ti e do të drejtën, kurse të keqen e urren; prandaj Perëndia të emëroi sundimtar, Perëndia jote të dha nder dhe gëzim më shumë se të gjithë mbretërve të tjerë. ⁸Të gjitha rrobat e tua mbajnë erë mirre, kanelle dhe aloe. Nga pallatet e tua të stolisura me fildish për ty kumbon muzika. ⁹Bijat e mbretërve rrinë në oborrin tënd; në të djathtën tënde qëndron mbretëresha e veshur me stoli ari të kulluar.

¹⁰Ti, o bijë mbreti, më shiko mua e dëgjoje me vëmendje atë që kam për të të thënë: «Harroje popullin tënd dhe familjen e atit tënd! ¹¹Mbreti të do për shkak të bukurisë sate. Ai është zoti yt, përkulu para tij!»

¹²Njerëzit e Tirit të sjellin dhuratat e tyre; popujt më të pasur kërkojnë favorin tënd.

¹³Sa madhështore duket bija e mbretit! Me rrobën e punuar në filigran, ajo hyn në pallat. ¹⁴Nëpër qilima shumëgjyrësh ajo shoqërohet te mbreti, e përcjellë nga vasha të reja, që hyjnë bashkë me të. ¹⁵Me gëzim dhe me hare hyjnë në sallën e madhe.

¹⁶O mbreti im, bijtë e tu do të mbretërojnë në fronin e etërve të tu; ti do t'i emërosh ata princa në mbarë botën. ¹⁷Kënga ime e mbajtë të gjallë kujtimin tënd, që popujt të të lavdërojnë përgjithmonë.

Zoti është bashkë me ne

46 *Këngë e korahasve, për zëra të hollë.*

¹Perëndia është strehimi ynë i sigurt, ndihmësi i sprovuar në çdo rrezik. ²Prandaj nuk kemi aspak frikë, edhe në qoftë se tundet toka dhe malet fundosen në det, ³edhe nëse ujërat tërbohen e uturijnë dhe malet fillojnë të dridhen. Zoti i mbarë botës është me ne, Perëndia e Jakovit është mbrojtja jonë!

⁴Ujë i freskët rrjedh përmes qytetit të Perëndisë, atje ku është banesa e shenjtë e më të Lartit. ⁵Vetë Perëndia është brenda mureve të tij, asgjë nuk mund ta tundë. Ai do të sjellë ndihmë para se të zbardhë drita. ⁶Ai bën të dëgjohet zëri i tij – e popujt dridhen. Fronet e mbretërve lëkundën, mbarë bota tmerrohet nga frika. ⁷Zoti i mbarë botës është bashkë me ne, Perëndia e Jakovit është mbrojtësi ynë!

⁸Ejani e shihni sa i madh është Zoti, sa frikë dhe tmerr përhap gjithkund në botë! ⁹Në mbarë botën i jep fund luftës; këput harqet, thyen heshtat, djeg mburojat. ¹⁰«Ndaloni luftën! – thërret. – Pranoni që unë jam Perëndia! Unë kam pushtet të plotë mbi popujt e botës.» ¹¹Zoti i mbarë botës është bashkë me ne, Perëndia e Jakovit është mbrojtësi ynë!

Sundimtari suprem

47 *Këngë e korahasve.*

¹O popujt të gjithë, brohoritni, përshëndeteni Perëndinë tonë me thirrje gëzimi! ²Zoti është më i Larti, para tij tmerrohen të gjithë. Ai, Mbreti i madh, sundon mbarë botën. ³Popujt e tjerë i vuri nën këmbët tona, kombet i shtiu në dorën tonë.

⁴Ai vetë na e zgjodhi tokën (e premtuar), me dashurinë e tij krenarinë na dha, neve, pasardhësve të Jakovit, që na do. ⁵Me brohoritje u ngjit Perëndia në fronin e tij dhe nën tingujt e brirëve atje zuri vend.

⁶Këndoni e luani për nder të Perëndisë! Këndoni e luani për nder të mbretit! ⁷Meqë Perëndia është mbreti i mbarë botës, lavdërojeni atë me këngën më të bukur! ⁸Perëndia mbretëron mbi të gjitha kombet; ai qëndron në fronin e tij të shenjtë. ⁹Prijësit e kombeve afrohen, bashkohen me popullin që i takon Perëndisë së Avrahamit. Zotit i nënshtrohen të fuqishmit e tokës, sepse ai qëndron lart, përmbi të gjithë.

Qyteti i mbretit të madh

48 *Këngë e korahasve.*

²Zoti është i fuqishëm! Lavdërojeni në qytetin e tij, lavdërojeni në malin e tij të shenjtë!

³Madhështor ngrihet Cioni, gëzim për mbarë botën! Ai është Mali i vërtetë i Perëndisë; atje qëndron qyteti i Mbretit të madh. ⁴Zoti është mbrojtja e tij, më i fortë se muret dhe kullat e tij.

⁵Mbretërit mblidhen dhe e sulmojnë qytetin së bashku. ⁶Por kur e panë atë, zemra u ngriu nga tmerri, morën arratinë të hutuar nga frika. ⁷Një tronditje e thellë zuri vend në ta, si ankthi i gruas në çastin e lindjes, ⁸ose si era e fortë që fryn nga lindja, me të cilën Perëndia thyen anijet më të mëdha.

⁹Këtë prej kohësh na e kanë treguar, por tani e pamë vetë në qytetin që i takon Perëndisë, Zotit të mbarë botës. Ai e themeloi atë të sigurt përgjithmonë.

¹⁰Brenda në Tempullin tënd, o Perëndi, e festojmë rishtas mirësinë tënde. ¹¹Në mbarë botën të lavdërojnë, fama jote arrin në të gjitha qoshet e skutat më të largëta. Ti mban paqen në dorën tënde; ¹²prandaj mbretëron paqja në Cion! Ti fitove të drejtën tonë; prandaj gëzohen të gjitha qytetet në Judë.

¹³Shkoni rreth Cionit, rreth qytetit; numërojini kullat e tij të fuqishme. ¹⁴Admirojeni ledhin e tij të gjerë, vështrojeni kështjellën e tij të fortë! Atëherë mund t'ju thoni fëmijëve tuaj: ¹⁵«Shikoni sa i fuqishëm është Perëndia! Ai është Perëndia jonë i përvetshëm: do të na udhëheqë përgjithmonë.»

Jeta nuk mund të shitet

49 *Këngë e korahasve.*

²Më dëgjoni, ju o popuj, hapini sytë, ju o banorët e tokës! ³Pari dhe vegjëli, të pasur dhe të varfër, njërin pas tjetrit, të gjithëve ju thërras! ⁴Nga goja ime do të dalë veç dituri, nga zemra ime do të rrjedhë vetëm urtësi.

⁵Dëgjoj me kujdes fjalët e frymëzuara nga Perëndia që t'i shpall duke i rënë harpës: ⁶Përse të më pushtojë ankthi në ditët e fatkeqësisë, kur të jem i rrethuar nga të këqijet e atyre që u qepen këmbëve të mia? ⁷Ata besojnë në paratë e shumta të tyre, dhe mburren për pasurinë e tyre të madhe. ⁸Por askush s'ka mundësi t'ia shlyejë Zotit me para jetën e dikujt tjetër; askush nuk mund ta paguajë çmimin e jetës së vet. ⁹Çmimi i jetës njerëzore është tepër i lartë; ajo që paguhet, është gjithnjë tepër e vogël. ¹⁰Njeriu nuk mund të mbetet gjallë për një kohë të pacaktuar, vdekja është e pashmangshme.

¹¹Mund të thuhet: edhe më të mençurit duhet të vdesin, njësoj si budallenjtë e pandreqshëm dhe të mirat e veta ata ua lënë të tjerëve. ¹²Varrri i ngushtë mbetet banesa e tyre e përhershme, edhe në qoftë se kanë zotëruar toka të tëra. ¹³Askush nuk mbetet gjallë me anë të madhështisë e të pasurisë; ashtu si kafshët, edhe njeriu një ditë mbaron. ¹⁴Ja, shikoje ç'i pret këta njerëz, që duken tani plot siguri e guxim, që kaq besim kanë në vetvete dhe të bindur janë në fjalët e tyre. ¹⁵Si dhen, ata vrapojnë trokthi drejt botës së të vdekurve; vdekja vetë është bariu që i kullot. Të larguar nga banesat e tyre madhështore, drejt e në varr ata përfundojnë dhe kalbja atje trupin ua bren. ¹⁶Por jetën time – vetë Perëndia e liron me pagimin e çmimit; nga kthetrat e vdekjes ai më rrëmben!

¹⁷Mos u shqetëso, kur një njeri pasurohet dhe rritet mirëqenia e shtëpisë së tij! ¹⁸Sepse kur të vdesë, asgjë nuk merr me vete; pasuria nuk e ndjek deri në varr. ¹⁹Tërë jetën e tij lavdërohej e të tjerët i bënin lajka, sepse punët i shkonin mbarë. ²⁰E, megjithatë, duhet të shkojë atje ku janë të parët, të cilët nuk do ta shohin më dritën kurrë.

²¹Njeriu mund të fitojë madhështi dhe pasuri; por nëse nuk ka mendje e gjykim, si kafshët, shpejt, fundi do t'i vijë.

Çfarë kërkon Perëndia nga populli i tij

50 *Këngë e Asafit.*

Perëndia, Zoti, i Madhi dhe i Pushtetshmi, po flet: fama e tij kumbon nëpër mbarë botën deri në skajet më të largëta. ²Në Cion, në malin më të bukur prej të gjitha maleve, Perëndia shfaqet me shkëlqim madhështor. ³Perëndia jonë po vjen, nuk hesht më. Një zjarr shkatërrues e prin atë, rreth tij gjëmon dhe tërbohet moti. ⁴Qiellin e tokën i thërret për dëshmitarë, sepse popullit të tij do t'i kërkojë llogari. ⁵«Mblidhni besnikët e mi, – thotë ai, – ata që besën lidhën me mua dhe u zotuan të më dëgjonin; besëlidhjen e vulosën me flijim.» ⁶Për këtë mund të dëshmojë qielli; Perëndia e mbajti premtimin; ai ka të drejtë t'ju kërkojë llogari.

⁷«Dëgjo, o populli im, tani po flas! Izrael, po të padit, unë vetë, Perëndia jote! ⁸Ti më kushton shumë flijime, për këtë nuk kam asnjë kundërshtim. Flijime përkushtimi më bën në çdo kohë; ⁹por nuk i pranoj flijimet e tua – nuk kam nevojë për demin nga stalla jote, as për cjapin nga vatha jote! ¹⁰Të gjitha kafshët e pyllit më takojnë mua. Gjahu i madh në mal është prona ime. ¹¹Edhe zogitë atje më takojnë mua, si dhe të gjitha kafshët e vogla në fushë. ¹²Edhe në qoftë se do të kisha uri, nuk do të kërkoja asgjë prej teje; sepse mua më takon mbarë toka e gjithçka që banon në të. ¹³A mendon me të vërtetë se unë ha mish kau ose pi gjak cjapi? ¹⁴Jo ushqim, por mirënjohje kërkoj prej teje. Mbajti premtimet, që më dhe në kohën e vështirësisë, mua, më të Lartit, Perëndisë sate! ¹⁵Kur je në rrezik, më thirr për ndihmë! Unë do të të

ndihmoj, e ti do të më lavdërosh.»

¹⁶Të pabindurit Perëndia i thotë: «Ti vazhdimisht i referohesh besëlidhjes sime, dhe gjithnjë numëron urdhërimet e mia. Ç'dobi ka kjo, në të vërtetë? ¹⁷Ti nuk i dëgjon fjalët e mia; asnjë paralajmërim ti nuk përfill! ¹⁸Ti u bën shoqëri vjedhësve dhe hajdutëve dhe miqësi lidh me tradhtarë bashkëshortorë. ¹⁹Nga goja jote dalin vetëm mallkime, gjuha jote thur rrjetë gënjeshtresh. ²⁰Flet keq për të afërmit, edhe shpif për vëllanë tënd. ²¹E unë duhet të hesht për gjithë këtë padrejtësi? Mos mendon ti se unë jam ndonjë nga shokët e tu? Ty të kërkoj llogari, dhe po të nxjerr para syve çdo vepër të turpshme!

²²Ju të gjithë që më harruat, merreni seriozisht këtë që po ju them! Përndryshe, do t'ju dërrmoj e askush nuk do t'ju shpëtojë. ²³Mirënjohja që më shpreh dikush, është flijimi që më nderon; e kush më dëgjon, atë e ndihmoj.»

Lutja për faljen e mëkatit

51 *Këngë e Davidit. ²E hartoi kur feti Natan e vuri para përgjegjësisë për shkak të tradhtisë bashkëshortore me Batshevën.*

³O Perëndi, ti je plot me dashuri dhe me mirësi; ki mëshirë për mua, ma fal mëkatin tim! ⁴Hiqma tërë fajin tim; më pastro nga mëkati im! ⁵E di se bëra keq, mëkatet e mia janë para syve të mi. ⁶Kundër teje mëkatova; bëra atë që urren ti. Prandaj kishe të drejtë kur më dhe vendimin e fajësisë. Do të dalë fjala jote e saktë. ⁷Jetën time e përcaktojnë faji dhe mëkati, që nga koha kur më lindi nëna. ⁸Kjo më ishte e fshehur; ti ma zbulove. Ty të pëlqen, kur njeriu pranon të vërtetën.

⁹Hiqma fajin tim, atëherë do të jem i pastër! Më laj, atëherë do të jem më i bardhë se bora! ¹⁰Më lejo të gëzohem përsëri e të ngazëllohem bashkë me bashkësinë tënde. Ti më dërrmove; më ngri përsëri më këmbë! ¹¹Mos i shiko mëkatet e mia, laje tërë fajin tim! ¹²Më bëj njeri të ri, o Zot, që të të qëndroj besnik. ¹³Mos më dëbo nga prania jote, mos ma merr shpirtin tënd të shenjtë. ♦ ¹⁴Më gëzo përsëri me ndihmën tënde, e më jep zemrën e bindur! ¹⁵Të gjithë atyre që nuk të dëgjojnë, do t'u kujtoj urdhërimet e tua, që të kthehen tek ti e të bëjnë atë që të pëlqen ty.

¹⁶O Perëndi, ti je Shpëtimtari im! Kam merituar vdekjen, por ti më kurseve! Atëherë do ta lavdëroj besën tënde. ¹⁷O Zot, ma fal fajin që më mbyll gojën! Atëherë mund ta lavdëroj mirësinë tënde para të gjithëve.

¹⁸Ti nuk do që unë të të bëj fljime kafshësh; ♦♦ fljimet e përkushtimit nuk të pëlqejnë. ¹⁹Kur njeriu heq dorë nga mendjemadhësia e tij, kur nuk të kundërshton më, o Perëndi, këtë fljim nuk e refuzon.

²⁰Tregoji Cionit dashurinë tënde; rindërtoj muret e Jerusalemit! ²¹Atëherë do të gëzohesh për fljimet që na caktove, për fljimet e përkushtimit që do t'i bëjmë! Atëherë në altar tënd do të digjen përsëri dema!

♦ aludim për dhuntinë shpirtërore si mbret ♦♦ d.m.th. pa pendim.

Tirani i pasur dhe mbarimi i tij

52 *Poemë e Davidit ²e shkruar në kohën kur edomasi Doeg shkoi te Shauli dhe i tha se Davidi kishte qenë tek Ahimelehu.*

³Përse mburrësh për ligësinë tënde, o tiran? Dashuria e Perëndisë më rrethon gjithë ditën!

⁴Vazhdimisht hartove kundër meje plane të kobshme; gjuha jote është e mprehtë si thikë, o mashtrues! ⁵E keqja të pëlqen më shumë se e mira, gënjeshtër më fortë se e vërteta. ⁶Me fjalët e tua ke dëshirë të shkatërrosh çdo gjë, tinzare është gjithçka që thua. ⁷Prandaj Perëndia do të të shkatërrojë përgjithmonë; do të të rrëmbejë e do të të heqë nga shtëpia jote; do të të largojë nga bota e të gjallëve, ashtu siç shkulet nga toka bari i keq. ⁸Njerëzit që i qëndrojnë besnikë Perëndisë, këtë do ta shohin e do të tmerrohen.

⁹«Shikojeni këtë njeri! Ai nuk kërkoj të strehohej te Perëndia, por mendonte se ishte i sigurt me të hollat që kishte fituar duke bërë krime.» ¹⁰Por unë jam si ulliri që gjelbëron, që rritet pranë Tempullit të Perëndisë;

mbështetem përgjithmonë në mirësinë e tij. ¹¹O Perëndi, gjithnjë do të të falënderoj për atë që ke bërë. Do të të lavdëroj para gjithë besnikëve të tu, sepse ti tregohesh kaq i mirë ndaj meje.

Nuk ka Perëndi?

53 *Poemë e Davidit, kënduar në mënyrë melankolike.*

¹Janë të pafytyrë e pa logjikë ata që pohojnë: «Nuk ka Perëndi, të cilit duhet t'i jepet llogari!» Ata janë plotësisht të prishur, veprat e tyre janë nga më të këqijat, asnjëri prej tyre nuk sillet me drejtësi. ³Që lart nga qielli Perëndia vështron njerëzit, për të parë nëse ka njeri të logjikshëm që e kërkon. ⁴Por të gjithë u larguan nga Ai, njëri pas tjetrit morën rrugë të keqe, asnjëri prej tyre nuk vepron drejt, askush! ⁵«Ata janë të verbër – thotë Perëndia. – Ku është logjika e këtyre keqbërësve? Ata e hanë popullin tim sikur të ishte bukë dhe askush prej tyre nuk më nderon me jetën e tij.» ⁶Papritur ata do të tremben, edhe në qoftë se tani nuk duken ashtu, sepse Perëndia do t'i shpërndajë kockat e atyre që rrethojnë qytetin e popullit të tij. Ata do të mbulohen me turp sepse Ai do t'i shpartallojë. ⁷Sa me padurim presim që të vijë Shpëtimtari i Izraelit prej malit të Cionit! Perëndia do ta ndryshojë fatin e popullit të tij. Atëherë pasardhësit e Jakovit do të gëzohen, atëherë mbarë Izraeli do të ngazëllohet.

Thirrja për ndihmë e një të përndjekuri

54 *Poemë e Davidit, shoqëruar me vegla me tela.* ²E shkroi kur burrat nga Zifi shkuan te Shauli dhe i thanë se Davidi ishte fshehur në krahinë e tyre.

³O Perëndi, shfaqu, më shpëto! Më jep të drejtë; ti ke pushtet! ⁴Po të lutem, o Perëndi, më dëgjo! Mos i mbyll veshët ndaj lutjes sime! ⁵Njerëzit që nuk i njoh fare, njerëz mizorë që nuk duan t'ia dinë për ty, më sulmojnë, kërkojnë të më vrasin. ⁶Por ti, o Perëndi, do të më ndihmosh; ti je Zoti im, ti përgjigjesh për mua. ⁷E keqja që më bëjnë armiqtë, u ktheftë kundër tyre! Bëj që ata të heshtin përgjithmonë – unë mbështetem në besën tënde! ⁸Me gjithë zemër ta sjell flijimin; do të të falënderoj, o Zot, sepse ti je i mirë ndaj meje. ⁹Ti më shpëtove nga shtypja, dhe tani po shoh vetëm armiqtë e mundur!

I tradhtuar nga shoku

55 *Këngë e Davidit, e shoqëruar me vegla me tela.*

²O Perëndi, dëgjoje lutjen time, mos iu largo ankesës sime. ³Më dëgjo e më jep përgjigje. Hidhërimi po më rrëzon përdhe; nuk gjej më qetësi, ⁴sepse armiqtë më kërcënojnë, keqbërësit më shtypin. Ata më çojnë në fatkeqësi e më ndjekin me urrejtje të tërbuar. ⁵Nga frika më ngrin zemra; tmerri i vdekjes më pushton. ⁶Më mbërthen frika e tmerri dhe paniku më mbulon. ⁷Sa do të doja t'i kisha krahët si pëllumbi! Atëherë mund të ikja e të kërkoja një strehim; ⁸mund të fluturoja larg në shkretëtirë për të gjetur atje pak qetësi. ⁹Do të shpejtoja për në strehim, ku do të isha i sigurt nga stuhia që po tërbohet. ¹⁰Ngatërroje gjuhën e tyre, o Zot! Gjithçka që pashë në këtë qytet, është vetëm grindje dhe dhunë e hapur, ¹¹që qarkullojnë ditë e natë mbi mure, kurse brenda në qytet ka fatkeqësi e mjerim. ¹²Nëpër qytet përhapet krimi, tregu i tij është vendi ku ka mashtrim dhe shtypje. ¹³Po të ishte armiku im, i cili tani shpif ndaj meje, mund ta duroja! Ai që më sulmon tani po të më urrente prej kohësh, do të ndërroja rrugë për të mos e takuar. ¹⁴Por ti je njeri i rrethit tim, shoku im më i ngushtë, më i besuari! ¹⁵Së bashku diskutonim bukur; me një zemër shkonim në shtëpinë e Perëndisë! ¹⁶Armiqtë e mi le t'i rrëmbejë vdekja, le të vijë papritur për t'i marrë. Të zbresin të gjallë në botën e të vdekurve, sepse e keqja u ka pushtuar zemrat! ¹⁷Por unë e thërras Perëndinë për ndihmë dhe ai, Zoti, do të më ndihmojë. ¹⁸Në mbrëmje, në mëngjes e në mesditë unë qaj dhe rënkoj para tij, dhe ai më dëgjon. ¹⁹Më shpëtoi dhe më mbajti gjallë, kur armiqtë e mi më sulmonin, kur të shumtët më kundërshtonin. ²⁰O Perëndi, që mbretëron gjithmonë, dëgjoje lutjen time e hakmerru, sepse ata nuk do të ndryshojnë dhe nuk do të pranojnë ta nderojnë Perëndinë siç duhet. ²¹Tradhtari drejtohet kundër shokëve të tij; e thyen besëlidhjen solemne. ²²Fjalët e tij janë të ëmbla si mjalti, por ka ndër mend të sulmojë. Fjalët e tij janë të lëmuara si vaji, por çdo fjalë është si thikë e mprehtë. ²³«Hiqe barrën tënde, dorëzoja Zotit; ai vetë do të kujdeset për ty! Kurrë nuk do ta lërë në baltë njeriun që i qëndron besnik.» ²⁴Ti, o Perëndi, do t'i hedhësh këta njerëz në greminën e shkatërrimit. Kush njolloset me vrasje e me mashtrim, le të vdesë në lulen e jetës! Por unë mbështetem në ty!

Besimi dhe guximi

56 *Këngë e Davidit, sipas melodisë 'Pëllumbi i heshtur në dheun e largët'. E hartoi kur ishte arrestuar nga filistenjtë në Gat.*

²O Perëndi, ki mëshirë për mua, sepse më ndjekin, më shtypin pa pushim e më trajtojnë shumë keq! ³Armiqtë e mi vërsulen drejt meje turma-turma; më sulmojnë për të më kapur. ⁴Por kur kam frikë, besoj në ty. ⁵E lavdëroj Zotin për fjalën e tij që më ndihmon. I besoj atij dhe nuk kam fare frikë. Çfarë mund të më bëjë njeriu? ⁶Vazhdimisht i shtrembërojnë fjalët që them; çdo plan që hartojnë e bëjnë për të më dëmtuar. ⁷Më zënë pritë kudo, më ndjekin në çdo hap, kërkojnë të më vrasin. ⁸O Perëndi! Dënoji ata për të gjitha padrejtësitë! Rrëzoji përdhe me zemërimin tënd! ⁹Ti e di se po endem andej-këtej; mbildhi lotët e mi në shtambën tënde; jam i bindur se ti i llogarit të gjitha! ¹⁰Në ditën kur duhet të të thërras për ndihmë, armiqtë e mi duhet të zbrapsen. Unë e di: ti, o Perëndi, je në anën time! ¹¹E lavdëroj Zotin për fjalën që më ndihmon; po e lavdëroj Zotin për këtë fjalë. ¹²I besoj atij dhe nuk kam fare frikë. Çfarë mund të më bëjë njeriu? ¹³O Perëndi, jam borxhli ndaj teje për atë që të premtova. Për ta plotësuar, do të të kushtoj flijime mirënjohjeje. ¹⁴Sepse ti më shpëtove nga rreziku i vdekjes, m'i largove këmbët nga udha e greminës. Mund të vazhdoj të jetoj në praninë tënde, sepse ti më lejon të shoh jetën.

Siguria e re

57 *Këngë e Davidit, sipas melodisë 'Mos shkatërro'. E hartoi kur iku nga Shauli dhe gjeti strehim në shpellë.*

²O Perëndi, më përkrah! Mos vono! Kërkoj strehim tek ti; do të fshihem nën mbrojtjen e flatrave të tua, derisa të kalojë fatkeqësia. ³Perëndisë, të Lartit, i thërras, atij që merr anën time. ⁴Nga qielli do të më dërgojë ndihmë, edhe kur ndjekësi do të tallet me mua! Perëndia më ndihmon, sepse e mban besën dhe është i mirë! ⁵Më duket sikur jam i rrethuar nga luanët që lakmojnë mishin njerëzor. Dhëmbët e tyre janë të mprehtë si heshta dhe shigjeta, gjuhët i kanë brisk, si shpata të mprehta. ⁶O Perëndi, ndriçoje qiellin me madhësinë tënde dhe mbushe tokën me fuqinë tënde! ⁷Më ngritën kurth në rrugën time, në dorë

donin të më shtinin; një gropë hapën për mua, por ranë vetë në të. ⁸Zemra ime u qetësua, o Perëndi, e ndiej veten përsëri të sigurt; me këngë do të të lavdëroj. ⁹Zgjuhu, o zemra ime! Ngrihu, o harpa dhe lira ime, sepse sot do të zgjoj diellin! ¹⁰Ty, o Zot, të sjell falënderimin tim, për ty do të këndoj para gjithë popujve, ¹¹sepse mirësia jote arrin deri në qiell dhe besnikëria jote deri në re! ¹²O Perëndi, ndriçojë qiellin me madhësinë tënde dhe mbushe tokën me fuqinë tënde!

Perëndia kujdeset për të drejtën në tokë

58 *Këngë e Davidit, sipas melodisë 'Mos shkatërro'.*
²Ju të pushtetshmit, a është i drejtë vendimi juaj, kur bëni gjyq me njerëzit? Apo dëshironi që të heshtë drejtësia? ³Me mend e me vullnet bëni padrejtësi dhe ia hapni derën dhunës. ⁴Keqbërësit janë rebelë që nga lindja; sapo lindin, ndjekin rrugën e gabuar, mësohen me gënjeshtër. ⁵E kanë helmim si kobra; e bëjnë veshin e shurdhër si gjarpi ⁶që nuk do ta dëgjojë muzikën e zbutësve, sepse nuk e njohin mjeshtrinë e tyre. ⁷O Perëndi, thyejua dhëmbët në gojë, dërrmojua, o Zot, nofullat prej luani! ⁸Le të zhiduken si uji që derdhet, mos lejo që shigjetat e tyre të qëllojnë në shenjë. ⁹Le të zhiduken si kërmill që shpërbëhet në lëng, kur përparohet si dështaku që nuk e sheh diellin kurrë! ¹⁰Le t'u ndodhë si ferrave që i shkul shakullina, para se të rriten e të bëhen shkurre, kur ende janë të gjelbra ose në lulëzim! ¹¹Të gjithë ata që e dëgjojnë Perëndinë, le të gëzohen kur të shohin se si hakmerret Perëndia; ata do të ecin mbi gjakun e keqbërësve. ¹²E të gjithë do të pranojnë: «Kush i qëndron besnik Perëndisë, do të shpërblehet. Ka Perëndi që kujdeset për të drejtën në tokë.»

Lutja për mbrojtje

59 *Këngë e Davidit, sipas melodisë 'Mos shkatërro'. E hartoi kur Shauli rrethoi shtëpinë e tij për ta vrasë.*
²⁻³Më shpëto, Perëndia ime, më mbro! Armiqtë e mi më sulmojnë; kërkojnë fatkeqësinë time, janë të etur për gjakun tim, këta vrasës! Më mbro prej tyre, më shpëto! ⁴Shiko si kërkojnë të më vrasin, si më presin, armiqtë e fuqishëm! Por nuk kam bërë asnjë të keqe, nuk mund të më paditin për asgjë! ⁵Megjithëse nuk kam asnjë faj, afrohen për të më sulmuar. Zgjuhu, eja dhe shiko! ⁶O Perëndi, Zoti i tokës, Perëndia e Izraelit, çohu, bëju gjyqin të gjithë të pabesëve! Mos ki mëshirë për këta keqbërës! ⁷Çdo mbrëmje ata kthehen dhe sillen tinëz rreth qytetit, si një tufë qensh që angullin. ⁸U rrjedh shkuma nga gryka, çdo fjalë e dalë nga buzët e tyre është thikë, por mendojnë se askush nuk i dëgjon. ⁹Por ti, o Zot, tallesh me ta, ti i përqesh këta të pabesë. ¹⁰Kam besim tek ti, sepse ti më bën të fortë; ti, o Perëndi, më jep mbrojtje të sigurt. ¹¹Ti je kaq i mirë ndaj meje, ti më ndihmon dhe më bën të triumfoj mbi armiqtë e mi. ¹²Mos i shfaros të gjithë menjëherë: përndryshe, populli im këtë do ta harrojë. Shpërndaji me fuqinë tënde, gjunjëzoji; ti je mbrojtësi im, o Zot! ¹³Me çdo fjalë të shajnë ty. Mendjemadhësia e tyre u bë grackë, sepse më përndjekin me sharje e me gënjeshtër. ¹⁴Asgjësoji në zemërimin tënd, shkatërroji, që të mos u mbetet asnjë gjurmë! Deri në skaj të botës, të gjithë ta pranojnë se ti, o Perëndi, mbretëron në Izrael. ¹⁵Çdo mbrëmje, ata kthehen dhe sillen tinëz rreth qytetit si një tufë qensh që angullin. ¹⁶Gjithkund kërkojnë diçka për të ngrënë dhe kur nuk u mjafton, fillojnë të hungërojnë. ¹⁷Por unë i këndoj fuqisë sate, herët në mëngjes lavdëroj mirësinë tënde; sepse ti më ruan si kështjellë, tek ti gjej strehim në kohën e rrezikut. ¹⁸Për ty këndoj këngën time, sepse ti më forcon; ti, o Perëndi, më jep mbrojtje të sigurt, ti je kaq i mirë ndaj meje!

Lutje në vështirësinë e madhe

60 *Këngë e Davidit, sipas melodisë 'Zambaku i paralajmërimit'.² E hartoi në kohën e luftës kundër aramasve në Mesopotami dhe në Cova, kur Joavi mundi gjatë kthimit ushtrinë edomase, duke vrasë 12.000 njerëz, në Luginën e Kripës.*

³O Perëndi, ti na hodhe tej dhe na i theve radhët. Ti u zemërove me ne, por tani na mëkëmb! ⁴Ti e tunde dhe e çave tokën; mbylle të çarat, që të mos binim brenda. ⁵Ti bërë që populli të kalonte nëpër prova të rënda; na detyrove të pinim verë që të deh. ⁶Ti na paralajmërove, që të duam dhe të nderojmë, që t'i shpëtojmë shkatërrimit. ⁷Ndërhyr me pushtetin tënd, jepi përgjigje thirrjes sonë, shpëtona – ti na do! ⁸Nga shenjtorja e tij, Perëndia jep përgjigje: «Mua më përket fitorja! – thotë ai. – Popullit tim do t'i jap për trashëgim Shehemin, do t'i ndaj luginën e Sukotit. ⁹Gileadi më takon mua, edhe Mënasheu, gjithashtu. Efraimi është helmëta ime dhe Juda është skeptri im. ¹⁰Moavi do të më shërbejë si legen, mbi Edom do të hedh këpucën time. Kundër Filistisë lëshoj kushtimin e luftës.» ¹¹Kush do të më sjellë në qytetin e fortifikuar, kush do të më çojë deri në Edom? ¹²Përveç teje, kush mund ta bëjë këtë, o Perëndi? Por ti na hodhe tej dhe nuk i shoqëron më ushtritë tona në luftë! ¹³Eja të na ndihmosh në ngushticën ku kemi rënë; nuk ia kemi besën ndihmës së njerëzve! ¹⁴Me Perëndinë në anën tonë do të korrim fitore, sepse ai do t'i dërrmojë armiqtë tanë.

Nën mbrojtjen e Perëndisë

61 *Këngë e Davidit, shoqëruar me vegla me tela.*
²O Perëndi, dëgjoje ankesën time; merre parasysht lutjen time! ³Të thërras nga skaji i tokës, sepse

forcat po më shterojnë.

Më ngri lart në shkëmbin e sigurt; vetë nuk mund ta arrij, është tepër i lartë për mua. ⁴Ti je strehimi im, kulla e fortë, kur më kërcënon armiku. ⁵Dua të mbetem përgjithmonë në Tempullin tënd dhe të gjej mbrojtje nën flatrat e tua. ⁶Ti e dëgjove, o Zot, atë që të premtova, dhe do ta plotësosh lutjen time.

Ti i shpërblen me dhurata të shumta të gjithë ata që të afrohen me respekt të thellë. ⁷Jepi mbretit jetë të gjatë; të mbretërojë në shumë breznit! ⁸Të jetojë përgjithmonë nën shikimin tënd, që veprimet e tij t'i përcaktojnë mirësia dhe besnikëria! ⁹Pa mbarim do të të falënderoj me këngën time dhe çdo ditë do ta plotësoj premtimin që të bëra.

Te Perëndia gjej qetësi

62 *Këngë e Davidit, sipas melodisë së Jedutunit.*

²Te Perëndia kthehem, prandaj jam i qetë; vetëm nga ai pres ndihmë. ³Ai është shkëmbi dhe kështjella ku jam i sigurt; mund të tundem, por jo të bie! ⁴Edhe për sa kohë do t'i turreni të vetmuarit, ju të gjithë së bashku, për t'i mbytur? Mur që tashmë priret, një mur i thyeshëm dhe i lëkundur – më tepër nuk jam! ⁵Ju hartoni vazhdimisht plane për të më rrëzuar nga vendi i nderit; ju pëlqen të shpifni për mua. Goja juaj nxjerr për mua urime dhe bekime, por me zemër më shani. ⁶Gjithnjë e më shumë duhet të them me vete: ktheju Perëndisë, atëherë do të gjesh qetësi! Vetëm ai më jep shpresë. ⁷Vetëm ai është shkëmbi dhe kështjella ku jam i sigurt; prandaj nuk do të tundem. ⁸Perëndia është Shpëtimtari im; ai e mbron nderin tim. Ai është shkëmbi im i fortë, strehimi im! ⁹Ju që i takoni popullit të tij, vazhdoni t'i besoni atij, hapjani zemrën tuaj, sepse Perëndia është streha jonë! ¹⁰Njerëzit, të lartët ose të ultët, janë një puihi, një hiç që mashtron! Në kupën e peshores ngrihen lart; të gjithë së bashku janë më të lehtë se puhia. ¹¹Mos u mbështetni te dhuna, mos pritni fitim nga vjedhja! Edhe nëse shtohet mirëqenia jote, mos e ngiitni zemrën pas asaj! ¹²Perëndia ka folur, e kam dëgjuar më shumë se një herë se tek ai është pushteti – ¹³Po, o Zot, si dhe besueshmëria; ti e shpërblen secilin sipas veprave të tij.

Malli për shoqërinë me Perëndinë

63 *Këngë e Davidit, kur ishte në shkretëtirën e Judës.*

²O Perëndi! Ti je Perëndia ime, ty të kërkoj! Kam mall për ty me mish e me shpirt; kam etje për ty si një tokë e thatë dhe pa ujë. ³Në Tempull të kërkoj me sy për të parë fuqinë dhe madhësinë tënde. ⁴Dashuria jote ka më shumë rëndësi për mua sesa vetë jeta; për këtë do të të lavdëroj. ⁵Tërë jetën time do të të falënderoj dhe drejt teje do t'i zgjas duart lart duke u lutur.

⁶Ti më ngop dhe më gazmon si në gosti; të lavdëroj me buzë të qeshura. ⁷Në orët e natës, i shtrirë në shtrat, mendimet e mia të drejtohen ty dhe në lutje mendoj vetëm për ty. ⁸Po, ti më ndihmove, nën mbrojtjen e flatrave të tua mund të këndoja nga gëzimi. ⁹Jam i lidhur ngushtë me ty, e ti më mban me dorën tënde të fuqishme. ¹⁰Të gjithë ata që presin rrënimin tim, të zbresin vetë në botën e të vdekurve! ¹¹Ti dorëzohen shpatës, si ushqim për çakajtë!

¹²Por mbreti kënaqet me Perëndinë! Lum ai që, kur betohet, thërret për dëshmitar Perëndinë! Por gënjeshtarëve do t'u mbyllet goja!

Gjyqi i Perëndisë për armiqtë mashtrues

64 *Këngë e Davidit.*

²O Perëndi, dëgjoje lutjen time të dëshpëruar! Mbroje jetën time nga armiqtë që më futin frikë dhe tmerr! ³Hartojnë plane për fatkeqësinë time, bëhen bashkë kundër meje. Më largo prej tyre, më çon në vend të sigurt!

⁴Gjuhët e tyre janë si shpata të mprehta; si shigjeta që llojnë me fjalë helmuese, ⁵nga prita, pa paralajmërim dhe pa ngurrim, për të qëlluar në njerëz të pafajshëm. ⁶E nxitin njëri-tjetrin dhe këshillohen se si duhet ta ngrenë kurthin; mendojnë se askush nuk do t'i zbulojë. ⁷Krimin e tyre e planifikojnë duke thënë: «E shihni, pra, tani sigurisht do të na dalë mirë! – Prej kokës me mend vijnë mendime të mprehta.» ⁸Por Perëndia i qëllon me hark, papritur lëshohen shigjetat e tij. ⁹Fjalët e tij i rrëzojnë. Kush i sheh të shtrirë për tokë, tund kokën. ¹⁰Të gjithë i kap frika; e përhapin atë që bëri Perëndia, dhe pësimi u bëhet mësim. ¹¹Kush ia mban besën Zotit, do të gjejë tek ai gëzim dhe strehim. Kushdo që e dëgjon me zemër, mund të krenohet e të gëzohet.

Falënderim për të mirat e Perëndisë

65 *Këngë e Davidit.*

²O Perëndi, që banon në malin e Cionit, ka hije që të të lavdërojmë ty, që secili ta plotësojë betimin e tij. ³Ti i dëgjon lutjet, prandaj të gjithë njerëzit vijnë tek ti. ⁴Gabimet tona rëndojnë shumë mbi ne, por ti mund të na e falësh fajësinë. ⁵I lumtur është kushdo që zgjedh ti dhe e lejon të të afrohet ty, të banojë në oborret e Tempullit tënd. Ne duam të përfitojmë nga të gjitha të mirat që marrim në Tempullin tënd.

⁶O Perëndi, Shpëtimtari ynë, ti na e mban besën, ti na jep përgjigje nëpërmjet veprave që ngjallin nderim

të thellë. Ti je shpresa e tërë botës, deri në detet më të largëta. ⁷Me fuqinë tënde malet i vure në vend. Ti afrosh me fuqi të madhe, ⁸dhe qetëson tërbimin e detit, e shuan gjëmimin e valëve të tij; dhe tërbimin e popujve e qetëson. ⁹Ata tmerrohen nga mrekullitë e tua edhe në skajet më të largëta të tokës. Veprat e tua ngjallin gëzim dhe brohoritje gjithkund në botë ku banojnë njerëzit.

¹⁰Ti kujdesesh për tokën; ti e pasuron dhe i jep asaj pjellori; kështu bën të rritet drithi për njerëzit. O Perëndi, përrrenjtë e tu janë gjithnjë plot me ujë. ¹¹Hullitë i njom dhe plisat i rrafshon; arat i ujit me shiun jetëdhënës dhe bën të lulëzojë gjithçka që mbin në to. ¹²Vitin e kurorëzon me dhurata të mira, në gjurmët e tua lëshon begati. ¹³Kullotat në stepë janë të lagështa dhe të gjelbëra, kodrat kumbojnë përsëri nga thirrjet e gëzimit. ¹⁴Livadhet mbushen plot me kope, luginat mbulohen me drithë që vallëzon në erë; gjithçka është plot brohoritje dhe këngë.

Këngë falënderimi për ndihmën e Perëndisë

66 *Një këngë.*

Brohoritni për Perëndinë, të gjithë ju kombet e botës! ²Këndoni për nder të emrit të tij, lavdërojeni me këngët e lavdërimit. ³Thuajini Perëndisë: «Sa të mëdha janë veprat e tua! Armiqtë duhet të përkulen para teje, sepse ti je shumë i fuqishëm. ⁴Të adhuroftë mbarë bota, këndofshin të gjithë për nderin tënd, të adhurofshin me këngët e tyre!»

⁵Ejani këtu e shikoni se ç'bëri Perëndia! Veprat e tij i mbushin njerëzit me frikë e me habi. ⁶Detin e shndërroi në tokë të thatë, që ta kalonim pa na u lagur këmbët. Dhe ne për këtë u gëzuam shumë! ⁷Me fuqinë e tij ai mbretëron përgjithmonë dhe nuk i heq nga sytë kombet. Kush guxon t'i bëjë ballë atij? ⁸Ju, o kombe, nderojeni Perëndinë tonë, lavdërojeni atë me zë të lartë! ⁹Ai na mban në jetë dhe na mbron nga rrënimi.

¹⁰O Perëndi, ti na vure në provë. Siç pastrohet argjendi, ashtu na pastrove edhe ne. ¹¹Ti bëre që ne të binim në kurth për të na ngarkuar me barrë të rënda. ¹²Armiqtë tanë ti i lejove të na rrëzonin përdhe në pluhur. Nëpër zjarr e ujë na duhej të kalonim; e megjithatë, ti lart na nxore, që të marrim frymë përsëri. ¹³Me flijimet e përkushtimit po vij në shtëpinë tënde për të plotësuar premtimin tim. ¹⁴Po ta sjell atë që të premtova, kur isha në gjendje të vështirë. ¹⁵Po t'i sjell flitë më të mira, deshtë, cjeptë, dhe demat po t'i përgatit. Nga altari të ngrihet, drejt teje, tymi dhe aroma e tyre.

¹⁶Ju që nderoni Perëndinë, ejani këtu! Do t'ju tregoj se ç'bëri ai për mua. ¹⁷E thirra për ndihmë, i bindur se do ta lavdëroja. ¹⁸Po të kisha të keqen ndër mend, Zoti kurrë nuk do të më dëgjonte. ¹⁹Por ja, më dëgjoi, kjo është e sigurt; Perëndia e dëgjoi thirrjen time për ndihmë. ²⁰E falënderoj Perëndinë! Lutjen time nuk e hodhi poshtë dhe nuk m'i mohoi të mirat e tij.

Të gjitha kombet lavdërofshin Perëndinë!

67 *Këngë që shoqërohet me vegla me tela.*

²O Perëndi, na trego dashurinë tënde dhe na beko, na shiko me dashamirësi! ³Atëherë mbarë bota do ta shikojë se si na udhëheq, dhe të gjitha kombet do ta pranojnë se ti na ndihmon e na çliron.

⁴O Perëndi, të gjitha kombet të falënderofshin, të gjithë popujt të lavdërofshin! ⁵Nga lumturia dhe nga gëzimi këndofshin, sepse ti sundon me drejtësi mbi ta, ti i udhëheq kombet mbi tokë. ⁶O Perëndi, të falënderofshin të gjitha kombet!

⁷Toka ka dhënë të korra të mbara, sepse na bekon Perëndia, Perëndia jonë! ⁸Ai na ka bekuar dhe mbarë bota e nderoftë!

Fitorja e Perëndisë

68 *Këngë e Davidit .*

²Perëndia ngrihet lart dhe armiqtë e tij shpërndahe; të gjithë ata që e urrejnë, ia mbathin para tij.

³Si tymi që e shpërndan era, si dylli që e shkrin zjarri, ashtu zhduken të këqijtë para Perëndisë.

⁴Por ata që marrin anën e tij, gëzohen dhe ngazëllohen para tij me gëzim që nuk shteron.

⁵Këndoni për nder të Perëndisë, lavdërojeni atë me këngë! Ndërtojeni rrugën për kalorësin e reve – Zot është emri i tij – gëzohuni dhe ngazëllohuni para tij! ⁶Ati i jetimëve, përkrahja e vejushave – i tillë është Zoti në banesën e tij të shenjtë! ⁷Të vetmuarit i bën me familje, robërve u jep liri dhe lumturi; por rebelët i lë të banojnë mes shkëmbinjeve të zhveshur.

⁸O Perëndi, ti dole në krye të popullit tënd, kur e udhëhoqe nëpër shkretëtirë. ⁹Atëherë toka u tund, atëherë qielli rrodhi para teje, para Perëndisë së Sinait, Perëndisë së Izraelit. ¹⁰Ti bëre të binte një shi i madh për ta gjallëruar përsëri tokën tënde të rraskapitur. ¹¹Atje, në atë vend populli yt u ngul dhe në mirësinë tënde, ti u kujdesë për të varfrit.

¹²Zoti thotë fjalën vendimtare, dhe tashmë shumë gra e përhapin lajmin për fitoren: ¹³«Mbretërit e armikut po ikin, ushtritë e tyre marrin arratinë! Për ne gratë në shtëpi, ka plaçkë të madhe për të ndarë. ¹⁴Krahët e pëllumbit vezullojnë nga argjendi, dhe puplat e tij janë të mbuluara me ar të kulluar. Ende vazhdoni të rrini te kopetë?» ¹⁵Kur Perëndia, i Fuqishmi, dëboi mbretërit, mbi malin e zi ra dëborë. ¹⁶Mali i Bashanit është vargmal i madh, është një vargmal me shumë maja. ¹⁷Përse je xheloz, ti me shumë majat e tua,

përse e shikon me bisht të syrit malin që Perëndia zgjodhi si vendbanimin e vet? Zoti do të rrijë atje përgjithmonë!

¹⁸Perëndia ka me dhjetëra, me qindra mijëra karroca të shkëlqyeshme, e në mes të tyre është vetë Perëndia, i Shenjti, në madhësinë e tij. ¹⁹Ai u ngrit lart në qiell duke sjellë me vete robërit e liruar. Njerëzve ua ndau dhuratat nga plaçka e luftës, por rebelët nuk mund të banojnë te Zoti, Perëndia jonë.

²⁰Qoftë lavdëruar Zoti gjithmonë, sepse na mban – ai është ndihmësi ynë! ²¹Ai është Perëndia që na ndihmon herë pas here; Ai është Zoti ynë, i cili na shpëton nga vdekja. ²²Por armiqve tanë Perëndia do t'ua thyejë kokën, të gjithë atyre që mbeten tek krimet e tyre. ²³Zoti ka shpallur: «Do t'i kthej nga mali i Bashanit, edhe nga thellësitë e detit do t'i kthej. ²⁴Ti do të ecësh mbi gjakun e armiqve, dhe qentë e tu me gjuhë do ta lëpinë derisa të jenë të ngopur.»

²⁵O Perëndi, të gjithë e panë procesionin tënd të triumfit, hyrjen tënde në Tempull, ti, Perëndia ime dhe mbreti im! ²⁶Në krye këngëtarët, pastaj harpistët, rreth e rrotull vajzat që u bien dajreve. ²⁷«Falënderojeni Perëndinë, kur të mblidheni për festë! Falënderojeni Zotin, ju pasardhësit e Jakovit!» ²⁸Benjamini u vjen në krye, fisi më i vogël, pastaj vijnë kryetarët e Judës, me turmat e tyre të ngazëlluara, dhe më pas kryetarët e Zevulunit dhe të Naftaliut.

²⁹Ju do të forcoheni, o Izrael; kështu vendosi Perëndia juaj. «O Perëndi, fuqizojë atë që bëre për ne! ³⁰Në Tempullin tënd në Jerusalem, mbretërit sjellin haraçin e tyre. ³¹Bërtiti Egjiptit, kësaj egërsire të kulmakut; kërcënoji kombet, këtë tufë demash dhe vëshash, të gjithë ata që bien përmbys para teje me monedha të argjendta në duar!» Shpërndaj kombet që kënaqen me luftëra. ³²Prej Egjiptit njerëzit sjellin stofra të kuqe, prej Etiopisë vijnë me vrap dhe e nderojnë Perëndinë me dhuratat e tyre.

³³Ju, të fuqishmit e botës, këndonin për nder të Perëndisë, lavdërojeni Zotin me këngë! ³⁴Ai po kalon nëpër qiellin më të lartë që është që nga përjetësia. Dëgjoni se sa fuqishëm kumbon zëri i tij! ³⁵Pranojeni pushtetin e tij! Mbretëron në Izrael në madhësinë e tij, dhe pushteti i tij përfshin mbarë qiellin. ³⁶Që nga Tempulli i tij Perëndia ngjall respekt të thellë. Ai është Perëndia e Izraelit; i jep kombit të tij forcë e fuqi. Qoftë lavdëruar Perëndia!

Për shkak të Perëndisë i zhytur në turp dhe në faqe të zezë

69 *Këngë e Davidit, e kënduar sipas melodisë 'Zambakët.'*

²Më ndihmo, o Perëndi! Uji më ka ardhur deri në grykë! ³Po fundosem në baltën që më thith dhe këmbët nuk gjejnë vend për t'u mbështetur. Po zhytem në thellësi të ujit, i rrëmbyer nga rryma e fortë! ⁴U këputa duke të thirrur ty dhe gryka ime m'u tha duke të kërkuar. Sytë m'u veshën duke të pritur ty, o Perëndia ime! ⁵Ata që më urrejnë pa arsye, janë më të shumtë se qimet e flokëve në kokën time. Armiqtë e mi përhapin gënjeshtër për mua, ata janë të fuqishëm dhe duan të më shkatërrojnë. Ata kërkojnë që t'u kthej atë që nuk ua kam vjedhur!

⁶O Perëndi, ti e di, se sa i pamend kam qenë; mëkatet e mia nuk janë të panjohura për ty. ⁷O Zot, Perëndia e mbarë botës, për shkakun tim mos i mbulo me turp edhe ata që të kërkojnë; ⁸o Perëndia e Izraelit, për hatrin tim mos i zhgënjë edhe ata që shpresojnë tek ti! Prej dashurisë që kam për ty, më kanë fyer e më kanë mbuluar me turp. ⁹U bëra i huaj për fafesisin tim, edhe vëllezërit e mi nuk më njohin më. ¹⁰Dashuria për shtëpinë tënde më djeg përbrenda si zjarr. Fjalët, me të cilat të shajnë ty, mua më prekin thellë në zemër. ¹¹Qaj dhe agjëroj, po për këtë vetëm me tallin. ¹²Vishem me të zeza, dhe për këtë më përqeshin. ¹³Atje ku mblidhen njerëzit, bëhem objekt i thashethemeve të tyre dhe temë e këngëve tallëse të pijanecëve.

¹⁴Megjithatë unë të lutem ty, o Zot! Më ndihmo në kohën që cakton Ti! O Perëndi, ti je kaq i pasur me mirësi, prandaj më jep përgjigje! Ti je, megjithatë, Shpëtimtari i besuar. ¹⁵Mos më lër të fundosem në baltë, më tërhiq! Më shpëto nga ata që më urrejnë! Më nxirr nga thellësia e ujit! ¹⁶Përndryshe, rryma do të më rrëmbejë, humnera do të më përpijë, dhe gropa do të mbyllet përmbi mua! ¹⁷Më jep përgjigje, o Zot, sepse mirësia jote më bën mirë; më drejto në mëshirën tënde të pamasë! ¹⁸Mos u fshih më prej meje, o Zoti im! Më ka pushtuar frika, më dëgjo sa më shpejt! ¹⁹Eja tek unë dhe më çliro; më shpëto, që të pushojnë armiqtë e mi!

²⁰Ti e di se si më përbuzin, më fyejnë dhe më mbulojnë me faqe të zezë; të gjithë kundërshtarët më qëndrojnë para syve. ²¹Poshtërimi ma ka thyer zemrën, jam fyer rëndë. Kam pritur të më përkrahin, por askush nuk u solidarizua me mua. Kërkova dikë që të më ngushëllonte, por nuk gjeta as edhe një të vetëm. ²²Në vend të ushqimit më dhanë helm, dhe uthull më ofruan për të më shuar etjen. ²³Gostitë e flijimet iu bëfshin kurth që i shpie në shkatërrim, ata bashkë me shoqëruesit e tyre të tryezës. ²⁴U verbofshin, që të mos shohin më, bëji të sëmure dhe të pafuqishëm përgjithmonë! ²⁵Derdhe zemërimin tënd mbi ta, i përpiftë zjarri i inatit tënd! ²⁶U shkretëftë vendbanimi i tyre, dhe çadrat e tyre mbetshin pa njeri! ²⁷Sepse e ndjekin kundërshtarin, edhe atëherë kur tashmë e gjeti dënimi yt, dhe me dëshirë flasin për ata që ke plagosur. ²⁸Llogaritju çdo mëkat, që të mos gjejnë miratim tek ti! ²⁹Fshijua emrat nga libri i jetës, që të mos jenë në listë bashkë me ata që të qëndrojnë besnikë.

³⁰Unë vetë jam i varfër dhe i munduar nga vuajtjet, me ndihmën tënde, më sill në siguri! ³¹Atëherë do të të lavdëroj me këngën time dhe të bëj të njohur madhësinë tënde me falënderimin tim. ³²Kjo të pëlqen më

shumë se flijimi i një kau ose flijimi i demit të fortë dhe të rritur. ³³Të shtypurit këtë do ta shohin e do të gëzohen.

Ju të gjithë që kërkonin Perëndinë, le t'ju mbushen zemrat me gëzim të ri! ³⁴Sepse Zoti e dëgjon thirrjen e nevojtarëve dhe besnikët e tij nuk i braktis kur janë në burg. ³⁵E lavdërofshin qielli dhe toka, deti dhe gjithçka që banon në të. ³⁶Sepse Zoti do të çlirojë malin e Cionit e do të rindërtojë qytetet e Judës. Populli i tij do të banojë përsëri atje, dhe atij do t'i takojë toka (e premtuar). ³⁷Fëmijët e shërbëtorëve të tij do ta trashëgojnë dhe të gjithë ata që e duan Zotin, do të banojnë atje.

Në pritje të Perëndisë

70 *Këngë e Davidit për të përkujtuar Perëndinë.*

¹O Perëndi, më shpëto! Eja, më ndihmo shpejt! ²Turp e faqja e zezë për ata që përpiqen të më vrasin! U tërheqshin të turpëruar ata që kënaqen me fatkeqësinë time! ³U kthefshin prapa me turp ata që qeshin me ligësi me mua. ⁴Por të gjithë ata që kërkojnë praninë tënde, u gëzofshin e të ngazëllofshin për ty! Të gjithë ata që dëshirojnë ndihmën tënde, thirrshin gjithnjë: «I madh është Perëndia!»

⁵Jam i varfër dhe i pambrojtur; o Perëndi, eja shpejt e më ndihmo! Ti je Ndihmësi dhe Çlirimtari im, o Zot, mos u vono!

Lutja për mbrojtje në pleqëri

71 O Zot, tek ti kërkoj strehim; mos më zhgënj! ²Më shpëto, më çliro, siç më premtove! Më dëgjo, më ndihmo! ³Bëhu për mua shtëpi e sigurt, ku mund të hyj në çdo kohë! A nuk premtove të më ndihmosh? Ti je shkëmbi im dhe kështjella ime!

⁴Armiqtë e mi të përbuzin, o Perëndi, e shkelin besën dhe më keqtrajtojnë. Më shpëto nga grushtet e tyre.

⁵O Zot, ti je shpresa ime, që nga rinia besoj në ty. ⁶Që nga dita kur linda ti je mbështetja ime, ti më nxore nga mitra e nënës, prandaj ty të takon falënderimi im përgjithmonë. ⁷Shumë mendonin se më kishe mallkuar, por ti je Mbrojtësi im i fuqishëm. ⁸Goja ime këndon gjithnjë lavdërime për ty, shpall gjithë ditën lavdinë tënde.

⁹Tani që u plaka, mos më largo nga prania jote! Tani që po më shterojnë forcat, mos më braktis! ¹⁰Armiqtë e mi këshillohen e hartojnë plane për të më vrarë. ¹¹«Perëndia e ka mohuar – thonë. – Shpejt, kapeni! Tani askush nuk do t'i vijë në ndihmë!»

¹²O Perëndi, mos më qëndro larg! Eja shpejt, o Zot, të më ndihmosh! ¹³Mundi dhe shkatërroji ata që më akuzojnë! U tërheqshin me turp dhe me faqe të zezë, të gjithë ata që kërkojnë rrënimin tim!

¹⁴Kurrë nuk do ta humb shpresën; e di se edhe në të ardhmen do të të lavdëroj. ¹⁵Do t'u them të gjithëve se ti e mban fjalën; gjithë ditën do të tregoj se si na ndihmon, se veprat e tua të mira janë të panumërta. ¹⁶Do të të lavdëroj për veprat e tua të mëdha, o Zot, Perëndia ime! Vetëm për ty dhe për besnikërinë tënde do të flas.

¹⁷O Perëndi, ti më mësove, që nga rinia ime e deri më sot tregoj për mrekullitë e tua. ¹⁸Tani që u plaka dhe u thinja, mos më lër, o Perëndi! Dëshiroj t'u tregoj fëmijëve dhe stërnipërve të mi, sa i fuqishëm je, sa të madhërishme janë veprat e tua! ¹⁹O Perëndi, besnikëria jote arrin deri në qiell! Ti bëre gjëra kaq të mëdha! Kush është si ti? ²⁰Ti bëre që të provoja kohë të këqija, por ti do të vish për të ma kthyer jetën; ti do të vish për të më ringjallur nga varri. ²¹Edhe një herë ti do të më ngushëllosh; ti do të ma kthesh nderin e humbur. ²²Prandaj do të të lavdëroj duke i rënë harpës, do të këndoj për besnikërinë tënde, o Perëndia ime! Me lirë do të këndoj këngë lavdërimi për nderin tënd, për nder të Perëndisë së shenjtë të Izraelit.

²³Buzët e mia do të këndojnë me ngazëllim, me këngë do t'i shpall lavdërimet e mia për ty, o Perëndi, që më ke çliruar.

²⁴Ti e mban premtimin; për këtë do të tregoj gjithë ditën. Të gjithë ata që përpiqen të më vrasin, me turp do të mbarojnë.

Urimi i bekimit për mbretin

72 *Për Solomonin.*

O Perëndi, jepi mbretit urtësinë sipas frymës sate, që të nxjerrë vendime të drejta, atij, trashëgimtarit të drejtë të fronit, jepi fuqi të plotë gjyqësore! ²I paanshëm ta gjykojë popullin tënd dhe t'i ndihmojë të shtypurit për të rifituar të drejtat e tyre. ³Me anë të sundimit të tij, ardhte paqja për popullin dhe pasuria nga të gjitha malet dhe kodrat! ⁴Të dëmtuarve mbreti do t'u sigurojë të drejtat dhe nevojtarëve do t'u vijë në ndihmë; por shtypësit ai do t'i shkelë me këmbë.

⁵Rroftë mbreti sa kohë të ndriçojnë dielli dhe hëna, brez pas brezi! ⁶Ai i ngjan shiut që bie në fusha dhe rrebeshit që njom tokën e thatë! ⁷Nën sundimin e tij do të lulëzojë drejtësia, dhe mirëqenia do të rritet, sa kohë të ekzistojë hëna.

⁸Mbretëria e tij do të shtrihet nga deti (i Vdekur) deri në detin (Mesdhe), nga lumi Eufrat deri në skajin e tokës (së premtuar)! ⁹Para tij do të përkulen fiset e shkretëtirës; armiqtë e tij do të bien përmbys para tij!

¹⁰Mbretërit e Tarshishit dhe të ishujve më të largët do t'i dërgojnë atij dhuratat e tyre dhe mbretërit e Sabës dhe Shebës do t'i dërgojnë haraçin e tyre. ¹¹Të gjithë sundimtarët dhe të gjitha kombet atij do t'i

shërbejnë!

¹²Ai do t'i shpëtojë nevojtarët që e thërrasin për ndihmë, të shtypurit që nuk kanë asnjëri për t'i ndihmuar.

¹³Ai do të kujdeset për të dobëtit dhe të varfrit, dhe do t'u shpëtojë jetën atyre. ¹⁴Ai do t'i çlirojë nga dhuna dhe shtypja, sepse jeta e tyre ka vlerë para tij. ¹⁵Rroftë mbreti! Atij do t'i jepet ar nga Sheba, për të do të lutet në çdo kohë dhe bekimin do t'i japin dita ditës! ¹⁶Drithi u rritet në mbarë tokën (e premtuar), deri lart në majat e maleve, i dendur dhe i tundur si pyjet lart në Liban! Qytetet lulëzofshin si luadhet e gjelbëra!

¹⁷Kurrë mos u harroftë nami i mbretit, sa të ekzistojë dielli! Kur njerëzit t'i urojnë njëri-tjetrit bekim, thënë: «Perëndia të bekoftë ashtu siç ka bekuar edhe mbretin!» Dhe të gjitha kombet do të tregojnë për lumturinë e tij. ¹⁸Qoftë lavdëruar Zoti, Perëndia e Izraelit, i vetmi që bën mrekulli. ¹⁹Qoftë lavdëruar përgjithmonë emri i tij i lavdishëm. Fuqia e tij u bëftë e njohur në mbarë botën! Amen, ashtu u bëftë!

²⁰Këtu përfundojnë lutjet e Davidit, birit të Jishait.

LIBRI I TRETË

Nuk mund të largohem nga Perëndia

73 *Këngë e Asafit.*

Unë e di: Perëndia është i mirë ndaj Izraelit, ndaj të gjithë atyre që e dëgjojnë me gjithë zemër.

²Për pak bëra gabim, shpëtova për një qime, se do të kisha rënë. ³Isha xheloz për njerëzit që nuk pyesin për vullnetin e Perëndisë, sepse pashë që gjithçka u shkonte mbarë. ⁴Nuk njohin asnjë sëmundje deri në vdekjen e tyre; janë të shëndoshë dhe të ushqyer mirë. ⁵Bëjnë një jetë pa shqetësime dhe nuk kanë nevojë të mundohen si njerëzit e tjerë. ⁶Mendjemadhësinë e mbajnë si stoli, kurse ashpërsinë si rrobë të çmuar. ⁷Jeta e tyre luksoze i çon në mëkat; nga zemra e tyre burojnë plane të këqija. ⁸Të folurit e tyre është plot me tallje dhe shpifje; njerëzit i trembin me fjalë të mëdha. ⁹Hapin gojën për të sharë qiellin; gjuha e tyre e keqe nuk kursen asgjë në botë. ¹⁰Prandaj edhe populli i Perëndisë shkon prapa dhe e dëgjon me vëmendje llomotitjen e tyre. ¹¹«Perëndia nuk vë re asgjë! – thonë. – E si mund të dijë ai lart në qiell se çfarë bëhet këtu poshtë?» ¹²Të tillë janë të gjithë ata që nuk e përfillin Perëndinë; grumbullojnë fuqi dhe pasuri dhe çdo gjë u shkon mbarë.

¹³Pra, ishte e kotë, o Zot, që e mbaja ndërgjegjen të pastër dhe që gjithnjë e më shumë ruaja pafajësinë time. ¹⁴Po megjithatë, më mendojnë çdo ditë, gjithnjë më ndjek fatkeqësia. ¹⁵Por në qoftë se do të flisja edhe unë si ata, do t'i tradhtoja të gjithë ata që të takojnë ty. ¹⁶Mundohesha t'i kuptoja të gjitha këto, por kjo më dukej krejtësisht e pamundur. ¹⁷Por, kur hyra në Tempullin tënd, e kuptova fatin që i priste ata. ¹⁸Ti i vë ata në tokë të rrëshqitshme; ti i verbon, që të rrëzohen. ¹⁹Mbarojnë papritur, marrin fund të tmerruar. ²⁰O Zot, kur të ngrihesh, do t'i shuash ata, porsì ëndrra që zhduket. ²¹Kur isha i helmuar nga jeta dhe i tronditur përbrenda, ²²e kisha humbur logjikën, dhe u bëra kafshë. ²³Megjithatë, nuk mund të ndahem nga ti. Ti më kape për dore dhe më ruajte; ²⁴ti më udhëheq sipas planit tënd dhe në fund do të më marrësh në praninë tënde madhështore. ²⁵Në qiell, kush mund të më ndihmonte veç teje? Edhe mbi tokë, ç'do të doja më shumë kur të kam ty? ²⁶Edhe në qoftë se do t'i humbisja të gjitha, ti, o Perëndi, më ruan; ti qëndron përgjithmonë me mua.

²⁷Kush largohet prej teje, rrënohet; kush nuk të qëndron besnik, atë ti e shkatërron. ²⁸Por unë besoj në ty, o Zoti im; prania jote është lumturia më e madhe. Ngado do të tregoj për çdo gjë që ke bërë ti.

Vajtim për Tempullin e shkatërruar

74 *Këngë e Asafit.*

O Perëndi, mos na ke braktisur përgjithmonë? Përse vlon zemërimi yt me kaq tmerr kundër nesh?

Por ne jemi kopeja jote, e ti je bari ynë! ²Kujto kohën kur na çlirove! Atëherë na bërë pronën tënde, dhe prej asaj kohe jemi populli yt. Kujtoje malin e Cionit, që caktove si banesën tënde! ³Eja të shohësh gërmadhat e hidhura! Armiqtë e shkatërruan gjithë Tempullin.

⁴Me ulërima e me dhunë hynë në shenjtërore dhe vendosën atje flamurin e tyre. ⁵⁻⁶Silleshin si druvarë që vringëllonin sëpatat në pyll. Me sëpatat dhe shkopinjtë e tyre të hekurt, ata shkatërruan skulpturat e çmuara. ⁷I vunë zjarrin Tempullit tënd, e shembën dhe e çnderuan banesën tënde. ⁸Thirrën: 'Do t'i japim fund kombit tuaj! I djegim të gjithë tempujt e botës!'

⁹Nuk ka më asnjë shenjë se ti je ende mes nesh. Nuk flet më asnjë profet; askush nga ne nuk e di se edhe sa kohë do të zgjatë kjo. ¹⁰O Perëndi, edhe sa kohë do të të provokojë armiku? Vallë nuk pushon së shari emrin tënd? ¹¹Përse i shikon pa vënë fare gisht? Kur do të ndërhysh, më në fund?

¹²O Perëndi, prej kohësh ti je mbreti ynë; ti e ke shpëtuar tokën kaq herë. ¹³Me fuqinë tënde çave detin dhe ia shtype kokën përbindëshit të detit. ¹⁴Ti ia preve kokat kuçedrës, dhe peshkaqenëve ua dhe për ushqim. ¹⁵Ti bërë të buronin gurat dhe përrenjtë dhe lumenjtë e pashtershëm i bërë të shteronin. ¹⁶Dita të takon ty, ashtu edhe nata; diellin dhe hënën i vendose ti. ¹⁷Ti i vure kufijtë e të gjitha krahinave të tokës; ti krijove verën dhe dimrin.

¹⁸O Zot, dëgjo se si të provokojnë armiqtë tanë, ty të përbuzin dhe shajnë emrin tënd. ¹⁹Mos e dorëzo popullin tënd te këta hajdutë që na shtypin! Mos na lër të vuajmë vazhdimisht! ²⁰Mendo për besëlidhjen

tënde me ne! Të gjitha qoshet e skutat janë të mbushura me kriminelë dhe dhunë. ²¹Mos i zhgënjë të përndjekurit; shpëtoji të varfrit dhe të shtypurit, që ata të të lavdërojnë. ²²Ndërhyr, o Perëndi, mbroje çështjen tënde! Kujtoji shpifjet që bëjnë armiqtë e tu të paturpshëm. ²³Dëgjoji se si po tërbohen; thirrja e tyre po shtohet gjithnjë!

Perëndia vjen për të bërë gjyqin

75 *Këngë e Asafit, sipas melodisë 'Mos shkatërro gjithçka'.*

²Të falënderojmë, o Perëndi, të falënderojmë! Tregojmë për mrekullitë që bën.

³«Kur të vijë çasti, koha që kam caktuar unë, – thotë Perëndia, – atëherë do të bëj gjyq të paanshëm. ⁴Edhe në qoftë se tundet toka dhe banorët e saj vdesin nga tmërri, shtyllat i kam vendosur në themele të forta.»

⁵Prandaj u them mendjemdhenjve: «Mjaft më me mburrjen!» Atyre që përbuzin urdhërimet e Perëndisë u them: «Mos u mburrni! ⁶Loja juaj mbaroi, pushoni së foluri me kaq guxim! ⁷Nuk mund të pritni asgjë, as prej lindjes, as prej perëndimit, as prej veriut, dhe as prej jugut. ⁸Vetë Perëndia do të vijë për të bërë gjyqin; njërin do ta rrëzojë, tjetrin do ta ngrejë.»

⁹Zoti ka në dorë një gotë, plot me verë të gazuar e me erëza. Të gjithë atyre në tokë që e kundërshtojnë, do t'u japë të pinë prej kësaj vere të hidhur; të gjithë do të detyrohen ta pinë deri në pikën e fundit.

¹⁰E unë nuk pushoj së foluri për veprat e tij dhe Perëndinë e Jakovit e nderoj me këngë. ¹¹Ai do t'ua shkatërrojë pushtetin keqbërësve; ndërsa ata që i qëndrojnë besnikë, do t'i forcojë.

Perëndia është fitimtar

76 *Këngë e Asafit, e shoqëruar me vegla me tela.*

²Perëndia është njohur në Judë; në Izrael nderohet emri i tij. ³Në Jerusalem ka shtëpinë. Banesën e ka në malin e Cionit. ⁴Atje të gjitha armët e luftës i ka thyer, shigjetat, shpatat dhe mburojat.

⁵Sa madhështor je, o Perëndi; sa i fuqishëm je, ndërsa kthehesh nga malet, ku i ke mundur armiqtë e tu.

⁶Luftëtarëve të tyre të patrembur iu grabitën të gjitha, dhe tani bëjnë gjumin e vdekjes; gjithë fuqia dhe shkathtësia e tyre ishin të kota. ⁷Kur ti i kërcënove, o Perëndia e Jakovit, kuajt dhe kalorësit ranë të vdekur.

⁸Por ti, o Zot, ngjall respekt të thellë! Askush nuk mund të qëndrojë në praninë tënde, kur zemërohesh.

⁹Nga qielli ke bërë të njohur vendimet e tua gjyqësore; bota u frikësua dhe heshti, ¹⁰kur u ngrite, o Perëndi, për të bërë gjyqin, për t'i çliruar të shtypurit në botë. ¹¹Tërbimi i njeriut vetëm shton lavdinë tënde; ata që mbijetojnë nga luftërat do t'u përmbahen festave të tua.

¹²Jepini Perëndisë ato që i premtuat. Ju popuj që banoni rreth tij, silljani dhuratat Perëndisë, që ngjall nderim! ¹³Ai mposht udhëheqës mendjemdhenj dhe sundimtarëve të botës u ngjall frikë.

Ngushëllimi në gjendje të dëshpëruar

77 *Këngë e Asafit, sipas melodisë së Jedutunit.*

²E thërras Perëndinë me sa zë kam; e thërras për ndihmë, e ai do të më dëgjojë. ³Në frikën time e kërkova Zotin; natën zgjata dorën drejt tij, pa u lodhur.

⁴Ngushëllimi i njerëzve nuk mund të më ndihmojë! ⁵Po mendoja për Perëndinë, duhej të rënkoja; po mendohesha, më kapi dëshpërimi. Ai më pengon t'i mbyll sytë; jam i hutuar, dhe nuk di se ç'të them.

⁶Mendoj për kohët e kaluara, më kujtohen vitet e dikurshme, ⁷kur u mbusha me gëzim duke i rënë veglës me tela. Tërë natën e kaloj duke vlarë mendjen, gjithnjë më mendojnë të njëjtat pyetje:

⁸Vërtetë na ka dëbuar Zoti përgjithmonë? Vërtetë nuk do t'ia dijë më për ne? ⁹Vërtetë nuk do të na e tregojë mirësinë? A nuk vlen më premtimi i tij? ¹⁰Vallë harroi Perëndia të ketë mëshirë për ne? Mos na e ka mbyllur zemrën prej zemërimit? ¹¹Nuk shihet asnjë shenjë nga fuqia e Perëndisë, më i Larti nuk bën asgjë më për ne – pikërisht kjo më mundon!

¹²Mendoj për veprat e tua, o Zot, i përmend mrekullitë e tua të kaluara. ¹³Numëroj ato që kreve, dhe gjithnjë mendoj për to. ¹⁴O Perëndi, gjithçka që bën, është e shenjtë! Asnjë perëndi tjetër nuk është kaq i fuqishëm sa ti! ¹⁵Ti je i vetmi që bën mrekulli; të gjithë kombet e njohin fuqinë tënde. ¹⁶Me dorë të fortë e çlirove popullin tënd, pasardhësit e Jakovit dhe të Josefit.

¹⁷Kur të panë ujërat, o Perëndi, atëherë filluan të lëkundeshin, thellësia e detit filloi të dridhej. ¹⁸Shiun me gjyma e derdhën retë, mes tyre gjëmonte bubullima, dhe shigjetat e tua godisnin ngado. ¹⁹Në gjëmimin e bubullimës sate, rrufeja jote ndriti mbarë tokën; toka u drodh dhe u lëkund.

²⁰Rrugën tënde ti e hape përmes detit; shtegun tënd e çave nëpër thellësi, por gjurmët e tua nuk i pa asnjëri. ²¹Me anë të shërbëtorëve të tu, Moisiut dhe Aharonit, popullin tënd e udhëhoqe si kope.

Mësimet nga historia fetare e Izraelit

78 *Këngë e Asafit.*

²O populli im, dëgjoje mësimin tim! Ju të gjithë, vini re fjalët e mia! ³Do t'ju kujtoj të kaluarën, do t'ju tregoj udhëheqjen e fshehtë të Perëndisë. ⁴Të gjitha këto i dimë prej kohësh, sepse vazhdimisht

i mësojmë, kur etërit na i tregojnë. ⁴Nuk do t'ua fshehim fëmijëve tanë. Edhe brezave të ardhshëm do t'ua tregojmë për fuqinë e Zotit, për mrekullitë e tij, për të gjitha veprat për të cilat e lavdërojmë.

⁵Ai bëri besëlidhje me Izraelin, pasardhësve të Jakovit u dha udhëzimet e tij. Të parët tanë ai i urdhëroi, fëmijëve të tyre t'ua tregojnë për këto. ⁶Kështu, edhe brezi që vjen më pas, edhe fëmijët që ende nuk kanë lindur, këto t'i mësojnë e, kur të bëhen vetë prindër, t'ua përcjellin fëmijëve të tyre. ⁷Ata duhet të besojnë në Perëndinë, të mos i harrojnë kurrë veprat e tij dhe t'ua përmbahen me besnikëri urdhërimeve të tij. ⁸Ata nuk duhet t'ua ngajnë të parëve, brezit të rebelëve të pabindur, të pabesuar dhe të lëkundshëm, të pabesë ndaj Perëndisë. ⁹Efraimasit, të armatosur me shigjeta e harqe, ikën në ditën e betejës. ¹⁰Nuk iu përmbajtën besëlidhjes me Perëndinë, dhe nuk deshën t'i zbatonin urdhërimet e tij. ¹¹Ata i harruan të mirat e tij dhe mrekullitë që kishin parë prej tij.

¹²Në Egjipt, në krahinën e Coanit, para syve të të parëve, Perëndia bëri vepra të fuqishme. ¹³E ndau detin dhe i lejoi të kalonin; ujërat i bllokoi si me digë. ¹⁴Ditës i udhëhiqte me një re dhe natës me ndriçimin e një zjarri. ¹⁵Shkëmbin e çau në shkretëtirë dhe bëri të dilte uji nga thellësia. ¹⁶Nga shkëmbi i fortë shpërthyen përrenjtë dhe rrodhën prej tij rrëke të fuqishme.

¹⁷Por ata mëkatuan vazhdimisht kundër të Lartit; e kundërshtuan atje në shkretëtirë. ¹⁸Guxuan ta vinin Perëndinë në provë, kur kërkuan ushqim sipas qejfit. ¹⁹Dyshuan në të e thanë: «A është në gjendje Perëndia ta shtrojë tavolinën këtu në shkretëtirë? ²⁰Vërtet shkëmbin e goditi dhe ujërat rrodhën me furi e dolën përrenj të rrëmbyeshëm. Po bukën, a mund të na e sigurojë? A mund ta sjellë ushqimin për popullin e tij?» ²¹Kur i dëgjoji duke folur kështu, Zoti u zemërua me pasardhësit e Jakovit; zemërimi i tij ra mbi Izrael si zjarr. ²²Ata nuk i kishin besuar Perëndisë së tyre, e as nuk kishin pritur ndihmën e tij. ²³Megjithatë, u dha urdhër reve dhe portat e qiellit i hapi; ²⁴bëri të binte manë mbi ta, dhe u dha për ushqim bukën e qiellit. ²⁵Të gjithë e hëngrën 'bukën e engjëjve'; Perëndia ua dërgoi për ushqim dhe ata u ngopën. ²⁶Në qiell lëshoi erën e lindjes, bëri të afrohej dhe era e jugut. ²⁷Pastaj bëri që mbi ta të binte mishi me shumicë, zogj, të panumërt si mizat e dheut. ²⁸I bëri të binin në mes të fushimit, ngado rreth çadrave të izraelitëve. ²⁹Hëngrën të gjithë dhe u ngopën; Perëndia ua dha atë që kishin kërkuar, ³⁰por lakmia e tyre nuk u shua. Ende e kishin gojën plot mish, ³¹kur Perëndia u zemërua dhe goditi; burrat e rinj e të fortë i vrau.

³²Megjithatë, ata mëkatuan vazhdimisht; nuk u zunë besë mrekullive të tij. ³³Prandaj jetës së tyre ua hoqi gëzimin dhe i bëri të mbaronin në ankth e në tmerr. ³⁴Sa herë që vdekja vërsulej mbi ta, ata kujtoheshin, i ktheheshin Perëndisë dhe me lutje kërkonin mbrojtje tek Ai.

³⁵Atëherë kujtoheshin që Perëndia ishte Mbrojtësi i tyre; Ai, më i Larti, ishte Çlirimtari i tyre. ³⁶Por kjo ishte vetëm hipokrizi; gjithçka që thanë, ishte gënjeshtër. ³⁷Ata nuk morën anën e tij dhe nuk iu përmbajtën besëlidhjes së tij. ³⁸Megjithatë, Perëndia mbeti i mëshirshëm, nuk i shfarosi plotësisht, por ua fali fajin. Shpeshherë e frenonte zemërimin e tij, dhe nuk e linte që të shpërthente. ³⁹Ai e dinte se ata ishin qenie kalimtare, si flladi që fryn dhe nuk kthehet më. ⁴⁰Sa herë e kundërshtuan dhe e provokuan në shkretëtirë! ⁴¹Herë pas here e vinin atë në provë dhe e fyenin atë, Perëndinë e shenjtë të Izraelit. ⁴²I harruan veprat e tij të mëdha, harruan si i çliroi nga armiqtë; ⁴³harruan veprat që kreu në Egjipt dhe mrekullitë që bëri në krahinën e Coanit. ⁴⁴Lumenjtë dhe përrenjtë i shndërroi në gjak, që askush prej egjiptianëve të mos pinte prej tyre. ⁴⁵U dërgoi dëmtuesit që i munduan dhe bretkosa që molepsën vendin e tyre. ⁴⁶Mbi të korrat e tyre lëshoi karkalecat, të lashtat e tyre i shkretuan ata. ⁴⁷Ai ua shkatërroi vreshtat me breshër dhe fiqtë e tyre i thau me ngricë. ⁴⁸Bagëtinë e tyre e goditi me breshër dhe kopetë e tyre i qëlloi me rrufe. ⁴⁹Lëshoi mbi ta zemërimin e tij, tërbimin e papërmbajtur dhe fatkeqësitë e tmerrshme, një mori të tërë engjëjsh shkatërrues. ⁵⁰Rrugën i hapi zemërimit të tij, dhe vdekjen nuk ua kurseu, të gjithë i lëshoi në prehrin e murtajes. ⁵¹Në familjet egjiptiane, në pasardhësit e Hamit, çdo bir të parëlindur ai e vrau.

⁵²Pastaj popullin e tij e nxori që andej si një kope dhensh që del nga vatha, dhe rrugën ia udhëhoqi nëpër shkretëtirë. ⁵³I udhëhoqi me siguri, e ata nuk kishin përse të frikësoheshin, se armiqtë e tyre i mbuloi deti. ⁵⁴I çoi në tokën e tij të premtuar, deri në malin që kishte pushtuar vetë. ⁵⁵Para tyre dëboi popujt e tjerë; tokën (e premtuar) ua ndau me short dhe ua dha për trashëgim. Në shtëpitë e kënanasve lejoi të banonin fiset e Izraelit.

⁵⁶Por ata e provokuan gjithnjë më të Lartin, nuk u drejtuan sipas urdhërimeve të Perëndisë. ⁵⁷Dolën të pabesë dhe e tradhtuan, pikërisht ashtu si të parët e tyre, të pabesë si harku, të cilit i këputet korda.

⁵⁸Zotin e provokuan me vendet e tyre të flijimit, ia ndezën zemërimin me shtatoret e tyre idhujtare.

⁵⁹Perëndia i pa të gjitha këto dhe u zemërua; i la izraelitët në baltë. ⁶⁰Tendën, që kishte ngritur tek ata, banesën në Shilo, ai e braktisi. ⁶¹I lejoi armiqtë të merrnin arkën e besëlidhjes, shenjën e pushtetit dhe të madhësisë së tij. ⁶²U zemërua aq shumë me popullin e tij, sa që ia dorëzoi atë shpatës së armiqve. ⁶³Të rinjtë i përpiu zjarri, vajzave nuk u këndohej më kënga e dasmës. ⁶⁴Priftërinjtë u vranë të gjithë me shpatë, e vejshat e tyre nuk i lejoi të vajtonin.

⁶⁵Pastaj Zoti u zgjua si njeriu që ngrihet nga gjumi i thellë, si luftëtari që vjen në vete pas dehjes. ⁶⁶Ai i shpartalloi armiqtë e tij, i mbuloi me turp të pamasë. ⁶⁷I largoi pasardhësit e Josefit, nuk e zgjodhi fisin e Efraimit, ⁶⁸por zgjodhi fisin e Judës, si dhe malin e Cionit. ⁶⁹Atje ndërtoi Tempullin e tij, të lartë si qielli dhe të sigurt si toka, të cilën e kishte themeluar për të gjitha kohët.

⁷⁰Zgjedhi Davidin për të besuarin e tij. E mori nga kullotat, ⁷¹prej tëbanave të kopeve e thirri të vinte dhe e emëroi mbret të Izraelit, bari mbi popullin e Perëndisë. ⁷²Davidi u kujdes për ta me gjithë zemër dhe i udhëhoqi me duar të shkathta.

Nuk do të pushojë kurrë zemërimi i Perëndisë?

79 *Këngë e Asafit.*

O Perëndi, të huajt kanë depërtuar në tokën tënde; kanë çnderuar Tempullin tënd të shenjtë dhe Jerusalemin e kanë kthyer në gërmadhë. ²Ata kanë vrrarë shërbëtorët e tu, të gjithë ata që të qëndruan besnikë, dhe ua lanë gjithkund larashëve dhe kafshëve të egra për ushqim. ³Në tërë krahinën e Jerusalemit u derdh lumë gjaku i popullit tënd e askush nuk ishte atje për t'i varrosur të vdekurit. ⁴Popujt fqinjë na mbytën me tallje të hidhura; u tallën me ne dhe na përqeshën. ⁵Edhe sa kohë do të vazhdosh kështu, o Zot? Do të jesh i zemëruar me ne përgjithmonë? Deri kur zemërimi do të të vlojë porsì zjarri? ⁶Derdhe zemërimin tënd mbi të huajt, mbi popujt që nuk të njohin, mbi mbretëritë ku nuk nderohesh. ⁷Sepse ata e shkatërruan Izraelin dhe e shkretuan tokën e tij të premtuar. ⁸Mos na i llogarit neve padrejtësitë që bënë të parët tanë! Eja sa më shpejt me mëshirën tënde, sepse jemi të humbur, po mbarojmë. ⁹O Perëndi, Shpëtimtari ynë, eja na ndihmo; nderi yt është vënë në rrezik! Na çliro, na i fal mëkatet, nderoje përsëri emrin tënd! ¹⁰Përse ua lejon popujve të thonë: 'Ku është futur Perëndia jote?' Para syve tanë bëj që kombet ta njohin hakmarrjen për gjakun e derdhur të shërbëtorëve të tu! ¹¹Le të vijë tek ti rënkimi i robërve! Fuqia jote është aq e madhe, prandaj ruaje jetën e të dënuarve me vdekje! ¹²Fqinjët tanë u tallën me ty, o Zot; bëj që t'i paguajnë shtatë fish talljet e tyre! ¹³Por ne, populli yt, për të cilin kujdesesh si bariu për kopenë e tij, ne do të të falënderojmë në çdo kohë dhe do ta përhapim famën tënde brez pas brezi!

Na dëgjo, o bariu i Izraelit!

80 *Këngë e Asafit, një kredo, e kën duar sipas melodisë 'Zambakët'.*

²Na dëgjo, o bariu i Izraelit, ti që udhëhoqe pasardhësit e Josefite si kope! Ti që rri ulur në fron përmbi engjëjt rojtarë, tregoje veten në shkëlqimin tënd të ndritshëm! ³Tregoje fuqinë tënde të madhe para syve të fiseve të tua, para Efraimit, Benjamine dhe Mënasheut! Eja të na ndihmosh! ⁴O Perëndi, na rimëkëmb! Na vështro mirë, atëherë do të shpëtojmë! ⁵O Perëndi, Zoti i mbarë botës, edhe sa kohë do të vlosh nga zemërimi, kur të të lutet populli yt? ⁶Ti na ke dhënë të hanim hidhërim dhe të pinim lotët që rrjedhin si lumë. ⁷Për fqinjët ti na bëre mollë sherri; armiqët tanë tallen me ne. ⁸O Perëndi, Zoti i mbarë botës, na rimëkëmb! Na prano përsëri, atëherë ne do të shpëtojmë! ⁹Ti shkule një hardhi nga Egjipti, popujt i përzure për të mbjellë atë ¹⁰dhe vendin e pastrove përpara saj. Ajo lëshoi rrënjë të shumta dhe zuri tërë tokën (e premtuar). ¹¹Me hijen e saj mbuloi malet, me degët e saj cedrat e fuqishme, ¹²shermendet kacavarëse i zgjati deri në det, filizat i lëshoi deri në Eufrat. ¹³Përse e rrëzove gardhin e saj? Tani e plaçkit çdo kalimtar, ¹⁴derri i egër nga pylli e shkretot, dhe kafshët e stepës kullosin atje. ¹⁵Eja përsëri te ne, o Perëndi, o Zoti i mbarë botës! Që lart nga qielli shiko se ç'po na ndodh, ndërhyr përsëri për këtë hardhi! ¹⁶Mbroje atë që vetë e mbolle – birin që ti e bëre të rritej. ¹⁷Bëj që ata që e dogjën dhe e rrafshuan, të zhduken nga kërcënimet e tua! ¹⁸Që dora jote të qëndrojë mbi mbretin që rri në të djathtë tënde, mbi këtë njeri që ti vetë e rrite. ¹⁹Atëherë nuk do të largohemi më nga ti; ti do të na e rikthesh jetën dhe ty do të të adhurojmë. ²⁰O Zot, Perëndi i mbarë botës, na prano përsëri! Atëherë ne do të shpëtojmë!

Ah, sikur të më dëgjonte populli im!

81 *Këngë e Asafit, që shoqërohet me instrument gatas.*

²Brohoritni për Perëndinë, mbrojtësin tonë të fuqishëm. Këndoni nga gëzimi për Perëndinë e Jakovit!

³Bjerini harpës, bjerini dajres, bjeruni telave të lirës dhe të lahutës!

⁴Bjerini bririt për hënën e re, përsëri bjerini për hënën e plotë, për ditën e festës sonë! ⁵Sepse është urdhri për Izraelin, kështu ka urdhëruar Perëndia e Jakovit. ⁶Këtë urdhër ia dha popullit të Izraelit, kur luftonte kundër egjiptianëve.

Po dëgjoj fjalët që kurrë nuk i kisha dëgjuar më parë. ⁷«Ta hoqa barrën nga supet; dhe shportën e rëndë nga duart. ⁸Kur halli i madh të kishte zënë, mua më thirre dhe të çlirova. Përgjigje të dhashë nga mesi i resë së stuhisë ku fshihesha. Në provë të vura te burimi i Merivës. ⁹O populli im, më dëgjo, duhet të të paralajmëroj!

Ah, sikur të më dëgjoje mua, o Izrael! ¹⁰Tek ti nuk ka vend për perëndi tjetër, mos u përkul para perëndisë

së huaj! ¹¹Zoti jam, Perëndia jote. Unë të nxora nga Egjipti. Hape gojën plotësisht dhe unë do ta mbush!

¹²Por populli im nuk më dëgjoi; Izraeli nuk donte t'ia dinte më për mua. ¹³Prandaj ia dorëzova kokëfortësisë së tij, që të shkonte sipas kokës.

¹⁴Ah, sikur të më dëgjonte populli im! Sikur Izraeli të zbatonte urdhërimet e mia! ¹⁵Sa shpejt do t'i mundja armiqtë e tij dhe shtypësit e tij do t'i mposhtja.»

¹⁶Të gjithë ata që e urrejnë Zotin, do t'ia puthnin pëqirin, dhe koha e tyre do të mbaronte përgjithmonë.

¹⁷Izraelin do ta ushqente me drithin më të mirë, dhe do ta ngopte me mjaltë malësie.

Gjyqtarët do të dalin në gjyq

82 *Këngë e Asafit.*

Perëndia ngrihet në mbledhjen e gjyqtarëve, në mesin e 'perëndive' shpall vendimin e tij:

²Edhe sa kohë do ta shtrembëroni drejtësinë e do të merrni anën e fajtorëve? ³Mbrojini të varfrit dhe jetimët, kërkoni të drejtën e të pambrojturve! ⁴Lirojini të shtypurit dhe të dobët, rrëmbejini nga kthetrat e shtypësve!

⁵Por ju nuk merrni vesh, nuk kuptoni gjë! Pa ndihmë jeni në terr, dhe themelet e botës po lëkundën.

⁶Vërtet ju thashë: «Ju jeni perëndi, ju bijtë e mi, bijtë e më të Lartit!»

⁷Por ju do të vdisni si njerëzit e tjerë, si ministrat e paaftë, do të shkarkoheni nga pozitat!»

⁸Ndërhyr, o Perëndi, sundoju kombet; sepse ty të takojnë të gjitha kombet!

Lutja në rrezik lufte

83 *Këngë e Asafit.*

²O Perëndi, mos hesht më! Mos qëndro më duarkryq. ³Shikoj sa janë tërbuar armiqtë e tu, sa mendjemdhënjanë janë, të gjithë ata që të urrejnë. ⁴Ata komplotuan kundër nesh. Të pabesët hartojnë plane kundër popullit tonë, që u vu nën mbrojtjen tënde. ⁵«Ngrihuni, – thanë, – do të shfarosim Izraelin! Ky popull duhet të zhduket, dhe emri i tij duhet harruar!» ⁶Ata këshillohen për të lidhur marrëveshje kundër teje dhe së shpejti do të jenë një me mish e me shpirt; ⁷populli edomas, jishmaelasit, ata nga Moavi edhe hagarasit; ⁸ata nga Gevali, Amoni dhe nga Amaleku; filistenjtë dhe banorët e Tirit, ⁹edhe asirianët vijnë duke u sjellë përforcime pasardhësve të Lotit.

¹⁰O Perëndi, goditi siç godite midjanasit, si Siserën dhe Javinin pranë përroit Kishon. ¹¹Ata u asgjësuan në EinDor dhe mbetën të shtrirë në fushë si pleh. ¹²Trajtoji kryetarët e tyre siç trajtove Orevin dhe Zëevin, udhëheqësit e tyre, si Zevahun dhe Calmunën, ¹³të gjithë ata që vendosën: «Do të pushtojmë tokën e Perëndisë!»

¹⁴Ti, o Perëndia ime, bëj që të ikin si era, si gjëmbaçë të thatë, si kashta në erë! ¹⁵Bëhu si zjarri që e përpin pyllin, si flaka që ndez malet! ¹⁶Dëboji me stuhinë tënde, futi në panik me tufanin tënd! ¹⁷Turpëroji, që të fillojnë të të kërkojnë, o Zot! ¹⁸T'i kapë përgjithmonë turpi e tmerri, dhe të mbarojnë të mbuluar me turp! ¹⁹Që ta pranojnë se ti je Zot, se ti je më i Larti në mbarë botën!

Këngë e pelegrinëve që arrijnë në Jerusalem

84 *Këngë nga përmbledhja e kole gjiumit të Korahut, që shoqërohet me vegël gatase.*

²O Zoti i gjithësisë, sa e dua shtëpinë tënde! ³Po vdes nga padurimi duke pritur që të hyj në oborret e Tempullit tënd. Me mish e me shpirt po të thërras, o Perëndi që vepron! ⁴Edhe trumcaku gjen një çerdhe, edhe dallëndyshja një fole ku mund t'i pjellë të vegjlit, pranë altareve të tua, o Zoti i gjithësisë, o mbreti im dhe Perëndia ime! ⁵Sa të lumtur janë ata që banojnë në ty, që mund të të lavdërojnë pa pushim! ⁶Sa të lumtur janë ata që gjejnë strehim tek ti, që kanë në zemër këtë pelegrinazh! ⁷Kur kalojnë nëpër luginën (e shkretë) të balsamit, Perëndia e shndërron atë në oazë, duke hedhur atje shiun e freskët si bekim të parë. ⁸Ata marrin forca dhe ecin më tej për t'u paraqitur para Perëndisë në Cion.

⁹O Zot, o Perëndia e gjithësisë, dëgjoje lutjen time, dëgjo, o Perëndia e Jakovit. ¹⁰O Perëndi, shikoj mbretin, mburojën tonë, prite mirë atë që ti e kushtove. ¹¹Po, vetëm një ditë në oborret e Tempullit tënd ua kalon mijëra të tjerave të kaluara gjetkë. Më mirë të rri në prag të shtëpisë sate, o Perëndi, sesa të jetoj mes njerëzve që nuk kanë as besë, as fe!

¹²Ja titujt e Zotit: Dielli dhe Mburoja; gjëja që e dallon Perëndinë është dashamirësia dhe madhështia. Me kënaqësi Zoti i jep lumturi atij që bën jetë të panjollësor. ¹³O Zoti i gjithësisë, lum ai që beson në ty!

Paqe për popullin e Perëndisë

85 *Këngë nga përmbledhja e kolegjiumit të Korahut.*

²O Zot, ti e tregove mëshirën tënde ndaj tokës që të takon; ti e ndryshove fatin e pasardhësve të Jakovit. ³Ti dëshmove në favor të popullit tënd, i fale të gjitha mëkatet tona. ⁴Ti e përmbajte zemërimin tënd, hoqe dorë nga shpërthimi i inatit tënd kundër nesh.

⁵O Perëndi, shpëtimtari ynë, na rimëkëmb. Mos u zemëro më me ne! ⁶A do të mbash gjithnjë inat kundër nesh? A do të vazhdojë zemërimi yt brez pas brezi? ⁷A nuk do të na kthesh në jetë, ne që jemi populli yt, që të gjejmë përsëri lumturi tek ti? ⁸O Zot, bëj që të shohim mirësinë tënde, jepna ndihmën tënde.

⁹Dëshiroj të dëgjoj atë që më thotë Perëndia: Zoti flet për paqen për popullin e tij, për besnikët e tij, për ata që do t'i besojnë përsëri. ¹⁰Po, ndihma e tij na pret menjëherë. Madhështia e tij do të banojë së shpejti në tokën tonë (të premtuar). ¹¹Atëherë do të bashkohen mirësia dhe besnikëria, drejtësia dhe paqja do të përqafohen. ¹²Besnikëria do të burojë nga toka, kurse drejtësia do të zbresë nga qielli. ¹³Vetë Zoti do të na japë sukses, dhe toka jonë do të japë prodhimet e saj. ¹⁴Drejtësia do t'i shkojë (Zotit) përpara dhe do t'i përgatitë rrugën atij.

Thirrje për ndihmë në vështirësi të madhe

86 *Lutje e Davidit.*

¹O Zot, jam i varfër dhe i pambrojtur; më dëgjo dhe më jep përgjigje! ²Ruajma jetën, sepse ty të takoj! Më ndihmo, sepse jam shërbëtori yt. O Perëndia ime, mbështetem në ty! ³Gjithë ditën po të thërras; ki mëshirë për mua, o Zot. ⁴Po të drejtohem ty, po të lutem të më mbushësh përsëri me gëzimin tënd. ⁵O Zot, ti je i mirë dhe i gatshëm t'i falësh mëkatet; ti je shpirtmadh ndaj të gjithë atyre që të thërrasin për ndihmë. ⁶Prandaj dëgjoje tani lutjen time; o Zot, kushtoji vëmendje thirrjes sime për ndihmë. ⁷Në vështirësinë time po të thërras për ndihmë; e di që ti do të më japësh përgjigje.

⁸O Zot, cili prej engjëjve është si ti? Askush tjetër nuk mund t'i kryejë veprat e tua. ⁹Ti i krijove të gjitha kombet. Ato do të vijnë të bien përmbys para teje për të të bërë nderimet e tyre. ¹⁰Sepse ti je i madh dhe kryen mrekulli; ti je i vetmi Perëndi i vërtetë!

¹¹O Zot, tregomë rrugën e drejtë, që gjatë jetës sime të të qëndroj besnik! Shqetësimi im i vetëm qoftë gjithmonë nderimi yt dhe dëgjesa ndaj teje. ¹²O Zot, Perëndia ime, me gjithë zemër do të të falënderoj dhe do ta bëj të njohur në çdo kohë namin tënd; ¹³sepse ti ke qenë shumë i mirë ndaj meje: ti shpëtove jetën time nga bota e të vdekurve.

¹⁴O Perëndi, njerëz të pafytyrë më sulmojnë, një turmë të egrish kërkon të më vrasë, të gjithë ata nuk duan t'ia dinë për ty. ¹⁵Por ti, o Zot, je Perëndi plot dashuri dhe mëshirë, ti ke shumë durim; mirësia dhe besnikëria jote janë të pakufishme. ¹⁶Prandaj të drejtohem ty, ki mëshirë për mua! Më jep fuqinë dhe ndihmën tënde! Ty të takoj me mish e me shpirt! ¹⁷Më trego se ti më do të mirën! Të gjithë ata që më urrejnë, do të turpërohen, kur të shohin se si më ndihmon dhe më ngushëllon ti.

E drejta e banimit në Cion

87 *Këngë nga përmbledhja e kolegjiumit të Korahut.*

Zoti e ka ndërtuar qytetin e tij. Themel është mali i tij i shenjtë. ²E do qytetin e Cionit, me portat e tij të bukura më shumë se të gjitha vendet e tjera ku banojnë pasardhësit e Jakovit. ³Ajo që thotë Ai për ty, o qytet i Perëndisë, e rrit famën tënde.

⁴«Egjiptin dhe Babiloninë i numëroj ndër ata që më njohin dhe më nderojnë; edhe toka e filistenjve është njëra prej tyre, gjithashtu edhe Tiri me Etiopinë, për të cilat mund të thuhet: ky dhe ai atje janë të shtëpisë. ⁵Por për ty, o Cion, do të thuhet: 'Secili të ka për atdhe, sepse të ka ndërtuar Perëndia, më i Larti.'»

⁶Zoti harton një listë me njerëzit e të gjitha kombeve, dhe pas çdo emri shkruan: «Ky gëzon të drejtën e banimit në Cion». ⁷Të gjithë vallëzojnë nga gëzimi: «O Cion, tek ti ne jemi në atdhe.»

Lutje në braktisje dhe në rrezik vdekjeje

88 *Poemë e esrahasit Heman, prej përmbledhjes së kolegjiumit të Korahut, që këndohet në mënyrë melankolike.*

²O Zot, o Perëndia ime, vetëm ti mund të më shpëtosh! Ditë e natë të thërras. ³Lutja ime të vijë tek ti, dëgjoje thirrjen time për ndihmë!

⁴Mjaft kam vuajtur, dhe tani jam në prag të vdekjes. ⁵Të gjithë mendojnë se kam marrë fund; forcat e mia po shterojnë, nuk mundem më. ⁶Më kanë lënë si një të vdekur; më ndodh si me një të mbytur që e kanë hedhur në një varr të përbashkët – nuk kujdesesh më për ta, ndihma jote nuk i arrin më. ⁷Ti më ke hedhur në greminën më të thellë, ku më mbulon errësira e përjetshme e vdekjes. ⁸Zemërimi yt më shtyp përtokë, me valë të forta kapërcen mbi mua. ⁹Miqtë e mi m'i ke bërë të huaj; ata largojnë sytë plot neveri prej meje. Më ka rrethuar mjerimi dhe nuk gjej rrugëdalje. ¹⁰Sytë e mi janë të rraskapitur nga pikëllimi. Dita ditës të thërras për ndihmë, o Zot, dhe zgjas drejt teje duart! ¹¹A bën ti ende mrekulli tek të vdekurit? Mos do të ngrihen hijet për të të lavdëruar? ¹²A tregohet në varr për mirësinë tënde, në botën e të vdekurve për besnikërinë tënde? ¹³A dihet në errësirë, çfarë veprash ke kryer? A flet ndonjëri prej të harruarve për plotësimin e premtimeve të tua? ¹⁴Por unë po të thërras për ndihmë, o Zot; çdo mëngjes të mbym me pyetje. ¹⁵O Zot, përse më ke dëbuar? Përse fshihesh prej meje?

¹⁶Që nga fëmijëria ime, kam qenë i mjerë dhe në kthetrat e vdekjes. Ti më tmerron gjithmonë me fatkeqësi të reja, kështu që për pak do të dyshoj për ty. ¹⁷Si zjarr më arrin zemërimi yt, sulmet e tua të tmerrshme më kanë dërrmuar. ¹⁸Ato më kërcënojnë nga të gjitha anët, arrijnë tek unë si valë vdekjeprurëse. ¹⁹Miqtë dhe fqinjët m'i ke bërë të huaj; errësira është shoqëruesi im i vetëm.

Ç'u bë me premtimet e dhëna Davidit?

89 *Poemë e esrahasit Etan.*

²O Zot, gjithnjë do të këndoje për dëshmitë e mirësisë sate. Kënga ime do ta shpallë besnikërinë tënde për të gjithë brezat e ardhshëm. ³«Mirësia jote nuk mbaron kurrë – them. – Besa jote qëndron e patundshme si qielli.»

⁴Ti the: «Kam zgjedhur një njeri, dhe kam lidhur besë me të; Davidit, të besuarit tim, iu përbetova:

⁵Gjithnjë do të jetë mbret një nga pasardhësit e tu; dinastinë tënde do ta ruaj përgjithmonë.»

⁶O Zot, qielli mburret për mrekullitë e tua, turma e engjëjve lavdëron besnikërinë tënde, ⁷sepse askush atje lart nuk është si ti, asnjë nga engjëjt nuk mund të krahasohet me ty. ⁸O Perëndi, frikën ti ngjall në këshillin qiellor; të gjithë ata që të rrethojnë, janë të mbushur me respekt të thellë për ty. ⁹O Perëndi, Zoti i gjithësisë, kush është aq i fuqishëm sa ti, kush e mban besën si ti?

¹⁰Ti zbut detin rebel. Kur tërbohen dallgët e tij, ti i qetëson ato përsëri. ¹¹Ti e vrave kuçedrën detare dhe e shtype me dorën tënde të fortë, i shpërndave armiqtë e tu. ¹²Ty të takon qielli, ty të takon toka, teriku me gjithçka që banon në të, sepse ti i krijove. ¹³Ti krijove veriuin dhe jugun; malet Tavor dhe Hermon të brohorasin ty. ¹⁴Vetëm ti e ke krahun e fortë, dorën e djathtë fitimtare të ngritur! ¹⁵Në drejtësi dhe në pakorruptueshmëri rri froni yt; mirësia dhe besnikëria të prijnë.

¹⁶Sa i lumtur është populli që të përshëndet me brohoritje! Ai jeton në praninë tënde fitimtare. ¹⁷Gëzohet çdo ditë, sepse ti je Perëndia e tij. Ti e mban atë që i ke premtuar; kështu e mban atë në jetë. ¹⁸I jep atij fuqinë tënde të mrekullueshme. Meqë ti na do, jemi të fortë. ¹⁹Ty, o Zot, të takon mbrojtësi ynë; mbreti ynë sundon në emrin tënd, o Perëndia e shenjtë e Izraelit.

²⁰Dikur u fole shërbëtorëve të tu besnikë; në një vegim u the: «Kam zgjedhur një të ri prej popullit, ia premtova një heroi ndihmën time. ²¹Kam gjetur Davidin, të besuarin tim, dhe e shugurova mbret me vaj të shenjtë. ²²Do ta mbaj me dorën time, do ta forcoj me fuqinë time. ²³Asnjë armik nuk do ta hedhë kurrë poshtë, asnjë kryengritës nuk do ta mposhtë. ²⁴Para syve të tij do t'i asgjësoj kundërshtarët e tij dhe do t'i rrëzoj përtokë të gjithë ata që e urrejnë. ²⁵Besnikëria dhe mirësia ime do të jenë për të të sigurtat. Meqë jam në anën e tij, do të shtohet pushteti i tij. ²⁶Do t'i jap pushtet mbi detin dhe do t'i nënshtroj lumenjtë e mëdhenj. ²⁷Ai do të më thotë: «Ti je ati im, je Perëndia ime, mbrojtësi im i fortë!» ²⁸Do ta bëjë të parëlindurin tim, më të lartin ndër mbretërit e tokës. ²⁹Në çdo kohë e rrethon mirësia ime, besëlidhja ime me të është e pathyeshme. ³⁰Pasardhës të vazhdueshëm atij do t'i jap, dinastia e tij do të jetojë sa qielli. ³¹Në qoftë se pasardhësit e tij nuk i dëgjojnë urdhrat e mi, heqin dorë nga Ligji im dhe ³²në qoftë se shkelin urdhërimet e mia dhe nuk i dëgjojnë rregullat, ³³atëherë do ta dënoj rëndë mosbindjen e tyre, dhe do t'i godas për mëkatet e tyre. ³⁴Por dashamirësinë time nuk do t'ia heq (Davidit); unë do t'ia mbaj besën. ³⁵Besëlidhja ime me të nuk do të shkelet, premtimet e mia nuk do të ndryshohen. ³⁶Një herë e përgjithmonë u përbetova dhe e garantova me shenjtërinë time: kurrë nuk do ta gënjej Davidin! ³⁷Dinastia e tij do të qëndrojë përgjithmonë; fronin e tij do ta kem gjithnjë parasysh, derisa të qëndrojë dielli, ³⁸përgjithmonë do të qëndrojë si hëna, ky dëshmitar besnik në re.»

³⁹E megjithatë, lejove që të binte dhe e dëbove! U zemërove me mbretin që vetë e emërove. ⁴⁰Besëlidhjen me shërbëtorin tënd e hoqe, kurorën e tij e hodhe në baltë dhe e turpërove. ⁴¹Muret e qytetit të tij i theve dhe kështjellat e tij i shkatërrove. ⁴²Të gjithë kalimtarët e plaçkitën. Fqinjët e tij tallen me të. ⁴³U dhe fitore kundërshtarëve të tij dhe të gjithë armiqtë e tij i mbushe me gëzim. ⁴⁴Shpatën e tij të mprehtë e le të topitej, dhe në luftë nuk e ndihmove. ⁴⁵I dhe fund pushtetit të tij mbretëror dhe fronin e tij e rrëzove përtokë. ⁴⁶Ti e bëre të plakej para kohe dhe e mbyte me turp e me faqe të zezë. ⁴⁷Edhe për sa kohë akoma, o Zot? A do të fshihesh përgjithmonë? Edhe sa kohë do të djegë zemërimi yt? ⁴⁸Mendo përsëri për mua; sa e shkurtër është jeta ime! Ti na krijove ne njerëzit për të jetuar për shumë pak kohë! ⁴⁹A ka mundësi që dikush të jetojë pa e gjetur vdekjen, që ndonjëri t'u shpëtojë kthetrave të botës së të vdekurve? ⁵⁰O Zot, ku janë dëshmitë e mëparshme për mirësinë tënde? Ia premtove Davidit dhe ia garantove me besën tënde!

⁵¹Mendo se si i shajnë shërbëtorët e tu! Detyrohem të duroj përqeshjen e shumë popujve.

⁵²O Zot, armiqtë e tu tallen me mbretin që vetë e emërove; e vënë në lojë në çdo hap. ⁵³U lavdëroftë Zoti përgjithmonë! Amen, ashtu qoftë!

LIBRI I KATËRT

Perëndia është i përjetshëm – njeriu i vdekshëm

Lutje e Moisiut, njeriut të Perëndisë.

90 O Zot, ti ke qenë mbrojtja jonë brez pas brezi. ²Ti, o Perëndi, ekzistojë para se të lindnin malet, para se bota të lindte, e ti qëndron në përjetësi. ³Ti i thua njeriut: «Bëhu përsëri pluhur!» Kështu e kthen atje ku ishte më parë. ⁴Për ty një mijë vjet janë si një ditë, si dje – të kaluara në çast, të shkurtra sa një orë gjumë. ⁵Njerëzit i dëbon; ata zhduken si ëndërr herët në mëngjes. Ata janë si bari; ⁶në mëngjes lulëzon dhe rritet, kurse në mbrëmje është tharë.

⁷Meqë zemërohesh dhe na kundërshton, jemi të humbur dhe duhet të zhdukemi. ⁸Sepse ti shikon gabimin më të vogël; ti i zbulon të gjitha mëkatet tona. ⁹Zemërimi yt peshon rëndë mbi jetën tonë, prandaj ajo

është kalimtare si psherëtimë. ¹⁰Ndoshta jetojmë shtatëdhjetë vjet, ndoshta edhe tetëdhjetë – por edhe vitet më të mira janë mundim dhe barrë! Sa shpejt kalon gjithçka, e ne nuk jemi më!

¹¹Por kush kupton sa i tmerrshëm është zemërimi yt, e kush e merr atë për zemër? ¹²Ta pranojmë sa e shkurtër është jeta jonë, që të vijmë në vetë!

¹³O Zot, edhe sa kohë do të zemërohesh me ne? Ki mëshirë për ne dhe kthehu te ne! ¹⁴Ta ndiejmë çdo mëngjes që ti na mban në dorë, atëherë ditët tona do të mbushen me ngazëllim dhe falënderim. ¹⁵Për shumë vjet bëre të binin mbi ne halle dhe fatkeqësi; na jep tani po aq vjet me gëzim! ¹⁶Të përjetojmë se si ndërhy, fëmijët tanë t'i shohin veprat e tua të mëdha! ¹⁷O Zot, Perëndia jonë, bëhu i mirë me ne! Puna jonë të mos jetë e kotë! Po, o Zot, ndihmona që të na dalë mbarë ajo që bëjmë!

Nën mbrojtjen e Perëndisë

91 Kush jeton nën mbrojtjen e Perëndisë më të lartë dhe mund të banojë tek ai që ka gjithëpushtet, ²mund t'i thotë Zotit: «Ti je strehimi im, tek ti jam i sigurt si në një kështjellë. O Perëndia ime, besoj në ty!»

³Mund të jesh i sigurt: Zoti do të të shpëtojë nga kurthet që të ngre njeriu nga tradhtia dhe nga shpifja. ⁴Ai i hap flatrat mbi ty, ti je i sigurt pranë tij. Si mburojë dhe mur mbrojtës të mbron besnikëria e tij. ⁵Nuk ke përse të frikësohesh: as nga rreziqet dhe tmerrri natën, as nga sulmet ditën, ⁶as nga murtaja që bie në terr, as nga epidemia që bën kërdinë në mesditë. ⁷Edhe në qoftë se pranë teje vdesin me mijëra dhe rreth teje bien me dhjetra mijëra njerëz, ty nuk do të gjejë gjë. ⁸Me sytë e tu do ta shohësh se si Perëndia i dënon të gjithë ata që e përbuzin, ata që nuk e përfillin. ⁹Ti do të thuash: «Zoti është strehimi im.» Po, ti e gjete mbrojtjen te Perëndia më i lartë. ¹⁰Prandaj asgjë e keqe nuk do të të ndodhë, asnjë fatkeqësi nuk do ta kërcënojë shtëpinë tënde. ¹¹Perëndia u dha urdhër engjëjve të vet, që të të mbrojnë, kudo që të shkosh. ¹²Ata do të të mbajnë për dore, që të mos pengohesh në ndonjë gur. ¹³As luanët e as gjarpërinjtë nuk do të të bëjnë dëm; ti do t'i shkelësh të gjithë me këmbë.

¹⁴Vetë Perëndia ka thënë: «Ai më qëndron besnik, prandaj do ta ruaj. Meqë më njeh e më nderon, do ta çoj në vend të sigurt. ¹⁵Kur të më thërrasë për ndihmë, do ta dëgjoj. Kur të jetë në rrezik, do t'i jem pranë; do ta nxjerr nga e keqja e do t'ia vë nderin në vend. ¹⁶Do t'i jap jetë të gjatë dhe të mbarë; ai do ta përjetojë ndihmën që priste.»

Falënderimi i Zotit sjell gëzim

92 *Këngë për ditën e adhurimit.*

²O Zot, gëzohem të të falënderoj ty, të lavdëroj më të Lartin me këngë; ³herët në mëngjes lavdëroj mirësinë tënde dhe natën bëj të njohur besnikërinë tënde, ⁴me tingëllimin e harpës me dhjetë tela, me muzikën e lahutës dhe të lirës.

⁵Ajo që bëre ti, o Zot, më sjell gëzim; ndërhyrja jote më bën të brohoras. ⁶O Zot, sa të fuqishme janë veprat e tua! ⁷Kush nuk ka mendjemprehtësi morale, nuk i dallon. Kush nuk do t'ia dijë për to, nuk do të kuptojë asgjë. ⁸Njerëzit që nuk i përfillin urdhërimet e tua, mund të mbijnë si bari, keqbërësit mund të lulëzojnë e të jenë të suksesshëm – në fund do të shfarosen! ⁹Ti, o Zot, që je lart mbi të gjithë, ti qëndron përgjithmonë. ¹⁰Por armiqtë e tu, o Zot, armiqtë e tu do të mbarojnë; do të dëbohen, ata keqbërësit!

¹¹Ti më dhe forcën e demit të egër dhe më ngarkove me nder e gëzim. ¹²Shoh rënien e armiqve të mi, dëgjoj vajtimin e kundërshtarëve që mendonin të më sulmonin.

¹³Kush i qëndron besnik Perëndisë, rritet si palma me blerim të përhershëm dhe bëhet i madh si cedrat e forta të Libanit. ¹⁴Besniku rritet pranë Zotit, Perëndisë sonë, si pema që rri në oborrin e Tempullit. ¹⁵Edhe në moshë të thyer jep fryte, mbetet gjithnjë plot me lëng dhe forcë. ¹⁶Jeta e tij dëshmon se Zoti vepron drejt, atij ia kam besën, tek ai nuk ka padrejtësi!

Zoti i mbarë botës

93 Zoti është mbret! Madhështia e mbështjell si mantel; fuqia e rrethon si brez.

²Toka ka themel të fortë, nuk shembet. ³O Zot, froni yt qëndron prej përjetësisë, ti je para çdo krijimi. ⁴Deti tërbonte, tërbonte dhe shungullonte me ulërimë – dhe vazhdimisht donte të tërbonte, deti! ⁵E madhe është ulërima e detit, edhe më të mëdha janë dallgët e tij, por më i madhi dhe më i forti je ti, o Zoti i qiellit!

⁶Urdhërimet e tua meritojnë besim të plotë dhe Tempullin tënd duhet ta përfillë çdokush, ta pranojë atë përgjithmonë si vendin e shenjtë, o Zot.

Gjyqtari i mbarë botës

94 Ty të takon hakmarrja! Eja në fund, o Zot, shfaqu! ²Ndërhyr, ti gjyqtar i mbarë botës, jepu njerëzve të pafytyrë atë që meritojnë!

³Edhe sa kohë do të triumfojnë të gjithë ata që të përbuzin? Edhe sa kohë, o Zot? ⁴Flasin e flasin, këta keqbërës, ata janë mburraveçë të pafytyrë dhe mendjemëdhenj. ⁵O Zot, popullin tënd e shtypin, njerëzit që të takojnë ty i shkelin! ⁶Pa ngurrim i vrasin vejushat dhe jetimët, si dhe të huajt, mysafirët në

tokën tënde. ⁷«Zoti nuk sheh asgjë – thonë. – Perëndia e Izraelit nuk kujdeset për këtë!»

⁸A ka më të marrë se ju? Kur do të mendoni pak, ju budallenj! ⁹Ai që u dha njerëzve veshët, a nuk do të mund të dëgjojë? Ai që u krijoi atyre sytë, a nuk do të mund të shohë vetë? ¹⁰Ai që i disiplinon kombet, a nuk do t'ju dënojë edhe ju? Ai që u jep njerëzve diturinë, ¹¹ai, Zoti, i di të gjitha planet e tyre dhe i di se sa të kota dhe të paarsyeshme janë ato.

¹²Lum ai që e disiplinon ti, o Zot, të cilit i jep dituri nëpërmjet Ligjit tënd! ¹³Kështu e mbron, që të mos bjerë në fatkeqësi, gjersa të hapet gropa për atë që përbuz Ligjin tënd. ¹⁴Popullin tënd nuk e mohon, o Zot, nuk i lë në baltë të tutë. ¹⁵Së shpejti gjyqtarët do të gjykojnë sipas drejtësisë, dhe të gjithë të drejtët do të gëzohen.

¹⁶Kush do të ndërhyjë për mua para keqbërësve? Kush do të më mbrojë nga njerëzit e këqij? ¹⁷O Zot, po të mos më ndihmoje ti, unë do të kisha vdekur përgjithmonë prej kohësh. ¹⁸Gjithnjë kur mendoja: «Tani po rrëzohem!», ti më mbështete me mirësinë tënde. ¹⁹Kur hidhërohesh nga mijëra shqetësime, më ngushëllove dhe më ktheve gëzimin.

²⁰A u lejohet gjyqtarëve të padrejtë të të thërrasin dhe në emër të drejtësisë sate të nxjerrin vendime të padrejta? ²¹Ata bashkohen kundër çdo njeriu që dëshiron t'u përmbahet urdhërimeve të tua; atë e dënojnë me vdekje, megjithëse është i pafajshëm.

²²Por ti, o Zot, Perëndia ime, ti je kështjella ime, vendi i sigurt ku mund të fshihem. ²³Ti ua shpague mëkatet dhe i asgjëson nëpërmjet së keqes së tyre. Po, o Zot, Perëndia jonë, zhduki!

Asnjë adhurim pa dëgjese

95 Ejani të këndojmë për nder të Zotit, ta përsëritim atë me brohoritje të gëzueshme; sepse ai është mbrojtësi ynë i fortë! ²Të paraqitemi para tij me falënderimin tonë, ta nderojmë me këngët tona! ³Sepse Zoti është Perëndia më i lartë, mbreti më i madh që sundon mbi të gjithë 'perënditë' e tjera. ⁴Nën pushtetin e tij është thellësia e tokës, dhe atij i takojnë majat e maleve. ⁵Deti i përket atij – ai e krijoi – edhe teriku, të cilin vetë e formoi. ⁶Ejani, të përkulemi, të biem përmbys para tij, ta adhurojmë, atë, Zotin, Krijuesin tonë! ⁷Sepse ai është Perëndia jonë, e ne jemi populli i tij, për të cilin ai kujdeset si bariu; na udhëheq si kope.

Sot vlen ta dëgjoni atë që ju thotë: ⁸«Mos jini aq të pandreqshëm sa ç'ishin dikur të parët tuaj në Merivë ose në rastin e Masës në shkretëtirë! ⁹Atje më provokuan, më vunë në provë, megjithëse i kishin parë veprat e mia. ¹⁰Mbarë brezi ngjalli tek unë neveri për dyzet vjet! Në fund duhej ta vija re: «Gjithçka që dëshirojnë, është e mbrapshtë; kurrë nuk e kërkuan vullnetin tim.» ¹¹Prandaj në zemërimin tim u përbetova: «Ata nuk do të hyjnë kurrë në tokën (e premtuar), ku unë dëshiroja t'u jepja pushim!»

Perëndia, mbreti i mbarë botës

96 Këndojini Zotit një këngë të re! Këndojini Zotit, ju banorët e mbarë botës! ²Këndoni për nder të Zotit, falënderojeni Perëndinë tuaj, tregoni ditë e natë se si ndihmon ai me dëshirë! ³Tregojini mbarë njerëzimit madhësitinë e tij, njoftojini të gjitha kombet për veprat e tij të mëdha!

⁴Zoti është i fuqishëm, duhet lavdëruar; atij i duhet pasur frikë më shumë se të gjitha 'perëndive' të tjera. ♦ ⁵Perënditë e kombeve janë vetëm idhuj të vdekur, por Zoti është ai që krijoi qiellin. ⁶Atë e rrethon pushteti dhe madhështia; madhështia mbush Tempullin e tij.

⁷Ngrihuni ta takoni, ju o kombe! Nderojeni Zotin, nënshtrojeni pushtetit të tij! ⁸Jepini atij nderin që i përket. Sillini dhuratat për t'i flijuar në Tempullin e tij! ⁹Bini përmbys para Zotit, kur të paraqitet në shenjtëroren e tij! Mbarë bota të dridhet para tij.

¹⁰Thuajuni të gjithë njerëzve: «Zoti është mbret!» Toka ka themele të forta, nuk do të shembet. Zoti do t'i sundojë të gjitha kombet me drejtësi! ¹¹Të gëzohet qielli, të ngazëllohet toka, të tërbohohet deti me gjithçka që jeton në të.

¹²Të gëzohen arat, bashkë me gjithçka që rritet në to; të gëzohen të gjitha pemët! ¹³Sepse po vjen Zoti; ai po vjen për ta siguruar drejtësinë në botë.

Ai do të mbretërojë mbi të gjitha vendet si gjyqtar i drejtë e i paanshëm.

♦ bëhet fjalë për fuqitë e errësirës që adhurohen nëpërmjet kulteve idhujtare të kombeve. Izraeli bënte përjashtim në sy të Zotit.

Mbreti i botës dhe populli i tij

97 Zoti është mbret! Të brohorasë mbarë toka, të gëzohen të gjithë ishujt.

²Zotin e rrethon errësira e thellë e reve; sundimi i tij është bazuar në të drejtën e në drejtësinë.

³Para tij shkon zjarri dhe i djeg të gjithë armiqtë e tij. ⁴Vetëtimja e tij ndrit mbarë botën; bota e shesh dhe dridhet. ⁵Malet shkrijnë si dyllë, para tij, Zotit të mbarë botës. ⁶Qielli shpall se si e mban fjalën, dhe të gjitha kombet shohin madhësitinë e tij.

⁷Të gjithë ata që adhurojnë shtatoret e idhujve dhe mburren për idhujt e tyre të vdekur, do të turpërohen, sepse të gjitha 'perënditë' e nderojnë Zotin. ⁸Në malin e Cionit flitet për këtë dhe gëzohet, brohoritet në të

gjitha qytetet e Judës, sepse ti, o Zot, korre fitore. ⁹O Zot, ti je më i larti në botë, ti je më i lartë se të gjitha 'perënditë'! ¹⁰Të gjithë ju që e doni Zotin, urrejeni të keqen! Meqë merrni anën e tij, ai e ruan jetën tuaj; ju çliron nga pushteti i armiqve të tij.

¹¹Së shpejti do të lindë dielli për të gjithë ata që ia mbajnë besën dhe e dëgjojnë me gjithë zemër; atëherë do të këndojnë plot gëzim! ¹²Gëzohuni për Zotin, ju që jeni besnikët e tij! Falënderojeni atë dhe mos harroni se ai është i shenjtë.

Zoti i botës ndihmon popullin e tij

98 Këndojuini Zotit një këngë të re! Për ne ai kreu mrekulli; me pushtetin e tij hyjnor korri fitore. ²Para mbarë botës Zoti tregoi se si e çliroi popullin e tij. Tani të gjithë e kanë të qartë: mund t'i zihet besë. ³E plotësoi premtimin e tij dhe i tregoi Izraelit mirësinë dhe besnikërinë. Të gjitha kombet e botës e panë se si na shpëtoi Perëndia jonë.

⁴Brohoritni për Zotin, ju banorët e botës! Kërceni nga gëzimi, lavdërojeni me këngë! ⁵Të kumbojë harpa për nder të tij, nderojeni duke u rënë veglave me tela! ⁶Të kumbojnë trumbetat dhe brirët, brohoritni për Zotin, sundimtarin e botës! ⁷Të gjëmojë deti me gjithçka që jeton në të; të gëzohet toka me të gjithë ata që banojnë në të! ⁸Të brohorasin lumenjtë dhe të këndojnë malet nga gëzimi! ⁹Sepse Zoti po vjen; po vjen për të siguruar drejtësinë në botë. Do të sundojë mbi të gjitha kombet dhe në të gjitha vendet si gjyqtar i drejtë dhe i paanshëm.

Perëndia i shenjtë është mbreti ynë

99 Zoti është mbret! Froni i tij është mbi engjëjt rojtarë; kombet dridhen, toka tundet. ²Zoti është i fuqishëm në qytetin e Cionit, sundimtar i pushtetshëm mbi të gjitha kombet.

³Të gjithë të të lavdërojnë, ty, Perëndinë e madh, që ngjall respekt të thellë! Ti je i shenjtë! ⁴Ty, mbretit, të takon pushteti, dhe ti siguron të drejtën. Ti i caktove rregullat për jetën tonë, ti vendose në Izrael drejtësinë dhe rendin.

⁵Lavdërojeni Zotin, Perëndinë tonë! Bini përmbys para fronit të tij! Ai është i shenjtë! ⁶Moisiu dhe Aharoni ishin priftërinjtë e tij, edhe Samueli mund t'i drejtohej atij; ata i luteshin atij, dhe ai u jepte përgjigje. ⁷Foli me ta nga shtëllunga e reve, dhe ata iu përmbajtën kërkesave dhe urdhërimeve që u besoi ai.

⁸O Zot, Perëndia jonë, ti e dëgjoje lutjen tonë; ia fale popullit tënd mëkatet, por, megjithatë ti duhej t'i dënoje gabimet. ⁹Lavdërojeni Zotin, Perëndinë tonë! Bini përmbys para malit të tij të shenjtë! Zoti, Perëndia jonë, është i shenjtë!

Ne jemi populli i tij

100 *Këngë falënderimi.*

Brohoritni për Zotin, ju banorët e botës! ²Vihuni me gëzim në shërbim të tij! Afrojuni atij me brohoritje të madhe! ³Mendohuni mirë: vetëm Zoti është Perëndi! Ai na krijoi dhe ne i takojmë atij. Ne jemi populli i tij, për të cilin ai kujdeset si bariu për kopenë e tij. ⁴Hyni në portat e Tempullit me këngë falënderimi, hyni në oborrin e brendshëm me këngë lavdërimi! Lavdërojeni Zotin, falënderojeni për veprat e tij! ⁵Sepse Zoti sillet mirë me ne; dashuria e tij nuk mbaron kurrë; e mban besën përgjithmonë.

Premtimi solemn i mbretit

101 *Këngë e Davidi.*

Do të këndoj për mirësinë dhe për drejtësinë, o Zot. Prandaj këndoj dhe luaj për nderin tënd.

²Kujdesem që të jetoj në mënyrë shembullore. Kur do të vish tek unë?

Me zemër të drejtë jetoj ndër ata që më rrethojnë. ³Nuk merrem me plane për të keqen. Shkelja e urdhërimeve të Perëndisë ngjall neveri tek unë, askush të mos flasë kështu për mua. ⁴Nuk dua t'ia di për ligësinë; prandaj qëndroj larg mashtrimit. ⁵Kush shpif për të afërmin – edhe kur nuk e bën këtë publikisht – atij do t'ia mbyll gojën përgjithmonë. Nuk duroj asnjëri që është mendjemadh dhe që përçmon të tjerët. ⁶Por i kërkoj me sy të gjithë ata që janë besnikë dhe të besuar; me njerëz të tillë shoqërohem. Kur dikush bën një jetë shembullore, e marr në shërbimin tim. ⁷Për mashtruesin nuk ka vend pranë meje dhe gënjeshtarët duhet të zhduken. ⁸Çdo mëngjes bëj gjyq të rreptë kundër të gjithë keqbërësve të tokës. Secilin që i shkakton tjetrit fatkeqësi, do ta largoj nga qyteti i Zotit.

Shpresa në vështirësi

102 *Lutja e një fatkeqi, të cilit i mbarojnë forcat dhe e qan hallin e tij para Zotit.*

²O Zot, dëgjoje lutjen time; të arrijë deri tek ti thirrja ime për ndihmë ³Tani që jam në rrezik, mos ma kthe shpinën! Më dëgjo tani, po të thërras; më dëgjo shpejt. ⁴Jeta ime po zhduket si tym, trupi im po më digjet si furrë. ⁵Forcat e jetës sime thahen si bari në vapën e diellit, edhe ushqimin e harroj. ⁶Vetëm të rënktoj e jam bërë i tëri kockë e lëkurë. ⁷I ngjaj zogut të egër në shkretëtirë, kukuvajkës që banon në gërmadha. ⁸I vetëm rri zgjuar në shtrat, si zogu i vetmuar në çati. ⁹Armiajtë e mi më shajnë vazhdimisht. Kur dëshirojnë të shajnë dikë, përmendin emrin tim e thonë: «Rëntë mbi ty fatkeqësia, siç ra

mbi atë njeri!»¹⁰Për ushqim kam vetëm pluhur e hi, lotët më përzihen në pije.¹¹Prej pakënaqësisë dhe zemërimit që ke ndaj meje, më ngrite lart dhe pastaj më rrëzove përtokë.¹²Jeta ime i ngjan ditës që po përrëndon; së shpejti nata do t'i përpijë hijet. Si bari në fushë, po fishkem, po thahem.

¹³Por ti, o Zot, mbretëron përgjithmonë, dhe të gjithë brezat do të flasin për ty.¹⁴Ti do të ndërhysh dhe do të kesh mëshirë për qytetin e Cionit. Është koha që të kujdesesh për të; ka ardhur koha e caktuar!¹⁵Ne, shërbëtorët e tu, i duam gurët e tij; na vjen keq që qyteti ka mbetur gërmadhë.

¹⁶Zotin ta pranojnë të gjitha kombet, të gjithë sundimtarët të përkulen para madhësisë dhe pushtetit të tij!¹⁷Meqë Zoti do ta rindërtojë qytetin e Cionit, do të shfaqet në madhësinë dhe pushtetin e tij.¹⁸Lutjet e të shtypurve nuk i refuzon, por i pranon ato me qejf.¹⁹Këto fjalë të mia duhet të shkruhen për brezin e ardhshëm; si populli i ri ai do ta lavdërojë Zotin.²⁰Që lart nga qielli Zoti hedh vështrimin në tokë nga lartësia e vendit të tij të shenjtë; ai përkulet²¹për të dëgjuar rënkimin e të burgosurve dhe për të liruuar të dënuarit me vdekje.²²Zotin do ta lavdërojnë në malin e Cionit, në mbarë Jerusalem do ta adhurojnë,²³kur atje të mbledhen kombet dhe ta nderojnë të gjithë mbretërit.

²⁴Në lulen e moshës Zoti m'i shteroi forcat, m'i shkurtoi ditët e jetës sime.²⁵Prandaj i them: «Perëndia ime! Mos më lër të vdes në lulen e moshës!»

Ti vetë mbijeton nëpër breza.²⁶Prej kohësh tokën e themelove, qiellin vetë e krijove.²⁷Ata do të kalojnë, por ti do të mbetesh. Ata do të vjetrohen dhe do të prishen si veshjet, ti i ndërrosh si rroba, dhe ata do të zhduken.²⁸Por ti do të mbetesh i njëjti, dhe vitet e tua nuk do të mbarojnë kurrë.²⁹Fëmijët tanë do të jetojnë në siguri dhe fëmijët e tyre do të jenë të sigurt nën mbrojtjen tënde.

Falja e madhe e falënderimit

103 *Këngë e Davidit.*

Do ta falënderoj Zotin me gjithë zemër, do t'i këndoj këngën time Perëndisë së shenjtë!²Do ta lavdëroj Zotin me të gjitha forcat e mia e kurrë nuk do ta harroj dashamirësinë e tij.

³M'i fali të gjitha mëkatet, më shëroi nga çdo sëmundje, më rrëmbeu nga varri dhe më mbuloi me mirësi dhe me mëshirë.⁵Me të mira e mbush jetën time dhe më jep forca të reja; ngrihem lart si shqiponjë.

⁶Zoti e plotëson premtimin e tij; ia siguron të drejtën popullit të shtypur.⁷Kështu i besoi Moisiut planet e tij, dhe popullit të Izraelit veprat e tij.⁸Zoti është plot mirësi dhe mëshirë, plot dashuri dhe durim të pakufishëm.⁹Nuk padit vazhdimisht dhe nuk mban inat përgjithmonë.¹⁰Nuk na dënon, megjithëse e meritojmë, nuk na paguan me çmimin e mëkateve tona.¹¹Sa i pamasë është qielli, aq e madhe është mirësia e Perëndisë ndaj besnikëve të tij.¹²Sa e largët është lindja nga perëndimi, po aq na i largon Perëndia mëkatet.¹³Zoti i do të gjithë ata që e nderojnë, si ati që do fëmijën e vet.

¹⁴Ai e di nga se jemi krijuar, e ka parasysh se ne jemi veçse pluhur!¹⁵Jeta e njeriut i ngjan barit, lulëzon si lulet në fushë;¹⁶era vjen nga shkretëtira dhe e zhduk, aty ku ishte, nuk i mbetet më asnjë gjurmë.¹⁷Por mirësia e Perëndisë mbetet përgjithmonë; ai ua mban besën atyre që e nderojnë dhe kujdeset për fëmijët dhe nipërit,¹⁸kur i qëndrojnë besnikë dhe veprojnë sipas rregullave të besëlidhjes së tij.

¹⁹Zoti e ka ngritur fronin e tij në qiell; si mbret sundon mbi mbarë botën.²⁰Ju engjëj të pushtetshëm, lavdërojeni Zotin, ju që i bindeni fjalës së tij dhe zbatoni urdhrat e tij.²¹Ju të pushtetshmit në qiell, lavdërojeni Zotin, ju shërbëtorët e tij, ju zbatuesit e vullnetit të tij!²²Edhe ju të gjitha qeniet e tjera, që ai ju ka krijuar, lavdërojeni Zotin, kudo që banoni në mbretërinë e tij! Unë vetë them: O Zot, të falënderoj!

Pushteti dhe mirësia e Krijuesit

104

Zotin do ta lavdëroj! O Zot, o Perëndi, sa i madh je! Ti je i veshur me madhësi dhe me shkëlqim,²ti je i mbuluar me dritë, porsia me mantel. E shtrin qiellin si fletë e çadrës,³banesën e ke ndërtuar mbi ujërat e qiellit. Ti i merr retë për karrocë, ti fluturon mbi flatrat e erës.

⁴Stuhia është lajmëtari yt, dhe zjarri në shërbimin tënd.

⁵Tokën e ndërtove në themele të forta; tani është e sigurt dhe nuk do të shembet.⁶Ujërat kishin mbuluar Tokën; ato qëndronin përmbi malet më të larta.⁷Nga zëri yt ato u frikësuan, nga bubullima jote ikën; nga malet u derdhën poshtë në lugina, deri në vendin që u caktove ti.⁸Ti u vure ujërave kufi; ato nuk do ta përmbysin më botën kurrë.

¹⁰Ti bën të dalin gurra që kthehen në përrenj, dhe rrugën e tyre e kërkojnë midis maleve.¹¹Në to mund të pinë të gjitha kafshët; gomarët e egër shuajnë atje etjen.¹²Në brigje zogjtë bëjnë çerdhet e tyre; nga gjethet e dendura dëgjohen këngët e tyre.¹³Nga qielli ti lëshon shiun mbi male; kujdesesh që toka ta pijë sa të ngopet.¹⁴Ti bën që të rritet bari për bagëtinë dhe bimët që vetë njeriu i kultivon; kështu atyre toka u jep ushqimin:¹⁵vera për t'u gëzuar, vajin për t'u zbukuruar, bukën për t'u forcuar.

¹⁶Edhe pemët e mëdha kanë ujë sa të ngopen, cedrat e Libanit që ti vetë i mbolle.¹⁷Në degët e tyre zogjtë bëjnë foletë, lart në majat e pemëve qëndrojnë lejlekët.¹⁸Malet më të larta janë për dhitë e egra; në shkëmbinj vjedullat gjejnë strehim.

¹⁹Hënë e bëre për të shënuar kohën; dielli e di kur duhet të perëndojë.²⁰Kur ti dërgon errësirën, bëhet natë dhe kafshët e pyllit fillojnë të lëvizin.²¹Luanët e rinj ulërijnë pas presë; presin nga ti, o Zot, që t'i ngopësh.²²Kur ngrihet dielli, ato tërhiqen për të pushuar në skutat e tyre.²³Atëherë zgjohet njeriu; shkon

në punën e tij dhe mundohet derisa të errësohet.

²⁴O Zot, çfarë mrekullish ke bërë! Gjithçka e ke rregulluar me urtësi; toka është mbushur plot me krijesat e tua. ²⁵Ja, deti i gjerë dhe i pamasë, gëlon nga qeniet e panumërta, nga kafshët e mëdha dhe të vogla.

²⁶Atje qarkullojnë anijet edhe kuçedra detare e rrezikshme që ti e krijoje për të luajtur me to. ²⁷Të gjitha qeniet e tua presin që t'u japësh ushqim në kohën e duhur. ²⁸Marrin atë që u shtrin dora jote; ti hap dorën dhe ata të gjithë ngopen. ²⁹Por kur u kthen shpinën, tronditen. Kur u heq frymën e jetës, ato vdesin dhe kthehen në pluhur. ³⁰Kur u dërgon rishtas frymën tënde, fillon përsëri jeta. Ti i jep tokës pamjen e re.

³¹Madhështia e Krijuesit do të mbetet e dukshme përgjithmonë. Zoti kënaqet për atë që krijoi! ³²Tokën e shikon dhe ajo tundet; malet i prek dhe ato lëshojnë tym.

³³Do t'i këndoj Zotit gjithë jetën time; do ta lavdëroj Perëndinë tim, sa të kem frymë. ³⁴Dëshiroj ta gëzoj Atë me këngën time, sepse vetë gëzohem për Zotin tim. ³⁵Kush ngrihet kundër Zotit, duhet të zhduket nga toka. Të mos ketë më keqbërës!

Zotin do ta falënderoj! Lavdi Atij!

Perëndia e mban fjalën

105 Falënderojeni Zotin! Thuaje me zë të lartë se kush është Perëndia juaj; tregoj tu të gjitha kombeve ç'ka bërë ai! ²Këndoni dhe luani për nder të tij. Kujtoni mrekullitë e tij! ³Jini krenarë për të, për Perëndinë e shenjtë! Gëzohuni për të, ju që jeni besnikët e tij! ⁴Afrojuni Zotit, sepse ai është i fuqishëm; kërkonti në çdo kohë praninë e tij! ⁵⁻⁶Ju pasardhësit e shërbëtorit të tij, Avrahamit, ju pasardhësit e Jakovit, të zgjedhurit e tij, kujtoni veprat e tij të fuqishme, mrekullitë dhe vendimet e tij gjyqësore!

⁷Ai, Zoti, është Perëndia jonë, sundimi i tij përfshin mbarë botën. ⁸Ai nuk e harron kurrë besëlidhjen e tij me ne, premtimi i tij vlen për mijëra breza. ⁹Ashtu iu përbetua Avrahamit, ashtu ia vërtetoi Izakut me betim. ¹⁰Ashtu i premtoi edhe Jakovit, si besëlidhje të përvetshme me Izraelin. ¹¹Tha: «Po ju jap mbarë tokën e Kënaanit, që ta keni si trashëgim.» ¹²Atëherë ishte e lehtë për t'i numëruar, ishin vetëm një grusht njerëzish, të huaj të imigruar në tokën (e premtuar). ¹³Shkonin nga një popull tek tjetri, duke u endur nëpër vendet e sundimtarëve të shumtë. ¹⁴Por Perëndia nuk lejonte që të shtypeshin nga askush, për hatrin e tyre i paralajmëroi sundimtarët: ¹⁵«Mos i prekni shërbëtorët e mi të zgjedhur! Mos u prekni asnjë qime flloku lajmëtarëve të mi!»

¹⁶Ai shkaktoi në vend uri të madhe, dhe njerëzit nuk gjenin asnjë për të ngrënë. ¹⁷Por kishte dërguar para tyre një njeri, Josefin, që u shit skillav. ¹⁸Atij i vunë prangat në këmbë, ia rrethuan qafën me unazë, ¹⁹derisa të plotësoheshin profecitë e tij dhe të dilte i pafajshëm sipas fjalës së Zotit. ²⁰Mbreti dha urdhrë t'i zgjidheshin prangat; sundimtari i shumë popujve e liroi. ²¹I besoi pushtetin, administrimin e mbarë pronës së tij, ²²që t'u jepte ministrave urdhra, këshilltarëve mbretërorë t'u mësonte urtësi.

²³Atëherë Jakovi erdhi në Egjipt, Izraeli u bë mysafir në vendin e hamitëve. ²⁴Zoti e shumëzoi popullin, e bëri më të fuqishëm se shtypësit e tij. ²⁵Ashtu shndërroi mendjen e egjiptianëve; ata filluan t'i urrenin izraelitët dhe t'i mashtronin fshehtas shërbëtorët e Perëndisë. ²⁶Atëherë ai dërgoi Moisiun, të besuarin e tij, dhe Aharonin, të cilin vetë e kishte zgjedhur. ²⁷Ata kryen mrekulli të profetizuara, dëshmitë e tij në tokën e hamitëve. ²⁸Dërgoi errësirën më të dendur, dhe (egjiptianët) iu bindën urdhrit të tij. ²⁹Shndërroi në gjak ujërat e egjiptianëve dhe bëri të ngordhnin peshqit e tyre. ³⁰Bretkosat gëluan në mbarë vendin, hynë deri në dhomat e mbretit. ³¹Me urdhrin e Zotit u dyndën dëmtuesit; tufat e mushkonjave mbuluan mbarë Egjiptin. ³²Në vend të shiut u dërgoi breshër, dhe rrufeja goditi gjithkund në tokë. ³³Ua shkatërroi hardhitë dhe fiqtë, të gjitha pemët i theu në krahinën e tyre. ³⁴Me urdhrin e tij u shfaqën karkalecat, një ushtri e panumërt shkatërrimtare ³⁵që nuk la në këmbë asnjë fije bari dhe shkretoi fushat anekënd. ³⁶Në fund bëri të vdisnin të parëlindurit, goditi krenarinë e familjeve egjiptiane.

³⁷Pastaj i bëri të tijtë të dilnin nga vendi, të ngarkuar me pasuri prej ari dhe argjendi; në fiset e tyre askush nuk mbeti prapa. ³⁸Mbarë Egjipti u gëzua për nisjen e tyre; kaq e madhe ishte frika prej Izraelit.

³⁹Me një re Zoti mbrojti popullin e tij, dhe zjarri ia ndriti natën. ⁴⁰Kur iu lutën, Zoti u dërgoi shkurtë; me bukë prej qiellit ai i ngopi. ⁴¹Hapi shkëmbin dhe buroi ujë; si lumë rrodhi nëpër shkretëtirë.

⁴²Ashtu bëri për shkak të premtimit të tij të shenjtë, që i kishte dhënë Avrahamit. ⁴³Kur e çliroi popullin e tij të zgjedhur, atëherë ata këndonin dhe ngazëllonin nga gëzimi. ⁴⁴U dha tokën e popujve të tjerë, u dha për pronë frytet e punës së të huajve, ⁴⁵që të ndiqnin udhëzimet e tij dhe t'u bindeshin urdhrave të tij.

Lavdi Zotit!

Pabesia e Izraelit dhe besa e Perëndisë

106 Haleluja – lavdi Zotit! Falënderojeni Zotin, sepse ai është i mirë ndaj nesh, dashuria e tij nuk mbaron kurrë! ²Kush mund t'i numërojë të gjitha veprat e tij dhe ta falënderojë atë siç duhet?

³Sa të lumtur janë të gjithë ata që e drejtojnë jetën sipas udhëzimeve të Perëndisë e në çdo kohë zbatojnë atë që kërkon ai!

⁴Kur t'i tregosh popullit tënd dashuri, o Zot, mendo edhe për mua! Kur ta çlirosh, më ndihmo edhe mua!

⁵Dua të provoj lumturinë e të zgjedhurve të tu, të gëzohem bashkë me popullin tënd, të ngazëllohem

bashkë me të gjithë ata që të takojnë ty.

⁶Ne mëkatuam kundër teje, njëlloj si të parët tanë, bëmë padrejtësi dhe u ngarkuam me faj.

⁷Atëherë në Egjipt, të parët tanë nuk kuptuan asgjë nga mrekullitë e Perëndisë. Harruan dëshmitë e shumta të mirësisë së tij, e kundërshtuan në bregun e Detit të Xunkthtë. ⁸Megjithatë, ai i shpëtoi dhe u tregoi fuqinë e tij të madhe, sepse nderi i tij ishte në rrezik. ⁹E qortoi rreptë Detin e Xunkthtë dhe deti u tha. Aty ku zakonisht kishte ujëra të thella, bëri që të zgjedhurit e tij të kalonin në terik. ¹⁰I shpëtoi nga armiqtë e mbushur me urrejtje dhe i çliroi nga pushteti i tyre. ¹¹Ujërat i mbuluan ata që i ndiqnin, asnjëri prej tyre nuk mbeti i gjallë. ¹²Atëherë u zunë besë fjalëve të tij dhe e lavdëruan atë me këngë.

¹³Por pas pak veprat e tij i harruan; nuk pritën të plotësohej plani i tij. ¹⁴E provokuan Perëndinë në shkretëtirë, se nuk mund t'u qëndronin epsheve të tyre. ¹⁵U dërgoi atë që kërkonin; por në fund ai i sëmuri aq rëndë, saqë u dobësuan gjithnjë e më shumë.

¹⁶Në fushim plasi xhelozia për Moisiun edhe për Aharonin, shërbëtorin e kushtuar të Zotit. ¹⁷Atëherë toka u hap menjëherë, gllabëroi Datanin dhe Aviram bashkë me farefisin e tyre dhe u mbyll përsëri mbi ta.

¹⁸Një zjarr shpërtheu në mesin e tyre dhe e përpiu mbarë hordhinë kryengritëse.

¹⁹Në Horev bënë për vete figurën e demit, ranë përmbys para metalit të derdhur. ²⁰Madhështinë e Zotit e shkëmbyen me shtatoren e kaut që ha barin. ²¹Perëndinë, Shpëtimtarin e tyre, e harruan; harruan edhe veprat e tij të mëdha në Egjipt, ²²edhe mrekullitë e tij në tokën e pasardhësve të Hamit, veprimtarinë e tij në breg të Detit të Xunkthtë, që ngjall frikë dhe respekt të plotë. ²³Prandaj ai mendoi t'i shfaroste të gjithë së bashku; por Moisiu, i zgjedhuri i tij, ndërhyri, u bë ndërmjetës, dhe e largoi prej tyre zemërimin e Perëndisë, që populli të mos shfarosej plotësisht.

²⁴Pastaj nuk e përfillën tokën e mrekullueshme (të premtuar), sepse nuk i zunë besë premtimit të Perëndisë; ²⁵ngritën krye nën çadrat e tyre e nuk deshën ta dëgjonin më Zotin. ²⁶Atëherë iu përбетua me dorë të ngritur t'i linte të vdisnin në shkretëtirë ²⁷dhe t'i shpërdante gjithkund pasardhësit e tyre, që të vdisnin ndër popuj të huaj.

²⁸Edhe i dorëzuan që të nderonin Baalin, idhullin e malit Peor. Hëngrën mishin e kafshëve të flijuara për nder të idhujve të vdekur. ²⁹Me sjelljen e tyre e ngacmuan Zotin, i cili u zemërua me ta, dhe papritur mbi ta ra fatkeqësia. ³⁰Por Pinhasi ndërhyri, bëri gjyq dhe murtaja pushoi. ³¹Me sjelljen e tij fitoi miratimin e Perëndisë; të mos e harrojnë të gjithë brezat e ardhshëm!

³²Pranë burimit të Merivës ndodhi po ashtu: e provokuan Zotin dhe bënë që zemërimi i Zotit të binte mbi Moisiun. ³³Aq shumë e ngacmuan, saqë ai foli pa u menduar.

³⁴Popujt e tjerë nuk i shfarosën, pavarësisht se Zoti kishte urdhëruar kështu. ³⁵Krijuan lidhje martesore me popujt të huaj dhe morën zakonet e tyre. ³⁶Iu nënshtruan idhujve të gdhendur, e kjo u solli fatkeqësi.

³⁷Morën bijtë dhe bijat e tyre dhe ua kushtuan djajve. ³⁸Derdhën gjakun e të pafajshmëve, gjakun e fëmijëve të tyre që i vranë për nder të idhujve të Kënaanit; kështu përdhosën tokën e premtuar. ³⁹Ata u bënë të papastër me sjelljen e tyre; ajo që bënë, ishte tradhti ndaj Perëndisë. ⁴⁰Zoti u zemërua me popullin e tij; prona e vet ngjalli tek ai neveri. ⁴¹Ua dorëzoi ata popujve të huaj; ata i sunduan njerëz të mbushur me urrejtje. ⁴²Ata i plaçkitën armiqtë dhe i shtypën me dorë të hekurt. ⁴³Zoti i çliroi herë pas here; por ata u rebeluan përsëri dhe kështu ranë nga shiu në breshër. ⁴⁴Por kur dëgjoi thirrjen e tyre për ndihmë, kur pa frikën dhe dëshpërimin e tyre, ⁴⁵atëherë Zoti përsëri e mbajti mend besëlidhjen e tij, premtimin e tij. Meqë është shumë i mirë, i erdhi keq që i kishte dëbuar në zemërimin e tij. ⁴⁶Prandaj bëri që të gjenin mëshirë tek të gjithë ata që i kishin robëruar.

⁴⁷O Zot, Perëndia jonë, na shpëto! Na nxirr nga popujt e huaj dhe na mblidh përsëri! Atëherë do të të lavdërojmë ty, Perëndinë tonë të shenjtë, dhe do të gëzohemi të të falënderojmë!

⁴⁸Lavdi i qoftë Zotit, Perëndisë së Izraelit, në jetë të jetëve! E të gjithë duhet të thonë: «Amen! Halelujal!»

LIBRI I PESTË

Këngë falënderimi e të shpëtuarve

107 Falënderojeni Zotin, sepse ai është i mirë ndaj nesh, dashuria e tij nuk mbaron kurrë! ²Kështu duhet të thonë të gjithë ata që Zoti i çliroi! I shpëtoi nga duart e armiqve të tyre ³dhe i ktheu në shtëpi nga vendet e huaja, nga lindja dhe nga perëndimi, nga veriu dhe nga jugu.

⁴Disa u endën në shkretëtirë pa e gjetur rrugën; ata ishin larg krahinës së banuar. ⁵Të munduar nga uria dhe etja, ata kishin humbur çdo shpresë. ⁶Atëherë në pikën e hallit, Zotin e thirrën për ndihmë dhe ai i shpëtoi nga rreziku. ⁷I çoi në rrugën e drejtë dhe bëri që të gjenin një vend të banuar. ⁸Pra, ata duhet ta falënderojnë Zotin për mirësinë e tij, ta lavdërojnë për shpëtimin e tij të mrekullueshëm! ⁹U dha të pinin atyre që po vdisnin nga etja, dhe të uriturve u siguroi ushqim të bollshëm. ¹⁰Të tjerët, të burgosur të mjerë të lidhur me zinxhirë, ishin zhytur në errësirë pa shpresë, që diellin ta shihnin përsëri. ¹¹Ata ishin rebeluar kundër Perëndisë, kishin hedhur në erë urdhërimet e Zotit. ¹²Kështu, me mundime të rënda kryeneçësinë ua theu; i shtriu përtokë, dhe askush nuk i ndihmoi ata të ngriheshin. ¹³Të dëshpëruar ata e thirrën Zotin për ndihmë, i cili i shpëtoi ata nga rreziku. ¹⁴I nxori nga burgu dhe ua theu prangat. ¹⁵Pra, ata duhet ta falënderojnë Zotin për mirësinë e tij, ta lavdërojnë për shpëtimin e tij të mrekullueshëm! ¹⁶Se

dyert e veshura me metal i theu, dhe shulat e hekurt ai i copëtoi.

¹⁷Edhe të tjerët ishin aq të marrë, saqë e kundërshtuan Zotin; mëkati i tyre u solli fatkeqësi të madhe. ¹⁸U erdhi pëshiturë nga çdo ushqim dhe jeta e tyre mbahej në një fije peri. ¹⁹E thirrën Zotin për ndihmë, dhe ai i shpëtoi nga rreziku. ²⁰Dha urdhër dhe u shëruan; kështu i ruajti nga varri. ²¹Ta falënderojnë Zotin, pra, për mirësinë e tij, ta lavdërojnë për shpëtimin e tij të mrekullueshëm. ²²Ta falënderojnë me flijimin e dhuratave dhe ta shpallin plot gëzim atë që bëri! ²³Nëpër det u nisën të tjerët dhe shkuan në vende të largëta, për të bërë tregti në ato brigje. ²⁴Të habitur ata përjetuan se ç'mund të bëjë Zoti dhe se si i zotëron elementet e natyrës. ²⁵Me urdhrin e tij u ngrit stuhia dhe dallgët u bënë shumë të mëdha. ²⁶Anija e tyre kërceu lart në qiell dhe ra përsëri në humnerat e detit. Nga frika dhe tmerri ata sa nuk po vdisnin. ²⁷Tundeshin dhe lëkundeshin porsitë të dehur; urtësia e tyre kishte marrë fund. ²⁸Zotin e thirrën për ndihmë dhe ai i shpëtoi nga rreziku. ²⁹Bëri që stuhia të shndërrohej në fllad të lehtë, dhe dallgët e tërbuara shpejt u qetësuan. ³⁰Atëherë atyre zemra iu lehtësua, dhe Zoti i çoi në limanin e dëshiruar. ³¹Ta falënderojnë, pra, Zotin për mirësinë e tij, ta lavdërojnë për shpëtimin e tij të mrekullueshëm. ³²Të tregojnë për këtë në kuvendin e popullit, dhe ta lavdërojnë për këtë në këshillin e pleqve!

³³Perëndia mund t'i thajë lumenjtë, të bëjë stepë luginat plot me ujë, ³⁴dhe tokën shterpë tokë pjellore, kur banorët e saj nuk e përfillin drejtësinë. ³⁵Edhe shkretëtirën ai mund ta shndërrojë në fushë, dhe në stepë të bëjë të shpërthejnë burimet. ³⁶Atje mund të jetojnë ata që po vdesin nga uria; të ndërtojnë një qytet ku mund të banojnë. ³⁷Punojnë tokën, mbjellin vreshta dhe mbledhin të korrat e tyre të shumta. ³⁸Perëndia u dhuron lumturi dhe sukses, dhe atyre u lindin shumë fëmijë; edhe kopetë atyre u shtohen. ³⁹Pastaj zvogëlohen gjithnjë e më shumë, të munduar nga fatkeqësia dhe shtypja, ⁴⁰atëherë Zoti të parët e tyre i turpëron dhe i bën të enden në shkretëtirën pa fund. ⁴¹Por të varfrit ai i çliron nga rreziku dhe bën që familjet e tyre të rriten si kope.

⁴²Të gjithë ata që e dëgjojnë Zotin, do ta shohin këtë e do të gëzohen; por gojët e njerëzve të këqij duhet të heshtin. ⁴³Kush është i urtë, t'i vërë re këto dhe do ta kuptojë se si i mban Zoti premtimet e tij.

Siguria në rrezik të madh

108 *Këngë e Davidit.*

²Zemra ime u qetësua, o Perëndi, e ndiej veten përsëri të sigurt; do të të lavdëroj me këngë. Po, ashtu do të bëj! ³Harpë dhe lahutë, zgjohuni, se sot do të zgjoj diellin! ⁴Ty, o Zot, të sjell falënderimin tim; për ty do të këndoj para të gjithë popujve; ⁵sepse mirësia jote është më e madhe se qielli, dhe besnikëria jote arrin deri në re! ⁶O Perëndi, ndrite qiellin me madhësitinë tënde, dhe mbushe tokën me fuqinë tënde! ⁷Ndërrhyr me dorën tënde të fuqishme, jepi përgjigje thirrjes sime, na shpëto, sepse ti na do!

⁸Nga shenjtërorja e tij Perëndia jep përgjigje: «Gëzohem për fitoren time – thotë. – Popullit tim do t'i jap për trashëgim Shehemin, do t'i ndaj luginën e Sukotit. ⁹Mua më takon Gileadi, mua më përket Mënasheu, Efraimi është përkrenarja ime dhe Juda është skeptri im. ¹⁰Moavi duhet të më shërbejë për legen, mbi Edomin e hedh këpucën time. Kundër filistenjve lëshoj kushtrimin!»

¹¹Kush do të më sjellë në qytetin e fortifikuar, kush do të më çojë deri në Edom? ¹²Përveç teje, kush mund ta bëjë këtë, o Perëndi? Por ti na dëbove dhe nuk i shoqëron më ushtritë tona në luftë! ¹³Na ndihmo në hallin tonë; ndihmë së njerëzve nuk mund t'i zihet besë!

¹⁴Me Perëndinë në anën tonë, do të kryejmë vepra të guximshme; sepse ai do t'i thyejë armiqtë tanë.

Lutja e një të padituri të pafajshëm

109 *Këngë e Davidit.*

Ti, o Perëndi, të cilit gjithnjë i këndoj këngët e falënderimit, mos hesht më! ²Shpifarakë të pandërgjegjshëm më akuzojnë; nga ana e tyre vetëm gënjeshtër dëgjoj. ³Me fjalë armiqësore ata më rrethojnë, pa arsye më kufizojnë. ⁴Miqësisë sime i përgjigjen me padi; por unë për ta iu luta Perëndisë. ⁵Të mirën ma paguajnë me të keqe; dashurisë sime i përgjigjen me urrejtje.

⁶«Duhet gjetur një gjyqtar, – thonë, – një gjyqtar i korruptuar për ta dënuar, një avokat që e padit! ⁷Në fund duhet t'i japë fajësinë, edhe lutja e tij duhet llogaritur si krim! ⁸Vetëm pak vjet zgjastë jeta e tij, dhe pastaj një tjetër ia marrtë pozitën! ⁹Fëmijët e tij u bëfshin fëmijë jetimi, dhe gruaja e tij u bëftë veshushë e pambrojtur! ¹⁰Fëmijët e tij banofshin në gërmadha dhe u endshin larg shtëpisë, që të kërkojnë lëmoshë.

¹¹Tërë pronën e tij e marrshin fajdexhinjtë, dhe prodhimin e punës ia vjedhshin të huajt. ¹²Të mos mbetet askush që të nderojë kujtimin e tij dhe t'i vijë keq për fëmijët që kanë mbetur jetimë! ¹³U shfarosshin të gjithë pasardhësit e tij, në brezin e ardhshëm u harroftë emri i tij! ¹⁴Zoti t'i llogaritë padrejtësinë e stërgjyshërve të tij, edhe fajësia e nënës së tij mbestë pa u shlyer! ¹⁵Zoti të mos harrojë asgjë! T'i shuajë emrat e këtyre individëve, që askush të mos i mbajë mend në tokën e premtuar! ¹⁶Sepse ky njeri nuk mendoi kurrë t'u bënte mirë të tjerëve. Të varfrit dhe nevojtarët i përndoqi, ata i dëboi pa shpresë drejt vdekjes. ¹⁷I pëlqente mallkimi, prandaj mallkimi e zuri. Nuk donte t'ua falte të tjerëve mëkatet, prandaj bekimi u largua nga ai. ¹⁸Donte të mallkohej, në qoftë se ishte me faj; u fsheh në këtë mallkim sikur të ishte mantel mbrojtës. E mallkimi e depërtoi si uji që pihet, si vaji, me të cilin lyhet. ¹⁹Prandaj mallkimi të

mbetet tek ai, ta mbulojë si këmishë, si brez ta rrethojë përgjithmonë!»²⁰O Zot, dënoji vetë në këtë mënyrë të gjithë ata që më akuzojnë e më shpifin!²¹Ti, o Zot, o Perëndia ime, do të më trajtosh siç i takon emrit tënd; mirësia jote është e përsosur. Më shpëto!²²Jam i varfër dhe i pambrojtur – më kanë fyer rëndë;²³Zhdukem si hija e natës; duan të më heqin qafe si insekt të bezdisshëm.²⁴Nga agjërimet e shumta më priten gjunjët, nga mungesat që kam më është dobësuar trupi.²⁵Armiqtë e mi tallen me mua, kur më shohin dhe tundin kokën me përbuzje.

²⁶O Zot, Perëndia ime, më qëndro pranë! Më ndihmo, pres mirësinë tënde!²⁷Bëje të njohur se ti e bën, se ti vetë, o Zot, dëshirove ashtu!²⁸Ata më shajnë, por ti do të më bekosh. Ata më sulmojnë dhe mposhten, por unë do të këndoj nga gëzimi.²⁹I zëntë turpi dhe faqja e zezë të gjithë ata që më akuzojnë, i mbulofshin si mantel.

³⁰Do ta lavdëroj Zotin me zë të lartë, në mbledhjen e madhe do ta lavdëroj!³¹Sepse të pambrojturin ai do ta ndihmojë dhe do ta shpëtojë nga gjyqtarët që duan ta dënojnë me vdekje.

Premtimi i Perëndisë ndaj mbretit

110 *Këngë e Davidit.*

Perëndia, 110Zoti, të thotë ty, Zoti dhe Mbreti im: «Ulu në të djathtën time, gjersa t'i nënshtroj armiqtë e tu dhe t'i vë për shtrojë të këmbëve të tua.²Zoti të emëroi mbret në Cion. Prej andej mbretërinë tënde do ta zgjerosh; ti do të sundosh mbi të gjithë armiqtë e tu!³Nga populli yt, burra të zgjedhur do të të shoqërojnë, me dëshirë do të vijnë pas, kur t'i thërrasësh për luftë. Me veshje shenjtërore, me shkëlqimin e agimit, do të vijnë tek ti të rinjtë, të freskët si vesa e mëngjesit.»

⁴Duke u betuar Zoti të premton: «Ti je prifti im sipas rendit të Melkicedekut dhe ashtu do të mbetesh përgjithmonë.» Këtë premtim ai nuk e merr mbapsht.⁵Zoti do të të dalë krahe. Në ditën e zbatimit të vendimit gjyqësor do t'i rrëzojë mbretërit përtokë.⁶Kur të zbatojë mbi kombet vendimin gjyqësor, kufomat e të vdekurve do të shtrihen gjithkund; sundimtarët e shumë vendeve do t'i shkatërrojë.

⁷Mbreti do të pijë nga përroi pranë rrugës, e ashtu i forcuar, do të mbetet fitimtar.

Falënderim për mrekullitë e Perëndisë

111 Haleluja – lavdi Zotit! Do ta falënderoj Zotin me gjithë zemër, në mes të kishës së besnikëve të tij.²Sa të fuqishme janë veprat e Zotit! Të gjithë ata që kënaqen me të, mendojnë vazhdimisht për to.³Veprimi i tij është plot nder dhe madhështi; të tijëve ua mban besën përgjithmonë.

⁴Vetë kujdeset, që veprat e tij të mos harrohen. Zoti është plot mirësi dhe mëshirë!⁵Atyre që e dëgjojnë, ai u siguron jetën; kurrë nuk e harron besëlidhjen e tij me ta.⁶I tregoi popullit të tij sa i fuqishëm është; ia dhuroi atij vendet e popujve të tjerë.⁷Ajo që bën ai, është e besuar dhe e drejtë. Urdhërimet e tij meritojnë besim;⁸përgjithmonë qëndrojnë të patundura dhe duhen zbatuar me saktësi dhe besnikëri.⁹Zoti e çliroi popullin e tij dhe lidhi me të besëlidhjen që vlen përgjithmonë. Ai është i shenjtë dhe ngjall respekt të thellë.¹⁰Frika prej Zotit është parimi i urtësisë. Kush vepron kështu, është njeri i arsyeshëm.

Lavdia e Zotit nuk mbaron kurrë!

Lumturia e besnikëve

112 Haleluja – lavdi Zotit! Sa i lumtur është ai që e përfill dhe e nderon Zotin, ai që kënaqet me urdhërimet e Perëndisë!²Pasardhësit e tij bëhen të fuqishëm në tokën (e premtuar), sepse kush e dëgjon Zotin, fëmijët e tij bekohen nga Ai.³Mirëqenia dhe pasuria janë në shtëpinë e tij, besnikëria e tij ndaj Zotit mbetet e patundur përgjithmonë.⁴Edhe në kohët më të errëta drita ndrin për këdo që dëgjon Perëndinë dhe që vetë është plot mirësi dhe mëshirë, sepse i qëndron besnik Zotit.⁵I ecën mirë njeriut që u jep të varfërve lëmoshë dhe hua, dhe që në gjithçka që ndërmerr, përfill drejtësinë e caktuar nga Perëndia.⁶Kurrë nuk do të tundet, kurrë nuk do të harrohet besnikëria e tij.⁷Lajmi i keq nuk e frikëson, me zemër të qetë Zotit i beson.⁸Nga vendi nuk luan, pa frikë dhe plot guxim, qëndron të shikojë se si do të munden armiqtë e tij.⁹Me zemërgjerësi ai u jep nevojtarëve; besnikëria e tij ndaj Zotit mbetet përgjithmonë e palëkundur. Prandaj i dhurohet pushteti dhe nderi.¹⁰Njeriu i pabesë, e sheh këtë dhe tërbohët, dhëmbët kërcëllin dhe plas nga inati. Kështu, i prishen atij planet e këqija.

Madhështia dhe mëshira e Perëndisë

113 Haleluja – lavdi Zotit! Ju, shërbëtorët e tij, lavdërojeni Zotin! Lavdërojeni emrin e tij të madh!²Falënderojeni Zotin tuaj të fuqishëm tani dhe përgjithmonë!³Prej vendit ku lind dielli deri tek atje ku perëndon – Zoti lavdërohet kudo!

⁴Zoti është sundimtar mbi të gjitha kombet, dhe madhështia e tij qëndron më lart se qielli.⁵⁻⁶Në qiell ose në tokë, a i ngjan kush Zotit, Perëndisë sonë, atij që është ulur në fron në qiellin më të lartë dhe shikon poshtë në thellësitë më të madhe?⁷Të varfrin e nxjerr nga varfëria, të pambrojturin nga mjerimi i tij,⁸dhe i jep vendin e nderit pranë të nderuarve të popullit të tij.⁹Gruas beronjë i siguron shtëpinë dhe e bën të jetojë si nënë e lumtur.

Lavdi Zotit – Haleluja!

Perëndia që ngjall respekt të thellë

114 Kur Izraeli u largua nga Egjipti, kur pasardhësit e Jakovit u larguan nga populli, gjuhën e të cilit ata nuk e dinin, ²atëherë Zoti e zgjodhi Judën për shenjtërore; Izraeli u bë sfera e sundimit të tij.

³Deti e pa atë dhe iku, Jordani u tërhoq para tij, ⁴malet kërcyen përpjetë si desh dhe kodrat u hodhën lart si qengja.

⁵Ti, o det, përse ike prej tij? Ti, o Jordan, përse u tërhoqe? ⁶Ju, o male, përse kërcyret si desh? Ju, o kodra, përse u hodhët si qengja?

⁷Ti, o tokë, tundu para Zotit, dridhu, kur të shfaqet Perëndia e Jakovit, ⁸i cili e shndërron shkëmbin në pellg, dhe gurin e fortë në burim uji!

Vetëm Perëndia u nderoftë

115 Jo ne, o Zot, jo ne, por emrin tënd ndero! E dimë se ti je i mirë dhe e mban besën! ²Përse i lejon kombet e tjera të thonë: «Ku është futur, pra, Perëndia juaj?»

³Perëndia jonë? Ai është në qiell! Gjithçka që dëshiron, ai e bën! ⁴Por idhujt e tyre prej ari dhe argjendi janë punë e duarve të tyre njerëzore. ⁵Kanë gojë, por nuk thonë asnjë fjalë; sy, por nuk shohin asgjë; ⁶kanë veshët, por nuk dëgjojnë asgjë; kanë hundë, por nuk nuhasin asgjë; ⁷kanë duar, por nuk ndiejnë asgjë; këmbë, por nuk lëvizin dot, dhe nga gryka e tyre nuk del asnjë tingull. ⁸Si ta u bëfshin të gjithë ata që i prodhuan këta idhuj, e të gjithë ata që i varin shpresat tek idhujt!

⁹Ju izraelitë, besojini Zotit! Ai është ndihmësi dhe mbrojtësi juaj. ¹⁰Ju priftërinj, besojini Zotit! Ai është ndihmësi dhe mbrojtësi juaj! ¹¹Ju të gjithë që e nderoni, besojini Zotit! Ai është ndihmësi dhe mbrojtësi juaj!

¹²Zoti mendon për ne dhe do të na bekojë. Do të bekojë mbarë Izraelin! Do të bekojë priftërinjtë! ¹³Do të bekojë të gjithë ata që e nderojnë, të vegjlit bashkë me të mëdhenjtë! ¹⁴Zoti ju dhuroftë familje të mëdha, juve dhe të gjithë fëmijëve tuaj! ¹⁵Zoti ju dhëntë lumturi dhe sukses, ai që krijoi qiellin dhe tokën!

¹⁶Qielli i takon vetëm Zotit, por tokën ai ua besoi njerëzve. ¹⁷Të vdekurit nuk mund ta lavdërojnë më; janë atje ku heshtja mbretëron përgjithmonë. ¹⁸Por ne do ta falënderojmë, tani dhe përgjithmonë!

Lavdi Zotit – Haleluja!

Falënderimi për shpëtimin nga vdekja

116 E dua Zotin, sepse më dëgjon, kur e thërras për ndihmë. ²Për mua i ka veshët të hapur; prandaj do t'i lutem atij sa të jem gjallë.

³Isha i mbërthyer nga prangat e vdekjes, pas meje kapej terrori i botës së të vdekurve, më mundonin ankthi dhe dëshpërimi. ⁴Atëherë për ndihmë e thirra: «O Zot, ma shpëto jetën!» ⁵Ai është plot dashuri dhe e mban fjalën, plot mëshirë është Perëndia jonë. ⁶Zoti i mbron të gjithë të pambrojturit. Isha i dobët dhe ai më ndihmoi mua. ⁷Tani mund të gjej përsëri qetësi, sepse Zoti ishte i mirë ndaj meje.

⁸O Zot, ti më shpëtove nga vdekja që më kërcënohej, bëre të shteronin lotët e mi dhe këmbët e mia i ruajte nga gremina. ⁹Më lejove të mbetem në botën e të gjallëve, të vazhdoj të jetoj në praninë tënde.

¹⁰I besova Zotit, edhe kur vajtova: «Jam i shtrirë fare në tokë.» ¹¹I hutuar thashë: «Nuk mund t'i zihet besë asnjërit!» ¹²Si mund t'ia shpërblej Zotit gjithçka që bëri për mua? ¹³Do ta pranoj këtë para kishës dhe do t'i kushtoj blatimin e pijes duke ngritur gotën për ta falënderuar. ¹⁴Atë që i premtova atij, do ta plotësoj në prani të popullit të tij. ¹⁵Zoti nuk lejon që të tijnë të humbasin; jeta e tyre është shumë e vlefshme për të.

¹⁶O Zot, ty të përkas me mish e me shpirt; prandaj ti më çlirove nga vdekja. ¹⁷Të sjell fljimin e falënderimit dhe pranoj se ti je Perëndia ime.

¹⁸Atë që i premtova Zotit, do ta plotësoj në prani të mbarë popullit të tij, ¹⁹në oborret e Tempullit të tij, në mesin tënd, o Jerusalem! Lavdi Zotit – Haleluja!

Zotin e lavdëroftë mbarë bota

117 O popuj të gjithë, lavdërojeni Zotin! Ju kombe të gjitha, thurini lavde atij! ²Sepse mirësia e tij ndaj nesh është jashtëzakonisht e madhe, dhe besnikëria e tij nuk mbaron kurrë.

Lavdi Zotit – Haleluja!

Falënderimi i mbretit për ndihmën e Perëndisë

118 Falënderoje Zotin, sepse ai është i mirë ndaj nesh, dashuria e tij nuk mbaron kurrë! ²Izraelitët të thërrasin: «Dashuria e tij nuk mbaron kurrë!» ³Priftërinjtë të thërrasin: «Dashuria e tij nuk mbaron kurrë!» ⁴Të gjithë ata që e nderojnë Zotin, të thërrasin: «Dashuria e tij nuk mbaron kurrë!»

⁵Kur isha i kuzifuar nga të gjitha anët, Zotin e thirra për ndihmë. Ai m'u përgjigj dhe më çliroi. ⁶Zoti më ndihmon; tani nuk kam më frikë nga asgjë. Çfarë mund të më bëjë njeriu? ⁷Zoti më ndihmon, ai vetë ndërhy; prandaj do ta shoh se si munden armiqtë e mi. ⁸Më mirë të kërkoj ndihmë te Zoti, sesa t'i var

shpresat te njerëzit. ⁹Më mirë të kërkoj ndihmë nga Zoti, sesa të pres ndihmë nga të fuqishmit. ¹⁰Popujt armiq më rrethonin – i prapësova me ndihmën e Zotit! ¹¹Nga të gjitha anët më rrethonin – i prapësova me ndihmën e Zotit! ¹²Si luzma bletësh ata më sulmonin, por i prapësova me ndihmën e Zotit! Sulmi i tyre kaloi si zjarri i kashtës. ¹³Më qepeshin për të më rrëzuar, por Zoti më ndihmoi. ¹⁴Do ta lavdëroj Zotin me këngën time, sepse më shpëtoi. ¹⁵Populli po këndon këngën e fitores; nga të gjitha çadrat buçet një zë i lartë: «Zoti më tregoi pushtetin e tij. ¹⁶Dora e tij është ngritur lart në shenjë fitoreje. Ai i shpartalloi armiqtë!»

¹⁷Nuk duhet të vdes; mund të vazhdoj të jetoj dhe të tregoj atë që bëri Zoti. ¹⁸Zoti më trajtoi ashpër, por më ruajti nga vdekja. ¹⁹Hapmani portën për të hyrë në Tempull, nëpër të cilën hyjnë ata që ia mbajnë besën! Atje do të hyj për ta falënderuar Zotin. ²⁰«Këtu është hyrja për te Zoti. Në qoftë se u je përmbajtur udhëzimeve të tij, atëherë eja të hysh!» ²¹Të falënderoj, o Zot, se ti më dëgjove! Ti më shpëtove!

²²Guri që ndërtuesit hodhën tej, tani është bërë guri i qoshes. ²³Zoti e bëri këtë mrekulli, dhe ne e pamë.

²⁴Kjo ditë e festës është dhuratë e Zotit. Sot të gëzohemi dhe të ngazëllohem! ²⁵Na ndihmo, o Zot! Jepna lumturi dhe sukses! ²⁶«Rroftë ai që vjen në emrin e Zotit! Ju themi bekimin e Zotit, këtu, nga Tempulli.»

²⁷Vetëm Zoti është Perëndi. Ai na shikon me dashamirësi. «Merrini degët! Bashkohuni të gjithë në vallen e festës, që arrin deri te brirët e altarit.»

²⁸Ti je Perëndia ime dhe të falënderoj; o Zot, o Perëndia ime, do të të lavdëroj! ²⁹Falënderoj Zotin, sepse ai është i mirë ndaj nesh, dashuria e tij nuk mbaron kurrë!

Këngë për lavdërimin e Ligjit të Zotit

ALEF♦ – bekimi i dëgjesës

119 Lum ai që bën jetë shembullore dhe gjithnjë i përmbahet me përpikëri Ligjit të Zotit! ²I lumtur ai që zbaton detyrimet ligjore të Perëndisë dhe e kërkon atë me gjithë zemër! ³Te njerëz të tillë nuk zë vend asnjë padrejtësi, sepse në gjithçka ata zbatojnë vullnetin e Perëndisë. ⁴Ti, o Zot, i dhe rregullat e tua, që secili në jetë të drejtohet sipas tyre. ⁵Do të dëshiroja të kisha edhe më shumë vendosmëri për t'u nënshtruar rregullave të tua! ⁶Atëherë nuk do të kisha përse të turpërohesha duke ndjekur urdhërimet e tua. ⁷Atë që ke vendosur ti, e ngul në mendje dhe të lavdëroj për këtë me gjithë zemër. ⁸Do t'u përmbahem ligjeve të tua; më ndihmo dhe mos më lër në baltë!

♦ shkronja e parë e alfabetit hebraik. Çdo ndarje e këtij psalmi fillon me një shkronjë të tillë sipas renditjes alfabetike. Çdo rresht përmban njërin prej sinonimeve për Ligjin.

BEJT – udha e pastrimit

⁹Si mund ta zotërojë një i ri jetën e vet? Duke zbatuar ato që the ti, o Zot! ¹⁰Me gjithë zemër e kërkoj vullnetin tënd; mos më lër t'u largohem (pa dashur) urdhërimeve të tua! ¹¹Atë që the ti, e ngul në mendje, se nuk dua të bëhem fajtor para teje. ¹²Gjithnjë do të të falënderoj, o Zot, sepse ti ma bën të njohur vullnetin tënd. ¹³Atë që ti vendose sipas drejtësisë sate, vazhdimisht e përsëris përmendsh. ¹⁴Të jetoj saktësisht sipas kërkesave të tua, më gëzon njëlloj si pasuria e madhe. ¹⁵Nëpër mend i çoj rregullat e tua, që ta zbuloj rrugën që ke caktuar për mua. ¹⁶O Zot, ligjet e tua janë gëzimi im; fjalët e tua nuk do t'i harroj kurrë.

GIMEL – ngushëllimi në vetmi

¹⁷Unë jam shërbëtori yt, o Zot, tregohu i mirë me mua, që të jetoj e ta ndjek fjalën tënde! ¹⁸O Zot, hapmi sytë për t'i njohur mrekullitë që fshihen në Ligjin tënd! ¹⁹Këtu në tokë jam vetëm mysafir, prandaj kam nevojë për mbrojtje. Mos më fshih urdhërimet e tua! ²⁰Kam dëshirë të zjarrtë për vendimet që nxore për raste të ndryshme. ²¹Ti i kërcënon mendjemdhenjtë, të mallkuarit prej teje, të cilët i shkelin vazhdimisht urdhërimet e tua. ²²Më çliro nga turpi dhe përbuzja, se u përmbahem vazhdimisht kërkesave të tua. ²³Të mëdhenjtë këshillohen për të më bërë dëm; megjithatë, ligjet e tua do t'i ruaj. ²⁴Kënaqem me rregullat e tua, sepse ti më këshillon gjithnjë mirë.

DALET – forca me anë të gjykimit të mirë

²⁵Jam i shtrirë pa fuqi në pluhur; më gjallëro, ashtu siç premtove! ²⁶Të tregova për vuajtjen time; ti më ndihmove. Më mëso ligjet e tua! ²⁷Dëshiroj t'i kuptoj rregullat e tua, që të mendohem për mrekullitë e tua. ²⁸Trishtimi më bën të shpërthej në lot! Më ndihmo të çohem, siç më premtove! ²⁹Më ruaj nga çdo lloj mashtrimi, në mirësinë tënde ma trego Ligjin tënd! ³⁰Kam vendosur të ta mbaj besën e do t'u nënshtrhem vendimeve të tua. ³¹Jam lidhur ngushtë me rregullat e tua, o Zot. Mos më lejo të rri si budalla! ³²Rrugën që më caktove, do ta ndjek, sepse ti më ndihmon ta kuptoj atë siç duhet.

HE – nevoja e drejtimit

³³O Zot, më lejo t'i njoh qartë ligjet e tua, që t'i ndjek deri në fund. ³⁴Më ndihmo të kuptoj Ligjin tënd; me gjithë zemër unë do t'i bindem. ³⁵Asaj që urdhërova, më ndihmo t'i përmbahem; kështu do të kënaqem me të! ³⁶Mendjen tim drejtoje drejt rregullave të tua dhe jo drejt fitimit të pasurisë së madhe. ³⁷Hiqe shikimin tim nga gjërat e kota dhe drejtomë, që të jetoj siç të pëlqen! ³⁸O Zot, realizoje për mua premtimin që u ke bërë besnikëve të tu. ³⁹Hiqma turpin që më frikëson! Ajo që vendose ti, është e mirë dhe e drejtë. ⁴⁰Dëshiroj të drejtohem plotësisht sipas kërkesave të tua. Më përkrah, o Zot; atëherë do të jetoj.

VAV – guxim për ta pranuar Zotin para njerëzve

⁴¹Ardhtë deri tek unë mirësia jote; o Zot, më shpëto siç premtove! ⁴²Atëherë mund t'i jap përgjigje kujtdo që tallet me mua, se unë kam besim në fjalët e tua. ⁴³Dua të të lavdëroj për besnikërinë tënde, i besoj vendimit tënd gjyqësor. ⁴⁴Do t'i përmbahem Ligjit tënd, o Zot, në çdo kusht e përgjithmonë. ⁴⁵Do të jetoj i lirë nga çdo ngushticë, sepse drejtohem gjithnjë sipas kërkesave të tua. ⁴⁶Para mbretërve do të flas për ligjet e tua dhe jam i bindur se nuk do të turpërohem. ⁴⁷Urdhërimet që ke dhënë, unë i vë në jetë; zbatimi i tyre mua më jep gëzim. ⁴⁸Urdhërimet e tua i dua dhe i nderoj, dhe ligjet e tua unë i mbaj ndër mend.

ZAJIN – burimi i ngushëllimit

⁴⁹Mos harro atë që më premtove; ti më bëre ta pres, o Zot! ⁵⁰Edhe në hallin tim ngushëllohem, se me fjalën tënde ti më mban në jetë. ⁵¹Mendjemëdhenjtë tallen me mua; megjithatë nuk largohem nga Ligji yt. ⁵²Kjo më jep zemër, o Zot, kur mendoj se si kujdeseshe për të drejtën në kohët e lashta. ⁵³Zemërohem kur shoh njerëzit që e lënë dhe nuk e përfillin Ligjin tënd. ⁵⁴Gjersa të jem mysafir në këtë botë, ligjet do të jenë thelbi i këngëve të mia. ⁵⁵Çdo natë mendimi im vërtitet rreth teje, që ta zbatoj gjithnjë Ligjin tënd, o Zot ⁵⁶Të jetoj sipas kërkesave të tua, kjo është detyra ime dhe gëzimi im më i madh.

HET – vendosmëria e besnikërisë

⁵⁷E përsëris, o Zot; ky është privilegji im, që të drejtohem gjithnjë sipas fjalëve të tua. ⁵⁸Me gjithë zemër kërkoj mirësinë tënde; ki mëshirë për mua, siç premtove! ⁵⁹Mendohem për mënyrën e jetës sime dhe kthehem gjithnjë te rregullat e tua. ⁶⁰Shpejtoj, nuk e lë ta zbatoj më vonë atë që urdhëron ti. ⁶¹Rreth meje kanë ngritur kurthe, por kurrë nuk e harroj Ligjin tënd. ⁶²Në mesnatë zgjohem e të lavdëroj, se vendimet e tua janë të drejta. ⁶³Jam mik i kujtdo që të nderon dhe rregullat e tua i ndjek me përpikëri. ⁶⁴Toka është mbushur me mirësinë tënde; o Zot, më mëso ligjet e tua!

TET – disiplina nga vuajtja

⁶⁵Ti ke qenë aq i mirë ndaj meje, o Zot, ashtu siç premtove. ⁶⁶Më jep gjykim dhe dijeni, sepse u besoj urdhërimeve të tua. ⁶⁷Më përpara duhej të vuaja, dhe shkoja në rrugë të gabuar; por tani bëj atë që më urdhëron ti. ⁶⁸Ti je gjithnjë i mirë dhe më bën shumë të mira! O Zot, më ndihmo t'i njoh ligjet e tua! ⁶⁹Akuzohem nga gënjeshtarë të pafytyrë, unë që me gjithë zemër i ndjek rregullat e tua. ⁷⁰Ata janë tepër të topitur, por Ligji yt me jep gëzim të madh. ⁷¹Për mua ishte mirë që m'u desh të vuaja, që të mendohem për ligjet e tua. ⁷²O Zot, për mua Ligji yt ka vlerë më të madhe sesa mijëra monedha të argjendta e të arta!

JOD – drejtësia e shpagimit

⁷³Me duart e tua më formove. O Zot, më ndihmo t'i kuptoj urdhërimet e tua! ⁷⁴Besnikët e tu më shohin dhe gëzohen, sepse i besova fjalës sate. ⁷⁵E di, o Zot, se ti gjithnjë vendos drejt; kisha të drejtë, kur më bëre të vuaja. ⁷⁶Mirësia jote më ngushëlloftë përsëri, siç më premtove! ⁷⁷Ki mëshirë për mua, atëherë do të jetoj; sepse Ligji yt është gëzimi im më i madh. ⁷⁸Turpëroji të gjithë gënjeshtarët e pafytyrë, sepse më paditin pa asnjë arsye! Mendohem për rregullat e tua. ⁷⁹Të vijnë tek unë të gjithë ata që të nderojnë, që t'i kuptojnë rregullat e tua! ⁸⁰Dua të jetoj me përpikëri sipas ligjeve të tua, atëherë nuk do të turpërohem.

KAF – shpresa në errësi

⁸¹E pres me mall ndihmën tënde, sepse i besoj premtimit tënd. ⁸²Këtë e kërkoj me sy gjithkund. O Zot, kur do ta plotësosh premtimin tënd e do të më ngushëllosh? ⁸³Rrudhem si kaceku që varet në tym; por megjithatë, kurrë nuk do t'i harroj ligjet e tua. ⁸⁴Edhe sa kohë do të vonohesh? Kur do ta zbatosh vendimin tënd gjyqësor mbi ata që më përndjekin? ⁸⁵Armiqtë e mi më kanë hapur gropë, ata të pafytyrë që e përbuzin Ligjin tënd. ⁸⁶Asaj që urdhëron ti, o Zot, mund t'i besohet. Por ata më përndjekin pa të drejtë; më ndihmo! ⁸⁷Për pak më mbuluan me dhe, por nuk hoqa dorë nga rregullat e tua. ⁸⁸Me anë të mirësisë sate, më lejo të vazhdoj të jetoj, që t'u përmbahem rregullave të tua!

LAMED – triumfi i besimit

⁸⁹Fjala jote, o Zot, qëndron përgjithmonë; ajo në qiell e ka vendin e përjetshëm. ⁹⁰Edhe besnikëria jote qëndron brez pas brezi; ti e ke themeluar tokën për të qëndruar. ⁹¹Vullneti yt e mban gjer më sot gjithësinë. Gjithçka është në dispozicionin tënd. ⁹²Po të mos ishte Ligji yt burimi i gëzimit tim, unë do të

kisha vdekur nga mjerimi. ⁹³Kurrë nuk do t'i harroj rregullat e tua; me anë të tyre ti më mban gjallë. ⁹⁴O Zot, të takoj ty, eja të më ndihmosh! Në çdo kohë i kërkoj rregullat e tua. ⁹⁵Keqbërësit presin të më shkatërrojnë, por unë do t'u përmbahen rregullave të tua. ⁹⁶Pashë se çdo gjë e përkryer e ka një kufi, por urdhërimi yt ka vlerë të pakufishme.

MEM – urtësi nga Zoti

⁹⁷Sa shumë e dua Ligjin tënd! Gjithë ditën atë kam ndër mend. ⁹⁸O Zot, urdhërimet e tua do t'i kem gjithnjë pranë; ato më kanë bërë më të mençur se armiqtë e mi. ⁹⁹Kam mësuar më shumë se mësuesit e mi, se në çdo gjë udhëhiqem nga rregullat e tua.

¹⁰⁰Kam gjykim të mirë më shumë sesa pleqtë, sepse gjithnjë drejtohem në jetë sipas rregullave të tua.

¹⁰¹Larg i qëndroj çdo padrejtësie, që të zbatoj atë që ke urdhëruar.

¹⁰²Nuk largohem nga vendimet e tua gjyqësore; ti vetë ishe mësuesi im, askush tjetër. ¹⁰³Sa të ëmbla janë fjalët e tua. Ato janë më të ëmbla se mjalti më i mirë. ¹⁰⁴Me anë të ligjeve të tua, ti bën që të vij në vete; prandaj rrugët e shtrembëra i urrej.

NUN – drita e jetës

¹⁰⁵Fjala jote është pishtar para hapave të mi, është një dritë që ndriçon rrugën time. ¹⁰⁶Kam vendosur ta mbaj betimin; do t'u përmbahem vendimeve të tua të drejta. ¹⁰⁷Më hodhe në vuajtjen më të thellë; o Zot, më ngushëllo sipas premtimit tënd! ¹⁰⁸Pranoje falënderimin tim si flijim; më ndihmo t'i kuptoj vendimet e tua! ¹⁰⁹Jeta ime është vazhdimisht në rrezik, por Ligjin tënd kurrë nuk do ta harroj. ¹¹⁰Njerëzit mendojnë me ligësi të më ngrenë kurth, e megjithatë nuk largohem nga rregulli yt. ¹¹¹O Zot, rregullat e tua janë prona ime e përhershme; ato janë përgjithmonë gëzimi i zemrës sime! ¹¹²Me vendosmëri do t'i ndjek ligjet e tua; qoftë ky shpërblimi im përherë!

SAMEH – frymëzimi i besës

¹¹³I urrej njerëzit me dy fytyra; por Ligjin tënd e dua me gjithë zemër. ¹¹⁴O Zot, ti je mbrojtja ime dhe strehimi im! Prandaj i besoj premtimit tënd. ¹¹⁵Ju keqbërës, hiqmoni qafe! Unë ndjek urdhërimet e Perëndisë tim. ¹¹⁶O Zot, bëhu mbështetja ime, që të jetoj; i zë besë fjalës sate, mos m'i humb shpresat!

¹¹⁷Bëhu përkrahja ime, o Zot, eja të më ndihmosh! Gjithnjë do t'u bindem ligjeve të tua. ¹¹⁸Kush largohet nga ligjet e tua, atë ti e dëbon; sepse ajo që bën ai, është gënjeshtër e mashtrim. ¹¹⁹Kush të hedh tej, atë ti e flak si mbeturinat; prandaj i dua rregullat e tua. ¹²⁰Trupi im dridhet nga respekti që ngjall ti, dhe vendimet e tua më mbushin me frikë.

AIN – Koha e ndërhyrjes

¹²¹Jam sjellë me drejtësi dhe me besnikëri; mos më dorëzo te shtypësit e mi! ¹²²Më siguro që gjithçka do të dalë mbarë, që njerëzit e pafytyrë nuk do të më mendojnë më. ¹²³Sytë m'u lodhën duke kërkuar ndihmën tënde, dhe shpëtimin që ti më premtove. ¹²⁴Më trajto, të lutem, sipas mirësisë sate, dhe më mëso ligjet e tua. ¹²⁵Unë jam shërbëtori yt, bëmë të mençur që t'i njoh mirë rregullat e tua. ¹²⁶O Zot, tani është koha që të veprosh, sepse janë të shumtë ata që shkulin Ligjin tënd. ¹²⁷I dua urdhërimet e tua, shumë më tepër se arin më të kulluar. ¹²⁸Për mua, të gjitha rregullat e tua janë të drejta; prandaj i urrej praktikatat mashtruese.

PE – Mrekullia e zbulimit të fjalës sate

¹²⁹Rregullat që jep ti, janë të mrekullueshme, prandaj i përvishem zbatimit të tyre. ¹³⁰Zbulimi i fjalës sate sjell dritë; u jep njerëzve të thjeshtë aftësi për të gjykuar drejt. ¹³¹Fjalët e tua i thith me lakmi të madhe, sepse digjem nga dëshira për urdhërimet e tua. ¹³²Kthehu nga unë, jepmë përkrahjen tënde, siç ke vendosur për ata që të duan. ¹³³Drejtoji hapat e mi sipas fjalës sate dhe mos lejo që të më zërë ndonjë e keqe. ¹³⁴Më çliro nga njerëzit që më shtypin, që të mund t'i plotësoj rregullat e tua. ¹³⁵Më trajto me dashamirësi; të lutem, më mëso ligjet e tua. ¹³⁶Qaj me lot të hidhur kur shoh se njerëzit nuk e përfillin Ligjin tënd.

CADE – Thirrje për drejtësinë

¹³⁷Ti e mban fjalën, o Zot, dhe vendimet e tua gjyqësore janë të drejta. ¹³⁸Me rregullat e tua ke dëshmuar që e drejta dhe besa përcaktojnë tërë veprimtarinë tënde. ¹³⁹Meqë të dua, o Zot, më kap inati kur armiqtë e mi e harrojnë Ligjin tënd. ¹⁴⁰Të gjitha fjalët e tua janë të padyshimta; prandaj, o Zot, jam besnik ndaj tyre. ¹⁴¹Jam i parëndësishëm dhe i përbuzur, por rregullat e tua nuk i harrova. ¹⁴²Drejtësia jote do të jetë gjithnjë shpëtimi im, dhe Ligji yt është gjithnjë i vërtetë. ¹⁴³Edhe atëherë kur më mbërthen ankthi dhe shqetësimi, urdhërimet e tua janë miqtë e mi. ¹⁴⁴Përgjithmonë qëndron drejtësia me anë të rregullave të tua; më ndihmo t'i kuptoj dhe atëherë do të jetoj.

KOF – Siguria që vjen nga lutja

¹⁴⁵Me gjithë zemër të thërras; jepmë përgjigje! Dëshiroj t'u përmbahem ligjeve të tua, o Zot. ¹⁴⁶Të thërras për ndihmë, më shpëto! Do t'u bindem rregullave të tua. ¹⁴⁷Para agimit të thërras për ndihmë dhe i pres me padurim fjalët e tua. ¹⁴⁸Para se të agojë i hap sytë dhe çoj ndër mend fjalët e tua. ¹⁴⁹Me mirësinë tënde, o Zot, dëgjoje lutjen time; më ruaj me anë të vendimit tënd të drejtë. ¹⁵⁰Me qëllim të keq afrohen përndjekësit; por ata janë larguar nga Ligji yt. ¹⁵¹Por ti, o Zot, ti rri afër meje; ajo që urdhëron ti, është gjithmonë e vërtetë. ¹⁵²Rregullat e tua i ke dhënë, që të qëndrojnë përgjithmonë; këtë e di prej kohësh.

REJSH – Ndjenja e nevojës

¹⁵³Shikoj hallin tim dhe më çliro! Ligjin tënd nuk e kam harruar kurrë. ¹⁵⁴O Zot, më përkrah dhe fitoj të drejtën time. Më shpëto, siç premtove! ¹⁵⁵Kush të përbuz, nuk gjen asnjë ndihmë, sepse nuk kujdeset për ligjet e tua. ¹⁵⁶O Zot, mëshira jote është e pamasë; më ndihmo të jetoj sipas vendimit tënd të drejtë! ¹⁵⁷Kam shumë armiq dhe përndjekës, por unë gjithnjë i kam ndjekur rregullat e tua. ¹⁵⁸Me neveri i shikoj tradhtarët, se ata nuk drejtohen sipas fjalëve të tua. ¹⁵⁹O Zot, shiko sa i dua rregullat e tua! Me mirësinë tënde, më lejo të vazhdoj të jetoj! ¹⁶⁰Fjala jote është e vërtetë dhe e besuar, o Zot; ajo që vendose ti, vlen përgjithmonë.

SHIN – paqja në dashuri

¹⁶¹Të fuqishmit më ndjekin pa arsye, prapësëprapë vetëm fjalët e tua më ngjallin respekt. ¹⁶²Gëzohem shumë për fjalët e tua, siç gëzohet njeriu që gjen një thesar. ¹⁶³Gënjeshtrat më ngjallin vetëm neveri, por Ligjin tënd e dua shumë. ¹⁶⁴Të lavdëroj shtatë herë në ditë, sepse ti, o Zot, vendos gjithnjë drejt. ¹⁶⁵Kush e do Ligjin tënd, gjen lumturi dhe paqe; për të nuk ka asgjë që ta pengojë. ¹⁶⁶O Zot, shpresa ime është që ti do të më ndihmosh; unë zbatoj atë që ke urdhëruar ti. ¹⁶⁷Do të drejtohem sipas rregullave të tua; me gjithë zemër jam besnik ndaj tyre. ¹⁶⁸Ti më ke dhënë rregulla dhe udhëzime dhe shikon me përpikëri se si u përmbahem atyre.

TAV – vendosmëria e qëndrueshmërisë

¹⁶⁹Lutja ime ardhë tek ti, o Zot; plotësoje premtimin tënd, më jep mirëkuptim! ¹⁷⁰Që thirrja ime për ndihmë të arrijë tek ti! Më premtove se do të më shpëtosh! ¹⁷¹Nga goja ime do të dalë lavdërimi për ty, sepse ti më bën të njohur ligjet e tua. ¹⁷²Për premtimin tënd do të këndojë goja ime; ajo që urdhërove ti, është e drejtë dhe e saktë. ¹⁷³Shtrihe dorën tënde, o Zot, për të më ndihmuar; unë kam vendosur të respektoj rregullat e tua! ¹⁷⁴Dëshira ime më e madhe është që të më shpëtosh, dhe Ligji yt është gëzimi im më i madh. ¹⁷⁵Dëshiroj të mbetem gjallë, o Zot, që të të lavdëroj; për këtë do të më ndihmojë vendimi yt gjyqësor. ¹⁷⁶Kam mbetur si dele e humbur; o Zot, eja më kërk, më kthe tek ti! Urdhërimet e tua nuk i kam harruar.

Thirrje për ndihmë kundër shpifësve

120 *Këngë pelegrinazhi.* ♦

E thërras Zotin në hallin tim; ai do të më japë përgjigje. ²O Zot, më shpëto nga këta gënjeshtarë, nga të gjithë mashtruesit me dy fytyra!

³Çfarë dënimi do t'ju japë Perëndia, ju mashtrues? – ⁴Një batare shigjetash lufte të zjarra, të skuqura me prush gjeshtash!

⁵Mjerë unë që më duhet të banoj ndër të huaj, te një popull që nuk e njeh Perëndinë tim! ⁶Shumë gjatë kam jetuar këtu, ndër njerëz që e urrejnë paqen. ⁷Paqen e dëshiroj; e porsa flas për këtë, ata kërkojnë luftë.

♦ fjj. këngë e shkallëve (hebr. *maalot*). Këto kënga do t'i kenë kënduar pelegrinët udhës për në Jerusalem.

Zoti është me ty

121 *Këngë pelegrinazhi.*

Ngre sytë drejt (Tempullit) në male, nga do të vijë ndihma ime. ²Po, ndihma ime vjen nga Zoti, që krijoi qiellin dhe tokën!

³«Dëgjo: Zoti nuk do të lejojë që të biesh. Ai kujdeset për ty gjithnjë. ⁴Ai, mbrojtësi i Izraelit, nuk lodhet dhe nuk e zë gjumi; ⁵ai kujdeset edhe për ty. Zoti është me ty, të ruan me dorë të fuqishme, ⁶që ngrohtësia e diellit të mos të bëjë dëm dhe hëna të mos të sëmurë. ⁷Zoti e largon rrezikun prej teje dhe e ruan jetën tënde. ⁸Zoti do të të mbrojë, nga fillimi deri në fund, tani e përgjithmonë.»

Urim për paqen e Jerusalemit

122 *Këngë pelegrinazhi (e Davidit).*

Sa u gëzova kur më thanë: «Eja të shkojmë në shtëpinë e Zotit!» ²Tani po arrijmë, kemi kaluar nëpër porta dhe tani jemi në Jerusalem.

³O Jerusalem, qytet madhështor, i mbrojtur me mure të forta. ⁴Drejt teje vijnë turma-turma fiset që i

takojnë Zotit. Atje Izraeli duhet ta lavdërojë Zotin ashtu siç e ka caktuar vetë. ⁵Në Jerusalem gjendet gjyqi më i lartë; atje sundon dinastia e Davidit.

⁶Lumturi e paqe për Jerusalemin: të gjithë atyre që të duan, o Jerusalem, u priftë e mbara! ⁷Brenda mureve të tua mbretëroftë siguria dhe mirëqenia; shtëpitë e tua qëndroftin larg shqetësimit!» ⁸Meqë i dua vëllezërit dhe miqtë e mi, them: «Ju uroj lumturi e paqe!» ⁹Meqë brenda teje gjendet shtëpia e Zotit, Perëndisë sonë, do të lutem për ty, që të lulëzosh.

Lutja për mëshirë

123 *Këngë pelegrinazhi. (e Davidit)*

¹E ngre shikimin lart, drejt teje, o Zot, që banon në qiell. ²Ashtu siç shohin shërbëtorët dorën e të zotit të tyre, ashtu si shërbëtorja që nuk ia ndan sytë dorës së të zonjës, ashtu edhe ne e ngremë vështrimin tonë drejt teje, o Zot, o Perëndia jonë, dhe presim të na tregosh mëshirën tënde! ³Ki mëshirë, o Zot, ki mëshirë për ne! Kemi përjetuar mjaft përbuzje, ⁴aq shumë, sa detyroheshim të gëlltitnim talljen e armiqve tanë të ngopur dhe mendjelehtë, përqeshjen e shtypësve të paturpshëm!

Ndihma jonë vjen nga Zoti!

124 *Këngë pelegrinazhi.*

Po të mos na kishte ndihmuar Zoti – le ta pranojë Izraeli – ²po të mos na kishte ndihmuar Zoti, kur armiqtë na sulmonin, ³për ta zbrazur vrerin mbi ne, do të ishim shfarosur prej kohësh nga toka. ⁴⁻⁵Do të na kishin mbuluar dallgët, do të na kishin kapur ujëra të shkumëzuara, do të na kishte rrëmbyer përroi.

⁶Lavdi Zotit! Ai nuk na dorëzoi tek armiqtë tanë si gjah për dhëmbët e tyre. ⁷Ikëm si zogu nga rrjeta e gjuetarit; rrjeta u gris dhe ne jemi të lirë!

⁸Ndihma jonë vjen nga Zoti, i cili krijoi qiellin dhe tokën.

Nën mbrojtjen e Zotit

125 *Këngë pelegrinazhi.*

Të gjithë ata që i besojnë Zotit, janë si mali i Cionit, të patundur dhe të sigurt përgjithmonë.

²Jerusalemin e rrethon një mur mbrojtës malesh. Ashtu e rrethon Zoti popullin e vet, tani dhe përgjithmonë.

³Njerëzit që nuk i përfillin urdhërimet e Perëndisë, do të sundojnë për pak kohë në tokën (e premtuar), e cila u takon atyre që e dëgjojnë Zotin; përndryshe edhe besnikët (nuk do të duronin më) e do të jepeshin pas padrejtësisë.

⁴O Zot, bëju mirë njerëzve të mirë dhe atyre që kërkojnë vullnetin tënd!

⁵Por të gjithë ata që nuk duan të ta mbajnë besën dhe duan të ndjekin udhën e tyre të shtrembër, dënoji, njëllonj si keqbërësit!

Izraeli të gjejë lumturi e paqe!

Lutja për ndihmën e përsëritur

126 *Këngë pelegrinazhi.*

Kur Zoti na ktheu në atdhe, në malin e Cionit, kjo ishte si shërimi pas sëmundjes së gjatë.

²Sa qeshëm dhe brohoritëm nga gëzimi! Ndër popuj të tjerë atëherë thuhej: «Zoti ka bërë mrekulli për ta!»

³Po, Zoti kishte bërë mrekulli për ne, e ne ishim plot gëzim.

⁴O Zot, ktheje fatin tonë edhe tani drejt së mirës, siç sjell ujin dhe mbush papritur përrenjtë e thatë!

⁵Kush mbjell me lot, do të korrë me gëzim.

⁶Me lot dalin për të hedhur farën, por me brohoritje do të kthehen (në atdhe) duke mbajtur në duar duajt e tyre.

Gjithçka varet nga bekimi i Perëndisë

127 *Këngë pelegrinazhi (e Solomonit).*

Vetë Zoti duhet ta ndërtojë shtëpinë, përndryshe ndërtuesit punojnë kot. Vetë Zoti duhet ta mbrojë qytetin, përndryshe çdo rojë është e kotë. ²Ç'mund të arrini pa ndihmën e Zotit? Herët në mëngjes ngriheni dhe punoni deri vonë në mesnatë; me shumë mundime mblidhni atë që ju duhet për jetesë, kurse Perëndia u jep atyre që e duan, gjithçka gjatë gjumit!

³Fëmijët janë dhuratë e Zotit; me ta ai shpërblen të tijtë. ⁴Djemtë e fuqishëm janë për atin si shigjetat në duart e luftëtarit. ⁵Kush ka shumë shigjeta të tilla në pallaskë, e ka fatin në anën e tij. Ata kujdesen që ai të fitojë të drejtën, kur ta akuzojnë armiqtë.

Lumturia e besnikëve

128 *Këngë pelegrinazhi.*

Sa i lumtur është secili që përfill dhe nderon Zotin dhe që drejtohet sipas urdhërimeve të tij!
²Atë që fitove me punën tënde, edhe do ta gëzosh. Sa i lumtur mund të jesh! I ke mirë punët!
³Ja, gruaja jote në shtëpinë tënde; i ngjan hardhisë pjellore. Ja, fëmijët rreth tryezës, të shumtë si ullinj të rinj. ⁴Kështu e bekon Zoti njeriun që e përfill dhe e nderon.
⁵Të bekoftë Zoti, ai që banon në malin e Cionit! Sa kohë të jetosh, duhet ta shohësh të mirën e Jerusalemit, ⁶edhe fëmijët e fëmijëve të tu do t'i shohësh!
Lumturia dhe paqja qofshin për mbarë Izraelin!

I munduar rëndë, por jo i shkatërruar.

129 *Këngë pelegrinazhi.*

Që në rininë time më luftuan shumë – kështu le të thotë mbarë Izraeli – ²Që në rininë time më luftuan shumë, por kurrë nuk arritën të më shkatërronin. ³Ma kanë hapur shpinën si hapet brazda në arë, ⁴por Zoti ma mbajti besën. I preu litarët e armikut, me të cilët më detyronin të punoja si skllav.
⁵Ata detyrohen të tërhiqen dhe të turpërohen, të gjithë ata që e urrejnë malin e Cionit! ⁶U ndodhtë si barit në çati: kërcejtë fishken para se të hapen; ⁷asnjë korrës nuk i merr në dorë, askush nuk i mbledh në tufa, ⁸kalimtarët nuk do të kenë kujt t'i thonë: «Zoti ju bekoftë!»
Në emrin e Zotit, ju japim bekimin e tij!

Lutja në rrezik të madh

130 *Këngë pelegrinazhi.*

Nga dëshpërimi i madh të thërras për ndihmë: ²«O Zot, më dëgjo! Mos e bëj veshin e shurdhër ndaj thirrjes sime për ndihmë!
³Po ta llogaritje mëkatin, o Zot, kush mund të qëndronte para teje? ⁴Por ti mund ta falësh edhe mëkatin, që njeriu të të nderojë e të të dëgjojë.
⁵Të gjitha shpresat e mia i vara te Zoti dhe pres fjalën e tij ndihmuese. ⁶Kam mall për Zotin, më tepër se roja për agimin, po, më tepër se roja për mëngjesin.
⁷Ju izraelitë, shpresoni te Zoti! Sepse ai është i mirë ndaj nesh dhe di të na çlirojë. ⁸Po, ai do ta çlirojë Izraelin nga çdo mëkat!

I qetë si fëmija i lumtur

131 *Këngë pelegrinazhi e Davidit.*

O Zot, unë nuk e mbaj veten për të madh, asnjërin nuk e përçmoj. Nuk merrem me punë të mëdha, të cilat nuk mund t'i bëj. ²Jo, zemra ime është e qetë dhe pa shqetësime, porsì fëmijë i lumtur në krahët e nënës – jam bërë i qetë si një fëmijë i tillë.
³O popull i Izraelit, besoji Zotit, që tani e përgjithmonë!

Qyteti i Zotit dhe i mbretit të tij

132 *Këngë pelegrinazhi.*

O Zot, kujtoje Davidin dhe të gjitha mundimet që mori mbi vetel! ²Mbaje mend premtimin solemn që të dha ty, Perëndisë së fuqishëm të Jakovit: ³«Nuk do të hyj në shtëpinë time, nuk do të shtrihem në shtratin tim, ⁴nuk do t'i lë sytë e mi të mbyllin, nuk do t'i lë t'i kapë gjumi, ⁵derisa të gjej një vend për Zotin, ku mund të banojë Perëndia e fortë e Jakovit!»
⁶Në Efratë morëm lajmin për arkën e besëlidhjes së Zotit, dhe e gjetëm atë pranë Jearimit.
⁷Eja të shkojmë në banesën e Zotit e të biem përmbys para këmbëve të tij! ⁸Ngrihu, o Zot, shoqëroje arkën tënde, simbolin e pushtetit tënd të madh! Eja në vendin tënd të pushimit! ⁹Jepu priftërinjve të tu pushtet të na gjejnë ndihmën tënde! Të gjithë shërbëtorët e tu duhet të brohorasin me gëzim! ¹⁰Për hir të Davidit, të besuarit tënd, mos e moho mbretin tonë, sepse vetë e emërove!
¹¹Zoti iu përbetua Davidit dhe nuk e merr betimin e tij mbrapsht: «Unë zgjedh njërin prej bijve të tu për trashëgimtar të fronit tënd! ¹²Në qoftë se ai i qëndron besnik besëlidhjes me mua dhe i dëgjon urdhërimet e mia, atëherë njëri prej bijve të tij do të jetë trashëgimtar i fronit të tij. Kështu qoftë përgjithmonë!»
¹³Po, Zoti e zgjodhi malin e Cionit, se atje dëshiron të banonte: ¹⁴«Këtu qoftë përgjithmonë vendi im i pushimit, këtu do të mbetem – ky është vullneti im!» ¹⁵Qytetin e Cionit do ta bekoj, do t'i jap gjithçka që i nevojitet për jetë, që edhe të varfrit të ngopen. ¹⁶Priftërinjve të tij u jap pushtet t'ju sigurojnë ndihmën time dhe banorët e tij do të ngazëllohen! ¹⁷Këtu do të zgjedh një pasardhës të Davidit, që do ta emëroj mbret të fuqishëm. Si drita që do të ndriçojë përgjithmonë, ashtu do ta përkrah mbretin që do të caktoj. ¹⁸Armiqtë e tij do t'i turpëroj, por kurora e tij do të shkëlqejë gjithnjë e më shumë!»

Bukuria e harmonisë

133 *Këngë pelegrinazhi (e Davidit).*

Sa këndshëm, sa mirë është kur vëllezërit rrojnë në harmoni dhe janë të një mendjeje! ²Kjo është si vaji i mirë dhe kundërmues, i derdhur mbi flokët e priftit, Aharonit, që rrjedh poshtë nëpër mjekrën e tij, deri në palat e petkut të tij. ³Kjo është si vesa freskuese e Hermonit që zbret mbi malin e Cionit. Atje Zoti do të japë bekimin e tij, jetën që zgjat përgjithmonë.

Thirrje për falënderim

134 *Këngë pelegrinazhi.*

Ngrihuni, falënderojeni Zotin, të gjithë ju, shërbëtorët e tij, që rrini në shtëpinë e tij dhe natën jeni në shërbim! ²Shtrijini duart drejt shenjtërores dhe falënderojeni Zotin!

³«Nga Cioni, nga Tempulli i tij, ju bekoftë Zoti, ai që krijoi qiellin dhe tokën!»

Lavdia e Zotit nuk do të mbarojë kurrë

135 Haleluja – lavdi Zotit! Lavdërojeni atë që ju rri pranë! Lavdërojeni, të gjithë ju, shërbëtorët e tij, ²ju që rrini në Tempullin e tij, në oborret e shtëpisë së Perëndisë sonë!

³Lavdërojeni Zotin, sepse ai është i mirë ndaj nesh! Këndoni dhe bjeruni veglave për nder të tij, sepse ai është i dashur ndaj nesh. ⁴Zoti i ka zgjedhur pasardhësit e Jakovit; Izraelin e bëri pronën e vet. ⁵E di: Zoti është i madh; Perëndia jonë është më i fuqishëm se të gjitha ‘perënditë’. ⁶Gjithçka që do, ai e bën, në qiell dhe në tokë, në det dhe në të gjitha thellësitë. ⁷Ai i afron retë nga skaji i botës, bën të vetëtijtë dhe të bjerë shi, erën e nxjerr nga depot e tij të rezervave.

⁸Ishte ai që atëherë tek egjiptianët, bëri të vdisnin të gjithë bijtë e parëlindur dhe të gjithë të parëlindurit e bagëtisë. ⁹Atje ai bëri mrekulli të tmerrshme që ranë mbi faraonin dhe të gjithë shërbëtorët e tij.

¹⁰Ai që mundi shumë kombe dhe bëri të vdisnin mbretër të fuqishëm; ¹¹Sihonin, mbretin e amorasve, dhe Ogun, mbretin e Bashanit, si dhe të gjithë sundimtarët e Kënaanit. ¹²Tokat e tyre ia dha për trashëgim Izraelit; ia ndau popullit të tij.

¹³O Zot, lavdia jote nuk do të mbarojë kurrë; të gjithë brezat do të flasin për ty!

¹⁴Zoti do t’i kthejë popullit të tij të drejtat e veta; ai ka mëshirë për të tjtë.

¹⁵Idhujt e popujve të tjerë, qofshin prej ari ose prej argjendi, janë punë të duarve njerëzore. ¹⁶Ata kanë gojë që nuk flet, sy që nuk sheh, ¹⁷veshë që nuk dëgjojnë – në gojën e tyre nuk ka asnjë frymë! ¹⁸Ashtu u bëfshin edhe ata që i punuan këta idhujt dhe të gjithë ata që u besojnë!

¹⁹Ju, o izraelitë; falënderojeni Zotin! Ju, o priftërinjtë e tij; falënderojeni Zotin! ²⁰Edhe ju, o levitë: falënderojeni Zotin! Të gjithë ju që e nderoni, falënderojeni Zotin! ²¹U lavdëroftë Zoti, ai që banon në Jerusalem, në malin e Cionit!

Lavdi Zotit – Haleluja!

Dashuria e tij nuk mbaron kurrë!

136 Falënderojeni Zotin, se ai është i mirë ndaj nesh – dashuria e tij nuk mbaron kurrë! ²Falënderojeni, Perëndinë më të lartë! – dashuria e tij nuk mbaron kurrë! ³Falënderojeni, Zotin më të pushtetshëm – dashuria e tij nuk mbaron kurrë!

⁴Vetëm ai bën mrekulli të mëdha – dashuria e tij nuk mbaron kurrë! ⁵Me mjeshtëri qiellin e lakoi – dashuria e tij nuk mbaron kurrë! ⁶Përmbi dete tokën e shtriu – dashuria e tij nuk mbaron kurrë!

⁷Dritëdhënësit e mëdhenj i krijoi – dashuria e tij nuk mbaron kurrë! ⁸Diellin për të rregulluar ditën, – dashuria e tij nuk mbaron kurrë – ⁹hënën dhe yjet për natën – dashuria e tij nuk mbaron kurrë!

¹⁰Të parëlindurit e egjiptianëve i vrau – dashuria e tij nuk mbaron kurrë! ¹¹Izraelin e nxori që andej – dashuria e tij nuk mbaron kurrë! ¹²E bëri me fuqinë e tij të madhe – dashuria e tij nuk mbaron kurrë!

¹³Detin e Xunkthtë e ndau më dysh – dashuria e tij nuk mbaron kurrë! ¹⁴Popullin e Izraelit e udhëhoqi përmes tij – dashuria e tij nuk mbaron kurrë! ¹⁵Faraonin me ushtrinë mes ujërash i fundosi – dashuria e tij nuk mbaron kurrë!

¹⁶Popullin e vet e udhëhoqi nëpër shkretëtirë – dashuria e tij nuk mbaron kurrë!

¹⁷Mundi mbretër të mëdhenj – dashuria e tij nuk mbaron kurrë! ¹⁸Vrau mbretër të fuqishëm – dashuria e tij nuk mbaron kurrë! ¹⁹Sihonin, mbretin e amorasve – dashuria e tij nuk mbaron kurrë! ²⁰Edhe Ogun, mbretin e Bashanit – dashuria e tij nuk mbaron kurrë!

²¹Tokat e tyre ia ndau Izraelit – dashuria e tij nuk mbaron kurrë! ²²Ua dha shërbëtorëve të tij për trashëgim – dashuria e tij nuk mbaron kurrë!

²³Ka menduar për ne, sa herë që na shtypnin – dashuria e tij nuk mbaron kurrë! ²⁴Na çliroi nga armiqtë tanë – dashuria e tij nuk mbaron kurrë! ²⁵Të gjitha qenieve u jep ushqim – dashuria e tij nuk mbaron kurrë!

²⁶Falënderojeni, Perëndinë e qiellit – dashuria e tij nuk mbaron kurrë!

Vajtimi i robërve në Babiloni

137 Ishim ulur pranë kanaleve të Babilonisë; mendonim për Cionin dhe qanim. ²Lahutat tona i varëm në shelgie; nuk donim t’u binim më. ³Por armiqtë që na shtypnin, që na kishin rrëmbyer nga atdheu, kërkonin prej nesh edhe këngët e festimit. «Na këndonin një këngë të Cionit!» – na thoshin.

⁴Larg Tempullit, atje në vend të huaj – si mund të këndonim këngë për nder të Zotit?

⁵O Jerusalem, po të të harroj, m'ua thaftë dora e djathtë! ⁶Gjuha m'ua ngjittë pas qiellzës, po nuk vazhdoj të mendoj për ty, po të më pëlqejë ndonjë gjë, më shumë se ti, o Jerusalem!
⁷O Zot, mos e harro atë që bënë edomasit, atëherë kur Jerusalemi ra në duart e armiqve, kur thërritnin: «Rrënojeni qytetin! Rrafshojeni!»
⁸O Babilon, edhe ti së shpejti do të shkretohesh! Zoti e bekoftë njeriun që do të ta paguajë atë që na bëre!
⁹Perëndia e bekoftë njeriun që do t'i kapë fëmijët e tu dhe do t'i dërrmojë në shkëmb!

Siguria mirënjohëse

138 *Këngë e Davidit.*

Të falënderoj me gjithë zemër, o Zot; me këngën time do të të lavdëroj, ty – e jo 'perënditë' e tjera!
²Bie përmbys para shenjtërores sate për të të falënderuar, o Zot, për mirësinë dhe besnikërinë tënde. Premtimin tënd e plotësove, po, bëre edhe më tepër sesa pritnim prej teje! ³M'ua përgjigje kur të thirra; ti më nxit të kërkoj prej teje gjëra më të guximshme. ⁴O Zot, të lavdërofshin të gjithë sundimtarët e botës, kur ta dëgjojnë atë që ke thënë. ⁵Ta festojnë veprimin tënd duke kënduar: «I madh është pushteti i Zotit!»
⁶Rri në fron atje në lartësi, e megjithatë të poshtëruarit i sheh dhe kujdeset për ta.»
⁷Kur duhet të kaloj përmes rreziqesh, ti, o Zot, më mban në jetë. Ti më mbron nga zemërimi i armiqve të mi; dora jote e fuqishme do të më ndihmojë. ⁸O Zot, ti do të bësh gjithçka për mua, dashuria jote nuk mbaron kurrë. Përfundoje atë që fillove!

Krijuesi im më njeh plotësisht

139 *Këngë e Davidit.*

O Zot, ti i di mendimet e mia më të fshehta, ti më njeh mua plotësisht. ²Kur ulem ose ngrihem, ti e di, ti i di nga larg planet e mia. ³Kur veproj ose pushoj, ti më sheh; ti ke dijeni për çdo hap që bëj. ⁴Para se të vijë ndonjë fjalë në gjuhën time, ti, o Zot, tashmë e ke dëgjuar. ⁵Ti më rrethon nga të gjitha anët; jam plotësisht në dorën tënde. ⁶Fakti që ti më njeh me kaq saktësi, e tejkalon kuptimin tim; për mua është tepër i ndërlikuar, nuk mund ta kuptoj.
⁷Ku mund të shkoj për të ikur prej teje, ku të largohem që të mos më shohësh më? ⁸Nëse ngrihem në qiell – atje je! Nëse fshihem në botën e të vdekurve – edhe atje je! ⁹Nëse fluturoj atje ku lind dielli, ose në fund të detit ku perëndon: ¹⁰edhe atje do të më arrijë dora jote, edhe atje nuk do të më lëshojë. ¹¹Nëse them: «Le të më mbulojë errësira, le të bëhet natë rreth mejel!», ¹²për ty edhe errësira nuk është e errët, edhe nata është po aq e ndritur sa dita.
¹³Ti më krijove me mish e me shpirt, më formove në mitrën e nënës. ¹⁴Për këtë të falënderoj; kjo më mbush me respekt të thellë. Për trupin tim e pranoj: të gjitha veprat e tua janë mrekulli. ¹⁵Nuk isha i fshehur për ty, kur më formove në fshehtësi, kur isha ende në mitrën e nënës. ¹⁶Kur isha ende pa formë, ti më shihje; në librin tënd tashmë kishe shënuar të gjitha ditët që më kishe caktuar, ende pa filluar ndonjëra prej tyre. ¹⁷Sa të vështirë e kam t'i kuptoj planet e tua, o Perëndi; sa i pallogaritshëm është numri i tyre! ¹⁸Ato janë më të shumta se mizat e dheut. Po të mbaroja llogaritjen time, edhe atëherë nuk do të filloja t'i kuptoja!
¹⁹O Perëndi, vriti të gjithë ata që të përbuzin ty dhe urdhërimet e tua! M'i hiq qafe këta vrasës! ²⁰Flasin për ty vetëm për të thurur intriga. O Zot, armiqtë e tu e përdorin emrin tënd për të gënjer! ²¹Tek unë ngjallin neveri ata që të kundërshtojnë, o Zot; i urrej ata që të urrejnë ty. ²²Armiqtë e tu janë armiqtë e mi; i urrej ata pa masë.
²³Më heto, o Perëndi, shiko në zemrën time; kontrolloji dëshirat dhe mendimet e mia! ²⁴Nëse jam në rrezik të largohem prej teje, atëherë më kthe në rrugën që më çon drejt teje!

Lutje për ndihmë kundër shpifësve

140 *Këngë e Davidit.*

O Zot, më shpëto nga njerëzit e këqij, më mbro nga njerëzit e dhunshëm! ³Koka e tyre është e mbushur plot me plane të liga; çdo ditë shkaktojnë grindje. ⁴Ata janë të rrezikshëm si nepërkat që dredhin gjuhën; fjalët e tyre janë vdekjeprurëse si helm nepërkash. ⁵O Zot, më ruaj nga njerëzit që nuk të përfillin as ty, as urdhërimet e tua; më mbro nga njerëzit e dhunshëm, nga ata që duan të më rrëzojnë. ⁶Këta të pafytyrë më kanë ngritur kurthin, kanë hedhur në rrugë leqe e rrjeta.
⁷Por unë them: o Zot, ti je Perëndia ime! Dëgjomë kur të thërras për ndihmë! ⁸Perëndi, o Zoti im, ndihmësi im i fortë, ti më mbrove në luftë si mburojë. ⁹Mos u jep keqbërësve atë që kërkojnë! Mos lejo të realizohen intrigat e tyre; përndryshe do t'u shtohet arroganca. ¹⁰Gënjeshtarit që përhapin për mua, të kthejnë kundër këtyre shpifësve! ¹¹Prush rëntë mbi ta! Rrëzoi në zjarr, në gropa të thella, prej të cilave nuk mund të dalin më! ¹²Për shpifës mos pastë vend në tokën (e premtuar), e kush do dhunë, atë e çoftë në varr fatkeqësia!
¹³E di, o Zot, se ti ndërhysh për të shtypurit; të pambrojturve ti do t'u sigurosh të drejtat e tyre. ¹⁴Të gjithë ata që ta mbajnë besën dhe kërkojnë vullnetin tënd, do të jetojnë në praninë tënde dhe do të të lavdërojnë.

Lutje për ruajtje

141 *Këngë e Davidit.*

O Zot, po të thërras për ndihmë, më eja shpejt në ndihmë! Më dëgjo kur të thërras. ²Lutja ime qoftë flijim përkushtimi, tymi i të cilit ngrihet lart gjer tek ti! E duart e mia të shtrira drejt teje, pranoji si flijim të mbrëmjes! ³O Zot, ruaje gjuhën time, vendos rojë në portën e buzëve të mia! ⁴Mos më lejo që të jepem pas prirjeve të mia, më ruaj që të mos flas gjëra të këqija e që të mos kryej vepra të poshtra, bashkë me keqbërësit e tjerë. Hiqma dëshirën për të ngrënë një ushqim të tillë! ⁵Vetëm ai që vepron drejt, lejohet të më dënojë. Kur ai më qorton sipas mirësisë së tij, kjo më bën një favor që nuk e kundërshtoj. E kur ai të bjerë vetë në fatkeqësi, vazhdoj t'i lutem Perëndisë për të.

⁶Kur të rrëzohen nga shkëmbinjtë sundimtarët e tyre, atëherë populli do ta pranojë se fjalët e mia janë të vërteta. ⁷Si guri i mullirit përtokë, ashtu rrinë kockat e tyre të shtrira në grykën e botës së të vdekurve.

⁸Tek ti, o Perëndia ime dhe Zoti im, janë sytë e mi. Tek ti kërkoj strehim, mos më lër të rrëzohem! ⁹Më ruaj nga laku që më kanë ngritur, nga kurthet e atyre që kërkojnë fatkeqësinë time. ¹⁰Le të zihen njerëzit e pabesë në rrjetat e veta, ndërsa unë le të shpëtoj.

Askush nuk kujdeset për mua!

142 *Poemë e Davidit, lutje kur ishte në shpellë.*

²E thërras Zotin me sa zë që kam; i lutem Zotit për ndihmë. ³Përpara tij vajtoj hallin tim, ia them atë që më mundon.

⁴Edhe kur më lëshon krejtësisht zemra, ti, o Zot, e di se ku po shkoj! Në rrugën që duhet të ndjek, më kanë ngritur leqe. ⁵Shikoj rreth e rrotull: askush nuk më vë re. Nuk kam më asnjë strehim, asnjë njeri që të kujdeset për mua.

⁶Të thërras ty, o Zot! Them: ti je strehimi im, ti më jep gjithçka që më duhet për jetë! ⁷Dëgjoje thirrjen time; nuk mund të mbahem më! Më shpëto nga përndjekësit e mi, se ata janë më të fortë se unë! ⁸Më çliro nga burgu! Në rrethin e atyre që ta mbajnë besën, do të të falënderoj, o Zot, se ke qenë aq i mirë ndaj meje, o Zot.

Mos më nxirr në gjyq!

143 *Këngë e Davidit.*

O Zot, dëgjoje lutjen time, merre parasysh lutjen time! Fjala jote është e besuar, ti e mban premtimin; prandaj pres përgjigjen tënde. ²O Zot, mos më nxirr në gjyq; sepse para teje nuk mund të qëndrojë askush.

³Armiku im më përndjek, më rrëzoi përtokë për të më shkelur; më futi në errësi tek ata që kanë vdekur qëkuri. ⁴Zemra më ka lëshuar fare; forcat e mia po shterojnë. ⁵Më kujtohet koha e mëparshme, gjithçka që kreve atëherë; mendoj për veprat e tua. ⁶Duke u lutur, shtrij duart e mia drejt teje dhe pres me padurim ndihmën tënde, ashtu siç pret shiun toka e thatë.

⁷O Zot, më dëgjo shpejt, nuk mundem më! Mos u fshih prej meje, përndryshe jeta ime do të mbarojë.

⁸Herët në mëngjes shpallma mirësinë tënde, sepse unë besoj në ty. Më trego rrugën që duhet të ndjek, sepse ty të drejtohem. ⁹O Zot, më shpëto nga armiqtë e mi; pranë teje jam i sigurt. ¹⁰Më ndihmo të jetoj sipas vullnetit tënd, sepse ti je Perëndia ime! Shpirti yt më drejtoftë me dashamirësi dhe më çoftë në një vend të sigurt! ¹¹Meqë ti je Zot, më mbaj në jetë! Bëj që të realizohet premtimi yt e më çliro nga rreziku!

¹²Shpresoj në mirësinë tënde; asgjësoji armiqtë e mi, shfarosi të gjithë ata që kërkojnë të më vrasin; sepse të takoj ty!

Lutja e mbretit

144 *Nga Davidi.*

O Zot, mbrojtësi im, të lavdëroj! Ti u mëson duarve të mia luftën dhe i aftëson gishtat e mi për betejë. ²Ti je mbrojtësi im besnik, kështjella ime, kalaja ime e sigurt dhe shpëtimtari im, mburoja ime, prapa së cilës fshihem, ti i bën popujt e huaj të më nënshtrohen mua.

³Çfarë është njeriu, o Zot, që të kujdesesh për të? Sa vlen për ty njeriu i vdekshëm, që të merresh me të?

⁴Njeriu është si një frymë dhe jeta e tij i ngjan hijes që kalon.

⁵O Zot, përkule qiellin dhe zbrit! Preki malet dhe ato do të tymojnë. ⁶Lëshoje rrufenë tënde dhe dëboji armiqtë, qëlloni shigjetat e tua dhe tmerroji ata! ⁷Zbriti duart e tua nga qielli, më rrëmbe nga ujërat vdekjeprurëse! Më shpëto nga pushteti i të huajve, ⁸që kurrë nuk thonë të vërtetën edhe kur ngrënë dorën për t'u përbetuar.

⁹O Perëndi, do të këndoj për ty një këngë të re, duke i rënë harpës me dhjetë tela. ¹⁰Ti i dhe mbretit fitoren; ti e shpëtove Davidin, shërbëtorin tënd, nga shpata e armiqve të tij. ¹¹Më çliro, më shpëto nga pushteti i të huajve, që kurrë nuk thonë të vërtetën dhe gënjejnë, edhe kur ngrënë dorën për t'u përbetuar.

¹²Atëherë bijtë tanë në rininë e tyre do të jenë si pemët e harlisura dhe bijat tona do të jenë të forta e të bukura si shtyllat e gdhendura në pallate. ¹³Atëherë depot tona do të jenë të mbushura plot e do të na

sigurojnë gjithfarë mallrash. Dhentë dhe dhitë tanë do të shumëzohen mijëfish në kullota. ¹⁴Edhe bagëtitë tona do të rriten mirë. Asnjë armik nuk do t'i shembë muret tona dhe askush nuk do të na çojë në robëri. ¹⁵Lum ai popull që shkon kështu. Lum ai popull që e ka Zotin për Perëndi!

Sundimi yt nuk mbaron kurrë

145 *Këngë lavdëruese e Davidit.*
Ti, Perëndia dhe mbreti im, ty do të të lavdëroj; gjithnjë, pa mbarim, do të të falënderoj! ²Çdo ditë do të të falënderoj; gjithnjë, pa mbarim, do të të lavdëroj! ³Do të pranoj: «Zoti është i fuqishëm, duhet lavdëruar! Fuqia e tij është e pamatshme»
⁴Brez pas brezi do të lavdërohen ato që ti kreve, dhe do të flitet gjithnjë për veprat e tua të fuqishme! ⁵Të gjithë lavdërofshin madhësitinë dhe madhërinë tënde, e unë do të mendoj gjithnjë për mrekullitë e tua.
⁶Le të shpallet pushteti yt që ngjall respekt, e unë do të tregoj për veprat e tua të mëdha! ⁷Le të lavdërohet mirësia jote e madhe, e të këndohet kështu për dashamirësinë tënde: ⁸«Zoti është plot mirësi dhe mëshirë, plot dashuri dhe durim të pamasë. ⁹Zoti është i mirë ndaj gjithsecilit; ka mëshirë për të gjitha qeniet.»
¹⁰Të lavdërofshin të gjitha qeniet, o Zot; të gjithë ata që të takojnë le të të falënderofshin! ¹¹Të flasin për madhësitinë e mbretërisë sate dhe për pushtetin tënd të madh, ¹²që t'ua shpallin të gjithëve veprat e tua, shkëlqimin dhe madhësitinë e mbretërisë sate. ¹³Ti je mbret për të gjitha kohët dhe sundimi yt nuk do mbarojë kurrë!
Zoti është i besuar në gjithçka që thotë, dhe i mirë në gjithçka që bën. ¹⁴Të gjithë ata që nuk mund të mbahen në këmbë, i mban, dhe të përkulurit i ngre.
¹⁵Të gjithë shohin plot shpresë drejt teje dhe ti i jep ushqim secilit në kohën e duhur. ¹⁶Ti hap dorën tënde, dhe gjithçka e gjallë ngopet.
¹⁷Zoti është i drejtë në veprimet e tij dhe zemërgjerë në gjithçka që bën. ¹⁸Zoti është afër atyre që i luten – të gjithë atyre që i luten me çiltëri. ¹⁹Lutjet e atyre që e dëgjojnë, i plotëson; thirrjen e tyre e dëgjon dhe i shpëton. ²⁰Zoti i mbron të gjithë ata që e duan, por ata që e përbuzin do t'i shkatërrojë. ²¹Do të shpall lavdinë e Zotit, e gjithçka e gjallë, e falënderoftë atë, Perëndinë e shenjtë, në jetë të jetëve!

Perëndia, mbrojtja e të dobtëve

146 Haleluja – lavdi Zotit! Unë dua ta lavdëroj Zotin! ²Gjithë jetën time do ta lavdëroj, Perëndisë tim do t'i këndoj, derisa të marr frymë!
³Mos u beso atyre që kanë pushtet dhe influencë! Edhe ata janë veçse njerëz e nuk mund t'ju ndihmojnë. ⁴Ata do të vdesin e do të bëhen pluhur dhe bashkë me ta do të mbarojnë edhe planet e tyre.
⁵Por sa i lumtur është secili që e ka Perëndinë e Jakovit për ndihmës dhe i var tek ai të gjitha shpresat, te Zoti, Perëndia e tij.
⁶Zoti ka krijuar mbarë botën: qiellin, tokën dhe detin, bashkë me të gjitha krijesat që banojnë atje. Besnikëria e tij është e qëndrueshme. ⁷Ai u siguron të drejtat e tyre të shtypurve, u jep të hanë të uriturve, çliron të burgosurit, ⁸⁻⁹shëron të verbërit, ngre të dëshpëruarit, mbron mysafirët dhe të huajt në tokën (e premtuar), dhe kujdeset për vejushat dhe jetimët. Zoti i do të gjithë ata që ia mbajnë besën, ndër-sa planet e të pabesëve i shkatërrojnë.
¹⁰Zoti është mbret përgjithmonë! O Cion, Perëndia jote do të sundojë brez pas brezi! Lavdi Zotit – Haleluja!

Pushteti i Perëndisë në natyrë dhe në histori

147 Haleluja – lavdi Zotit! Sa mirë është t'i këndojmë Perëndisë sonë; zemra gëzohet ta lavdërojë me këngë! ²Zoti do të rindërtojë Jerusalemin; do të kthejë në atdhe të mërguarit e Izraelit. ³Të gjithë ata që kanë zemrën e thyer do t'i shërojë dhe do t'ua lidhë plagët.
⁴Vetëm Ai e di numrin e yjeve, i ka vënë emrin secilit.
⁵Zoti ynë është i fuqishëm, i madh është pushteti i tij; dituria e tij nuk ka kufi.
⁶Të përkulurit i ngre, kurse kryengritësit i rrëzon përdhe.
⁷Këndojini Zotit këngë lavdëruese, këndojini Perëndisë sonë duke i rënë lahutës! ⁸Qiellin e mbulon me re dhe furnizon tokën me shi; bën të rritet bari në male. ⁹Të gjitha kafshët i ushqen, edhe korbata e rinj kur thërrasin për ushqim.
¹⁰Shumë njerëz u besojnë forcave të kuajve dhe këmbëve të shpejta të luftëtarëve të vet; ata të gjithë ngjallin te Zoti neveri.
¹¹Por Zoti është i kënaqur me njerëzit që e nderojnë, e dëgjojnë dhe kanë besim te mirësia e tij.
¹²Lavdëroje Zotin, o Jerusalemi; lavdëroje Perëndinë tënd, o qytet i Cionit! ¹³Ai sjell siguri në muret e tua, e bekon popullin tënd që banon brenda teje.
¹⁴Paqe dhe lumturi i jep tokës sate, me grurin më të mirë të ngop.
¹⁵Urdhurat e tij ia dërgon tokës, fjala e tij ia arrin qëllimit me shpejtësi. ¹⁶Bën të bjerë bora si shtëllunga leshi; brymën e shpërndan ngado si hi.
¹⁷Breshrin e hedh copacopa dhe ngricës së tij nuk mund t'i qëndrojnë askush.
¹⁸E kur u jep urdhër, fillojnë të shkrihen; fryma e tij i bën përrenjtë të rrjedhin përsëri.

¹⁹Fjalën e tij ia shpall edhe Izraelit, ligjet për jetën e pasardhësve të Jakovit.

²⁰Për asnjë popull tjetër nuk bëri gjëra të tilla; asnjë popull tjetër nuk i njeh urdhërimet e tij.

Lavdi Zotit – Haleluja!

Lavdërojeni Perëndinë në qiell e në tokë!

148 Haleluja – lavdi Zotit! Lav dërojeni Zotin, të gjitha krijesat e tij, lavdërojeni atje në lartësi! ²Lavdërojeni, të gjithë engjëjt e tij! Lavdërojeni, ju o fuqi qiellore! ³Lavdërojeni atë, ju o diell e o hënë! Lavdërojeni, ju o yjet e shndritshme! ⁴Lavdërojeni, ju o hapësira të pamata të qiellit e ju o ujëra përmbi kupën e qiellit!

⁵Të gjithë ta lavdërojnë Zotin, sepse me urdhrin e tij u krijuan. ⁶I vendosi përgjithmonë në vendet e tyre dhe u caktoi kufijtë që nuk mund t'i kapërcejnë.

⁷Lavdërojeni Zotin, të gjitha krijesat e tij, lavdërojeni poshtë në tokë! Lavdërojeni, ju o oqeanë, ju o kuçedra që jetoni në det! ⁸Lavdërojeni, o rrufe, o breshër, borë dhe re, ju stuhi që veproni me urdhrin e tij!

⁹Lavdërojeni, ju o male e kodra, ju o pemë e pyje! ¹⁰Lavdërojeni, ju o kafshë të egra e të buta, ju o zogj e zvarranikë! ¹¹Lavdërojeni, ju o mbretër dhe të gjithë popujt, ju o kryetarët dhe të pushtetshmit e tokës!

¹²Lavdërojeni, ju, o burra e gra, të rinj e pleq së bashku!

¹³Të gjithë ta lavdërojnë Zotin! Ai, i vetmi, është i madh pa krahasim; madhështia e tij shtrihet mbi mbarë botën.

¹⁴Populli i Izraelit i rri pranë; me ndihmën e tij Izraeli është bërë i madh dhe i fuqishëm. Prandaj i qëndron besnik dhe e lavdëron!

Lavdi Zotit – Haleluja!

Perëndia do t'ia vërë nderin në vend Izraelit

149 Haleluja – lavdi Zotit! Këndojini Zotit një këngë të re, lavdërojeni, kur të mblidheni, të gjithë ju që ia mbani besën! ²Gëzohu, o popull i Izraelit; ai është Krijuesi yt! Ti, o bashkësi në malin e Cionit, brohoriti; ai është mbret!

³Lavdërojeni me valle festimi! Këndojini me ritmin e dajres; nderojeni duke u rënë telave! ⁴Sepse Zoti është i mirë ndaj popullit të vet, të përvuajturit i ngre me ndihmën e tij.

⁵Të brohorasin të gjithë ata që i takojnë Zotit, sepse ia vuri nderin në vend Izraelit! Të këndojnë nga gëzimi edhe natën.

⁶Ta lavdërojnë me zë të lartë, me shpata të mprehura në duar!

⁷Ata do të zbatojnë gjyqin e Perëndisë, do të hakmerren kundër të gjitha kombeve, ⁸do t'i vënë në pranga mbretërit, do t'i lidhin me zinxhirë të pushtetshmit. ⁹Do ta zbatojnë vendimin gjyqësor të Perëndisë, ashtu siç është shkruar në Ligjin e tij. Ky është nder për të tijtë.

Lavdi Zotit – Haleluja!

Lavdi Zotit

150 Haleluja – lavdi Zotit! Lavdërojeni Zotin në shenjtëroren e tij! Lavdërojeni, të Pushtetshmin që qëndron në qiell!

²Lavdërojeni, sepse bën mrekulli; fuqia e tij nuk ka kufi!

³Lavdërojeni me rënien e trumbetave, me tingëllimin e harpave dhe të lahutave! ⁴Lavdërojeni me daulle e me valle të gëzuara, me flaute e me vegla me tela!

⁵Lavdërojeni me cimbale tingëlluese,

lavdërojeni me cimbale kumbuese!

⁶Gjithçka që merr frymë, ta lavdërojë Zotin! Lavdi Zotit – Haleluja!